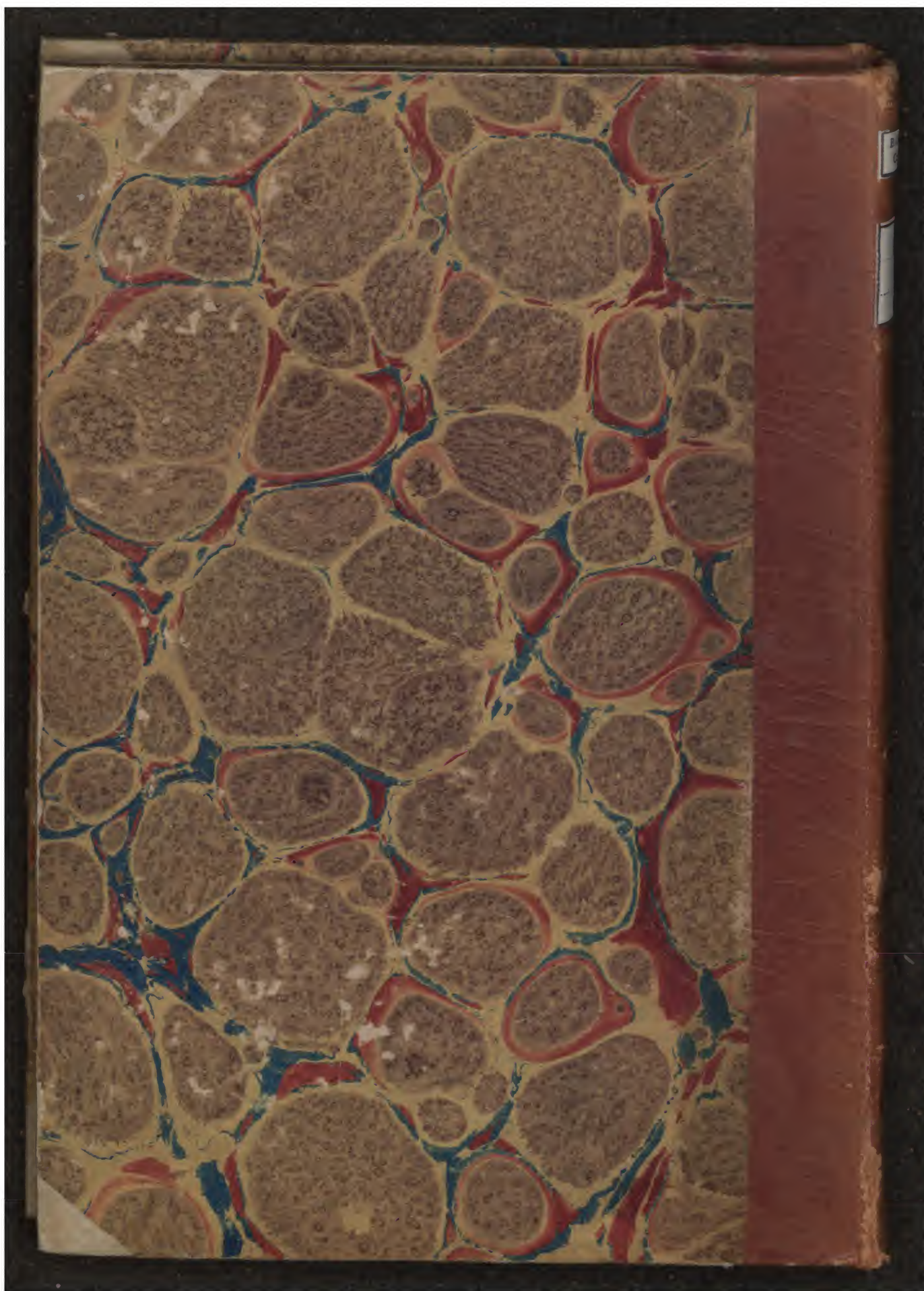

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.4 (a)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.4 (a)

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.4 (a)

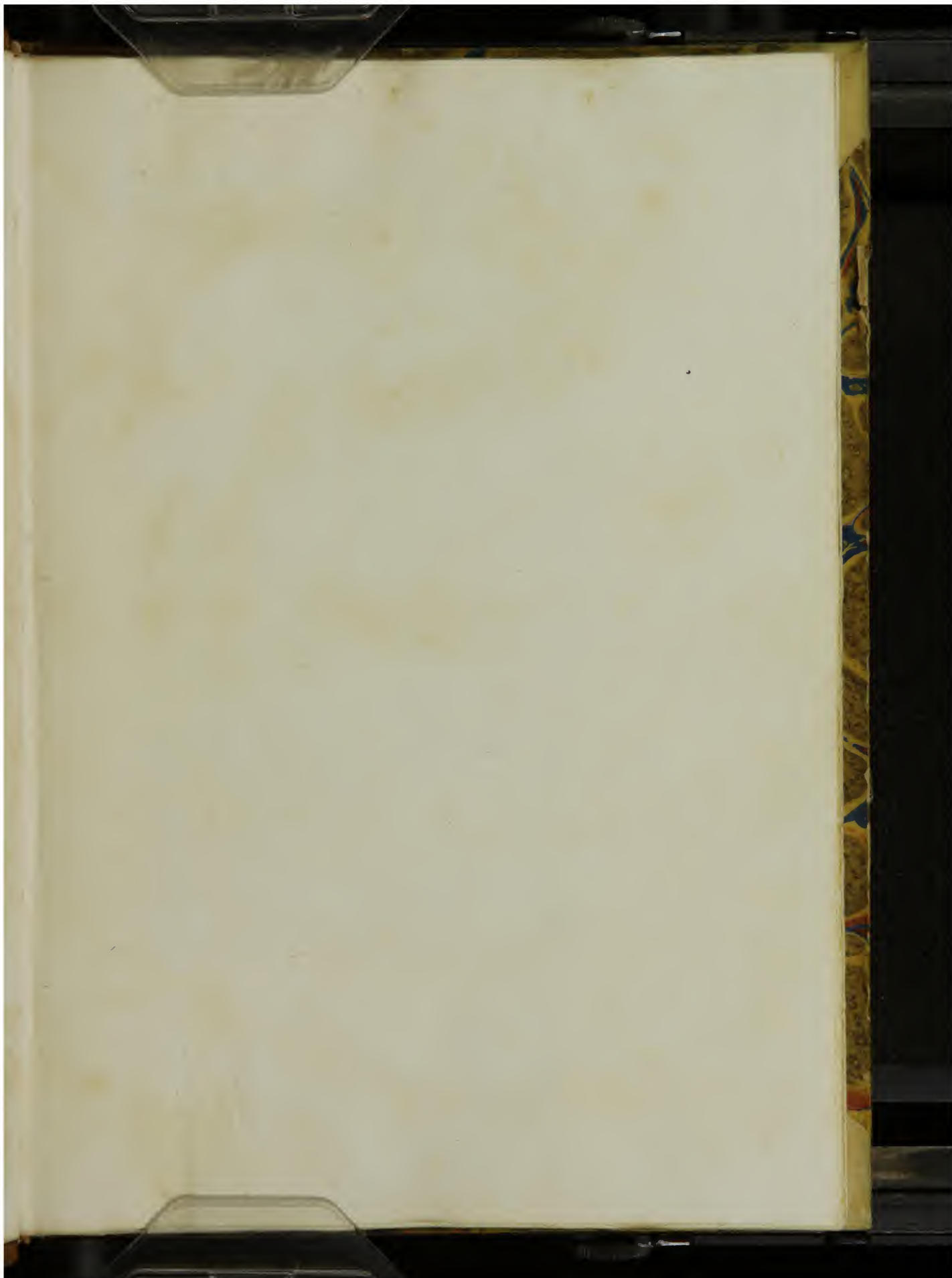

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Magl. M.7.4 (a)

INCUNABULI

M
7
4

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

2

Illustres philosophi et medici Apolinaris Offredi
Cremonesis de s. et ultimo instanti in defensione eius
opinionis adversus Petrum Natuanum feliciter incipit.

Dicemus nunc aliter. Primum magis nota-
ter dicit nunc aliter loquentes: quia su-
perius nunc aliter et per potentiam divinam posset
materia sibi se et quolibet sui creare: sicut
et in creatio mundi deum creavit similes
mundi materias et eius formas substantiales. Dicit etiam finem se
et quolibet sui: quia licet compositum incipiat vel desinat esse
finem se totum catholicum: non tamen desinit esse finem quolibet
sui: quia non desinit esse finem eius materiam cum materia nul-
lo modo desinat esse. Potest igitur argui supposito sic: omne
quod est aut est materia aut forma substantialis vel accidentalis aut
compositum ex materia et forma substantiali: sed materia non potest
nunc aliter incipere vel desinere esse cum sit nunc aliter eterna ige-
nita et incorruptibilis. Et per idem nullum compositum potest
finem quolibet sui incipere vel desinere esse propter eius materiam
sequitur igitur quod sola forma est huiusmodi quod potest esse. Argui-
tamen aliter quod aliquam materiam potest desinere esse finem se et quolibet
sui ut sit: Ad materiam autem in qua successively introducitur
forma ignis: et omnis successively corrumpitur forma aqua aut
desinere esse: nam quod cito in aliquo preterito erit forma ignis et in
alia forma non amplius erit a materia: quia si sic: ergo a
materia erit materia una: et per omnes continua: quod repugnat
casui eo quod fore erunt discontinua: id est et materia. Et per
idem arguitur quod finem quolibet sui desinere esse: quia si aliquod per
remanebit sit b. et sequitur ex casu quod prius forma ignis
introducitur in preterito, propter quam b. quod remota: et per omnes aliam

in aliq̄ pte b. erit forma ignis 7 i alia forma aque
et tūc fiat argumētū ut prius. Et p idē argueret̄
q̄ ipsa 7 fm se 7 quodl̄z sui: incipet enī eē in fine
generatōis totius forme ignis: 7 de q̄libet pte ar
guet̄. **R**espondet̄ de cōcedēdo qd̄ argumētū pbat: sed
hoc nō ē d̄ intentōez magri: q̄ uult q̄ mat̄ia nō p̄
test desinēt eē f̄z se 7 quodl̄z sui ut nihil eius r̄ma
neat post eius desitōez: nec sic incipe eē fm se 7 qd̄
libet sui ut nihil eius fuerit āte eius incēptōez aut
ptiū suaz. **C**ōsidera eius primū correlariū: si a
liq̄d ens nat̄ale incipit uel desinit eē hoc est q̄a eius
forma incipit ul' desinit eē. **P**rio notāter loq̄t̄ solu
dēt̄er: nā f̄z eū multa sūt hmōi q̄ nō incipiūt nec de
sinunt esse sicut homo: ut ifra apparebit. **S**ec̄do
per ens nat̄ale itelligit̄ opositū ex mat̄ia 7 forma
et sic forma sb̄alis uel acēntalis nō erit ens nat̄ale
aliq̄n falsū eēt dēm suū: quia forma nō incipit eē
eo q̄ sua forma incipiat eē: **E**ritas autē correlari
p̄z postq̄ materia nō pōt incipe uel desinere esse.
Alīa tamē argui otra correlariū: q̄a for. aliq̄n d̄
linet eē 7 tamē eius forma sb̄alis nūq̄ desinet esse
tenēdo aīam intellectuā a mat̄ia posse separi 7 p
petuo pmanere. **R**espondi q̄ dēt limitari corre
lariū: q̄ si aliq̄d ens nat̄ale desinit eē hoc ē quia
eius forma desinit eē aut saltez sepat̄ a mat̄ia: **E**t
hec r̄nsio ē uera s̄ nō ad mētē eius. **A**līter r̄ndi
q̄ for. nō desinit eē nec desinet: 7 hoc collr̄ ex uer
bis eius ifra eo q̄ ille binarius ex a. mat̄ia 7 b. for
ma for. nūq̄ d̄sinet eē: 7 ille biarius ē for. g. **A**l.
Rec̄r̄nsio ē ad mētē eius: q̄ autē ille binarius nō
desinit nec desinet p̄z postq̄ tā a. materia q̄ b. aīa

perpetue erūt. **A**rgui tamē alia oīa rāsiōne illā
 et p̄babā q̄ for. desinit eē: simus i p̄ nō eē b: forē
 in a: mat̄ia ul' eius pte: ita ut nūc p̄ nllā pte a ma
 terie i format: s̄ immediate ante hoc i aliquo istāti i
 forābat aliquā: 7 arguit sic: for. in istāti p̄nti non ē
 immediate āte hoc fuit i aliquo istāti: q̄a ille binarius
 immediate ante hoc fuit i aliquo istāti: s̄ for. d̄sinit
 eē. **A**rgui 7 alia q̄ ē possibile for. ic̄pe eē sit nūc
 ultius nō eē b: forē in aliq̄ pte a. mat̄ie: 7 seq̄t q̄
 for. ic̄pit eē: p̄bat q̄a for. in istāti p̄nti nō ē imedi
 ate post istās p̄ns erit i aliquo instāti: s̄ for. incipit
 eē: maior p̄s 7 mior p̄bat: q̄a ille binarius imedi
 ate post hoc erit dem̄ratis a. mat̄ia 7 b. forma 7 il
 le binarius erit for. s̄ x̄i. oīa p̄s s̄m eū 7 assūptus
 est notū in casu. **S**ed posset argui ut p̄us: hoc in
 cipit eē s̄ for. incipit eē a s̄uertibili ad s̄uertibile. 7
 assūptū arguit ut p̄us. **C**onsidera sam sup̄pōem
 cōtra quā argui alia sup̄posito q̄ dent mīma nat̄a
 lia: 7 q̄ ex b. aq̄ generet a. ignis: 7 q̄ sūmus gra
 dus calitatis 7 siccitatis aliquādo erit introductus
 in aliqua certa materia minori minimo naturali
 antequam in ista sit forma substantialis ignis: q̄d
 satis possibile uidetur aut salteꝝ dispositiones qua
 lificatiue sufficientes inducere formam ignis et abi
 cerere formam aque erunt in illa parte: et patet q̄
 in illa parte non erit forma ignis sed forma aque
 cum materia non possit stare sine forma. Et ta
 men in illa parte non est dispositio conueniens
 forme aque. Hoc est argumentum Angeli i suo
 de maxia et mīma mat̄ia. **D**ixi hunc argūto

al's p q fm M. non admittit dā mīma nāfalis
ymo maieste ifra renebit oppositū. **D**ixi fo q
illo admissō argumētū pbat ut ī deedit Angelus
s correlariū ē limitādū de forā sbāli totali q non ē
ps alterius. **C**ōsidera terciā suppōz q agēs na
turale uelotius **z**. Argui al's de lūioso agētē lūi
latitudiez uniformē difformē a gdu ut. 8°. ad non
gradū p pedalē distātiā 7 duplef eius potētia licz
in gdu nō itendat nec reittat ita q eadē latitudi
nē agat p bipedalē distātiā: 7 seqt q ubi erat nō
gdu. pducet de nouo lumē ut. iiii. ad nullū tñ pūc
tus citra. pducet lumē ut. iiii. ymo ut pz ī tractatu
de lūiosis dō nouo. pducet latitudiez uniformē dif
formē a nō gdu in extremo aeris tāgeute lūiosum
ad gdu ut. iiii. in pūcto pcedē. **A**l's dixit **C**z go
q cetera nō sūt paria: eo q in toto illo pedali pūc
ta remotiora sūt ut sint magis apta lumī reiper ab
illo lūioso q ppingora: ē igit dispitas ex pre dis
pōis passi. **C**ōsidera illā suppōz **M**ateria saltē ī
ferior nō possit stat sine forā sbāli sibi inherēte **z**
Dic saltē inferior pp corpus celeste qd pōt aliquo
mō dici materia 7 tñ fz **A**uer. nō hz formā inheren
tē: lz deedi possit q hz formā assistētē itelligētā.
Cōsidera ulterius circa correlariū qd pnciplr ī
ferf: illud ei nō appz mibi necārū lz sit ut plimuz
uez. **E**t hoc al's declarau ī duobz caibz. p de agē
te itriseco: ut si sit aq uniformē calefca 7 ab itn se
coreducat ad pristina fricatē: 7 forma aque siml
cum frigiditate eius uirtuali sit equaliter potens u
biqz aliis paribus: eēms caliditas p totū equalis
mediū 7 sic ex parte continentis paritas: patet q

uniformiter p totū frigesiet: 7 sic uniformiter p totū
 acqret dispōes faciētes p forā aq. **¶** Alius casus so
 let poi eoir de duobz lūibz itē ut. 8°. quoz utrūz
 sufficiat agere latitudiez uiformiter difformē lūis a
 gēdu ut 8°. usq ad nō gēdu p distātiā pedālē: 7 po
 nant hec duo i duabz extremitatibz uisus mediū peda
 lis uniformis 7 lūis ab utroqz receptiu: 7 tūc pz q
 si ex duobz lūibz ab illis agētibz in eod pūcto iduc
 tis fiat unū lūmē in quolz pūcto illius mediū eqūl
 gēdu lūis: 7 p oīs pducet i quolz eqūlis gēdu cali
 ratis. **¶** Si at nō fiat unū: saltē in quolz pūcto erit
 eqūl de multitudie lūis naf alr calitatis pducui
 et p oīs in quolz pūcto eqūlis gēdu calitatis pdu
 cet. **¶** Et p idē si dz forā ignis mediāte illa calita
 te induci tā cito inducet in ptē ppinquā sicut rmo
 tā. **¶** Alius casus ē ymagiando passū. a. eē i se uiformis
 qūlitas s difforis rēstētie rāl: ut l. rōe ppinqta
 tis maioris dēret uelocius agē i a. q i b. tam b. sic
 tātē mioris rēstētie q oibz opēsatis agat eq ueloci
 ter in b. sicut a. 7 silt de oibz aliis pūctis oīles dif
 pōnes faciētes p forā inducēda: tūc pz q cōtinue
 erūt in oibz pūctis passi: 7 p oīs eqūto forā iduce
 tur in ptē rmotā sicut ppinq. **¶** Appz mibi q ar
 gumēta pbēt ueritatē adhuc nō tenedo mima na
 turalia 7 q i mima naf al qūl ptē forā silt iducit n
 ē dubiū. **¶** Sz corrlariū m. ē utplm l qū sp uez. ra
 rissie ei aut forte nūq sic rpit o fēd eueit sic i casibz
 ill poi. **¶** Ad argumēta sua ad prius dī sic dīe rēho
 ibi poita. **¶** Ad rpliatōz o rēstōz dī negādo oīam.
 ymo potius ex illo ante apz ocludēd o ppositū mli
 forte lra sit corrupta. **¶** Ad scōz dī q i casibz meis

nō pſuppono dari mīma nat̄alia: nec dico dari nā
mū ignē: tū q̄ illud ē pbabile 7 ūr de mēte Arif.
iō defendat. Et ūr dī q̄ dato mīmo igne 7 ipſo
diuiſo i duās medietates ſtati ſuertes in nat̄as oti
nētis: 7 ūr ſubito i q̄lx pte ſue mat̄ie acq̄rēt forā
ſbālis ſilis forē medū otinētis: 7 ſubito acq̄rēt diſ
pōes faciētes p illa forma. Et ibi uelle niſi ſra ſit
corrupta q̄ nullū elemētū poſſet ſtare ſub tā modica
q̄titate ſicut ignis: cuius oppoſitū appz rōabile eo
q̄ ſicut elin nat̄aliter ē denſius: ita nat̄alit̄ ūr poſſe
p ſe ſtar ſub mīori q̄titate: 7 ſicut elinta i toto uni
uerſo ſibi deſiant mīorē molē quo ad totā eaz mo
les: ita 7 nat̄alit̄ ſibi limitāt mīorē q̄titates 7 ſub
mīori q̄titate ſtare pnt p ſe. Ex his iſero ō M.
q̄ correlaria ſequētia de forā maiati generāda uel
corrūpēda 7 ūr de iaiato generādo uel corrūpen
do ſic odictōalit̄ poſita nō ſūt uera: ſ; absolute poſi
ta ſunt uera p maiori pte nel q̄i ſp. Idē 7 dī de
ſequētibz correlariis quo ad aīaz uegetatiuā ſiue aī
mā plāte. ſūt enī utplurius uera absolute poſita: ſ;
odictōalit̄ nō: q̄a odictōalis uera ē ppō necia: Et
de tñ cū M. ibi incidēter dic: q̄ ad generatōz uiuū
forē ſeq̄ corruptio alterius ſi precedēs extenſa fue
rit: hoc forte dic q̄a preter iductōez aīe in materia
hoīs ſit iductio forē pticularis ut forē ſbālis carnis
oſſis 7 ſimiliū 7 tñ precedēs nō corrūpit. Et idē
diceret aliqs dicēdū ūr de forā aſini. ſ. aīa 7 formis
mēbroz eius pticularibz. Et melius hoc dic p̄
ter generatōez forē cadaueris ex hoīe: nō enī opz
aīaz itellectiua preexiētē corrūpi ſ; ſufficit eā a ma
teria ſepari. De aliis correlariis quo ad aīaz ſcēti

uā correliū p̄m ē utplūx uey: ⁊ hoc supposito ut
supponit q̄ nō dent mīma nat̄alia. p̄ idē f̄z est ut
pluriū uey. t̄cū at̄ eēt uey ap̄d ipsū f̄z penes ali
am op̄os oīo falsū. Cōsidera tū cū dic q̄ forā ali
ni nō p̄t sub maiori uel mīori q̄titate star q̄ gene
rari l̄z de mīori uideat̄ uey nō tenēdo mīma nat̄a
lia: nō tū sic uideat̄ de maiori: nō ei uerisile ē sub tā
ta q̄titate posse forāz alim generari sub q̄ta stare
pōt i fine sue adoleſcētie. Cōsidera ulterius oēlo
nē quā poit de aīa itelleiua: ipsa ei nō ē nēcia ut in
similibz p̄dixi l̄z ut pluriū ⁊ q̄i sp̄uera. Et ad p̄
batōz silr d̄r q̄ falsū ē ut pluriū uera ut i precedē
tibz deī ē. Ad aliā p̄batōz cōsidera cū poit casū
q̄ a. sit maxia calitas cū nō pōt itroduci forā hūa
na: ⁊ mīma cū q̄ nō pōt stare forā dati semis nō ē
possibile q̄z tūc quō i aliquo p̄ue. eēt a. calitas i illo
nō eēt forā hūana nec forā dati seis p̄ex̄ntis: ⁊ sic
eēt materia sine forma. forte l̄ra ē corrupta: ⁊ ubi
dicit ⁊ mīma iā. d̄z dici uel: ⁊ sic correxi in libro
mec. S̄z ulterius ad unū argūm̄ti oēd̄r eē pos
sibile q̄ i certa p̄e materie f̄z se ⁊ q̄d̄z sui incipi
at subito iduci aīa hūana: ⁊ oīr q̄ q̄d̄us calidita
tis ut. un. incipit induci i q̄l̄z p̄e illius materie. et
negat̄ oīa: agēs ē. p̄p̄inquus un̄p̄ti q̄ alteri: er
go uelotius agit in p̄p̄inquā: quia oppositum oī
tis cū ante est possibile ut satis declaratū est supra.
Et cum arguitur de actione ab intrinseco. Dicē
q̄ possit hoc fieri siue materia illa sit. un̄iformis si
ue disformis: dummodo concurrentibus agente in
trinseco et extrinseco simul: taliter cōtingat q̄ in
eodē instant ierit itroductus q̄d̄us caliditatis ut

quor in quēz pūctū illius pūcti qđ satis ūr possibi
 le ex supius deis. Et p idē pz ad fāz pte deliois
 qđ lz ut plimū sic otigat nō tñ ē ulr uera aut necia
 Et oñr possibile ē aut otigat lz rarissimū ut i certā
 pte matie subito inducat forā cadaueris: et negat
 oñā cū inferē qđ tūc forā cadaueris crearet: nō ei p
 duceet mū i matia presupposita. Tera at eretio est
 cū nō solū forā fāz se qđlz sui in certa matia pdu
 cit: s; ultius regre illā pduci sine matia aut mām
 eius subito pduci. p hoc pz ad sequētia corrlia: nō
 ei sūt necia s; solū ut pluriūz otigētia ut satis pte
 ex pcedis. Dic at notat: posito qđ nō pūz eret
 qđ matia iforēt pp quosdā theologos tenētes aiaz
 hūanā p istās pūz creat qđ matia inforār. Et per
 idē adultius corrlūz in fine capituli dī nō ē eē ne
 cessariū lz p maiori pte uer.

27 Cm

¶ Circa scđz capitulū uidelz Scire oportet xli.
 considera diligēter Et p suppoēs. Pria nāz suppo
 et fā sūt limitāde penes cōez opioz pfectiz. Entis
 beri ut ifra dicet in rñsionib; ad argūta sua. Ne
 gat itaqz illō qđ pcludit ex preissis siue cōclu
 sio siue corrlariū fuerit uel ultima suppo: uidelz qđ
 nihil qđ pducet pūz pducet qđ erit pductum. Et
 oñr dī qđ res pmanēs succine pduceda sicut qđritas
 nel qđritas pūz pducet qđ erit pducta: qā in fine tē
 poris sue pductōis hēbit pūm eē pductū: s; in to
 to tpe āte finē pducet. Ad rōes in oppositū dī
 ficut hēdet qđ ubi qđritas pedalis grā exēpli qđ
 beret a for. āegri in hora nō remāebit in fine nec a
 liqd eius: qđritas pedalis nō pducet nec āegret s;
 quēz minor ea pducet. Similit dī ad alios ea

sus posito q̄ quādo, pducet. fa medietas illius q̄ti-
 tatis corrūpet p̄ma: aut q̄n. pducet fa ps. pportio-
 nalis corrūpet p̄ma: 7 fa corrūpet q̄n. pducet fcia
 7 sic in ifinitū. Et eod̄ mō dico de p̄trāsitiōe spa-
 ciū. In oibz enī illis caibz ut illic d̄r nō acq̄ret illa
 q̄titas nec illō totū spaciū p̄trāsibit ut dic̄ hētis.
 in s̄ophistis illo: om̄is hō q̄ ē albus currit. Et cōr-
 cōcederet q̄ q̄libz ps p̄portōal̄ a. q̄tītatis f̄m hāc
 diuisiōe acq̄ret: 7 tam a. q̄tītās nō acq̄ret: Sed
 in p̄ caū d̄r q̄ p̄ma medietas acq̄ret: fa autē non.
Quādo replicatōes in oppositū admissio caū de sor.
 et platone d̄r negādo illā cōnāz: sor. 7 plo. p totaz
 illaz horā augebunt ab eq̄li. pportōe 7 aptitudie
 ad agēdū 7 uniforiter 7 eq̄uelociter: s̄ sor. 7 plo.
 eq̄les q̄tītates acq̄rent. Fundat enī argumētū sup
 sup̄pōe p̄ma que d̄r sic limitari. Si aliq̄ agētia a-
 get p̄ equale tēpus a p̄portōibus 7 aptitudinibz
 ad agēdū eq̄libz ceteris p̄mibus neutrū eorū ma-
 iorē pducet effectū q̄ reliquū: s̄ in p̄posito cetera
 nō sūt paria euz q̄tītās sor. nō r̄manebit in fine: 7
 q̄tītatis platois sic. Similit̄ dicet si plato rema-
 neret 7 sor. nō. Et el pōt limitari sic: neutrū illo-
 rū in aliq̄ p̄portōe maiorē effectū pducet q̄ reliquū
 impediētō deducto: 7 sic erit in p̄posito n̄ro. q̄nī
 ei plo. maiorē q̄tītātē acq̄ret q̄ sor. quia acq̄ret pe-
 dalē: sor. uero nō s̄ q̄libet minorē pedali: in nulla
 tamē p̄portōe maiorē acq̄ret plo. q̄ sor. **D**ico no-
 tāter deducto ip̄edimētō: q̄a ubi a. mobile mouere-
 tur eq̄uelocit̄ sicut b. in hora: s̄ a. p̄ se moueat uer-
 sus oriens: 7 p̄ accēs uersus occidēs sicut de eo qui
 mouet in nauī d̄ mota otingeret b. p̄trāsire maius

h̄s limitatōes p̄ma
 sup̄positas

h̄a limitatōe cōmū

spaciū q̄ a. ppter impedimētū qd̄ accit a. 7 nō b. fe-
 turus ē tam limitat cū ly ceteris pib. **P**er idē rñ
 def ad fāz r̄plicatōz negādo illā dñaz for. p rotaz
 illā horā mouebit uīforiter 7 equelceiter 7 tñ per
 trāibit in fā medietate sic in pma. **f**idat enī sup
 fā suppōe que d̄z sic limitari. **p** oēs motus unifor-
 mes 7 equeloces. s. eiusdē sp̄i in eq̄li tpe ceteris pi-
 bus eq̄les acquirēt effeūs: hic at cetera nō sūt pia.
Aut sic limitabit eq̄les. pducētur uel sūt apta. pdu-
 ci effectus: 7 sic ē uerz in pposito: lz enī nō eq̄les
 effeūs acq̄rētur a for. 7 plo. tamē sūt apti acq̄ri p il-
 los motus 7 acq̄rētur quocūqz alio d̄ducto. **A**d
 aliā uerorōez d̄r negādo dñaz q̄ tñc nullū succinū
 erit uel pducetur: aliud ei dicēdū ē d̄ re successiua
 aliud de re pmanēte. q̄uis enim res pmanēs succes-
 siue pducatur: ad eē tam sui r̄quirit illā eē siml f̄z
 quālz sui p̄tē in aliquo istāti: 7 p oīs idē r̄quiritur
 ad hoc q̄ acq̄retur uel erit acquisita. nō sic aut d̄
 re successiua cuius ptes cōtinue de sui natura corrū-
 pūtur 7 alie cōtinue generātur: q̄r rō nō cōcludit.
Ad aliā r̄plicatōz rñr q̄ illa pedāl p̄titas non
 erit motus augmētatōis qz nūq̄ erit nec erit actus
 augmētabilis inq̄tū augmētabile q̄ nūq̄ erit: 7 per
 dñs nulla erit tōlis p̄titas q̄ acquirēt p totā horā
 qz nulla erit maxia q̄ sic f̄ pedālis erit mīma que
 nō: ut dic hētis. loco allato: f̄ cecidit q̄. p quolz
 instāti hore p̄titas q̄ tñc erit erit augmētatio. **E**t
 d̄nter d̄r q̄ accipiēdo motū. p motu f̄m materiāz
 nullus motus adeq̄te erit in illa hora. **S**i accipiē-
 do motū. p motu f̄m formā iuxta mod̄ loquendi
 Auer. f̄cio phicoz d̄r q̄ aliquis motus adeq̄te du-

hinc p̄titas d̄ p̄p̄o f̄i
 rñr

aliq̄ limitatio rñr

trahit p horā 7 illi nō corrdēbit aliquis terminus
adeq̄tus s̄ infiniti s̄ corrdēbūt t̄p̄ adeq̄ti infini
taz p̄tū illius motus: 7 s̄ n̄r nulla p̄titas erit iste
motus: s̄ ille motus ē uel erit de p̄tō passionis: et
nullus talis ē p̄titas. **E**t cū arguit q̄ saltē ille mo
tus distinctus a q̄l̄z p̄titate 7 qui adeq̄te durabit
p horā nō p̄ua p̄duccet q̄ erit p̄ductus deedr. **E**t
cū arguit q̄ s̄l̄r dicēdū est de q̄l̄z re alia succine p̄
ducēda: negat oīa 7 s̄l̄r dēdo. aliud enī ē de re suc
cessiua aliō de re p̄manēte successiue p̄ducenda ut
prius dicebatur. **A**d aliā replicatōz cū arguitur
de a. 7 b. passis nō coloratis 7 d. e. agētibz: quoz
d. remaneat in fine hor̄: e. uero nō. **P**r̄ q̄ siue ille
acq̄sitōes albedinū erūt uniformes siue difformes
q̄ albedo tā a. p̄ b. remanebit in fine hor̄ 7 r̄spēū
utriusqz eadē uel similis erit maxia albedo in fine
hore quā utrūqz illoz habebit. licz enī de eo q̄
recipit albedinē dicens hētis. si nō remanet q̄ nul
la erit maxia dē. nō tam iuenio euz sic d̄re de agē
te nec rōnabiliter dicere posset. stantibz enī a. b. in
fine hore r̄spēū utriusqz est uerū dicere: in a. est u
na albedo totalis 7 similiter in b. **E**t s̄n̄r d̄r q̄ il
la albedo in b. p̄ducetur ab e agēte in tota illa ho
ra 7 in fine erit p̄ducta p̄tū tam a nullo agēte hē
bit eē p̄ductū: quia licet p̄duci r̄quirat p̄tū agē
tis tam p̄ductū eē nō necio requirit p̄tū agētis.
Sed cū ulterius ponitur q̄ b. passū simul euz e
agēte desinet eē s̄n̄r d̄r q̄ i fine nō erit aliq̄ albe
do totalis acquisita maxime tenendo q̄ ad desitio
nem compositi 7 eius uariatōnez. seq̄tur desitio et
uariatio acūtius: 7 sic nulla totalis albedo adeq̄te

aequet in hora: nec aliq̄ erit total' adeq̄te acq̄sitā
 fine hor: 7 hoc respē e. agētis 7 b. passi: s̄ respē
 d. 7 a. aliq̄ tal' adeq̄te erit in hora. Ad aliā repli
 catōez negat' utraqz oclō 7 ocedit in caū ab eo po
 sito: q̄ cū tal' erit itēsa calitas a. ut hz pportōez
 duplā s̄ b. q̄ p̄tūe ager a. i b. a. pportōe dupla: 7
 dñr tūc illa erit maxia pportō 7z q̄ agz 7 ueloci
 tal' ab ea pueiēs erit mixia. et si illa calitas erit ut
 iiii. grā exēpli ocedit q̄ c. uilitas ut. iiii. p tūc agz
 Et cū iferf̄ ḡ āte hoc agebat negat' oñā: nec ē itā
 aliq̄ q̄ q̄cqd succiue agit p̄us agebat. Et negat' ul
 tius illa similitudo 7 oñā: oē q̄d mouet p̄us mouebat
 ḡ. Dico ei q̄ hz de aliquo agēte succiue uerificetur
 p̄feti de agēte p̄ncipli: q̄ cū fit actio succiua p̄us
 ab aliquo agēte fiebat actio: nō tñ sic oē ēē de agē
 te istrumētalī: nūc āt calitas ē agēs istrāle: ignis āt
 grā exēpli l' eius forā ē agēs p̄ncipale. Et iō i caū
 p̄dico seq̄t q̄ āte datū istās aliq̄d agēs p̄us in b.
 uidelz a. l' s̄fē: s̄ hoc nō seq̄t de calitate. Ex quo
 p̄z nō p̄bāri p̄mā oclōz. d. eiz i caū illo nō agit ne
 letius a. ymo agūt eque locit' 7 a pportōne dupla.

Ex eodē p̄tz ad sequentē oclutionē q̄ negat': et
 dñr dē q̄ eiz a. incipiet moueri uelocitate d. uidelz
 ut. iiii. grā exēpli poterit otinuare motū suū fm il
 lūz ḡdū uelocitatis: 7 dñr dabit p̄mū. o. i quomo
 uebit uelocitate d.: 7 maxima pportio 7 maxia
 uelocitas q̄ p tūc mouebit. Posset 7 aliqs cauil
 lar' s̄. M. qū uult q̄ c. calitas nō p̄us fuit: ymo fm
 eū p̄us fuit in tpe hz i nullo. o. p̄us M. ocederet. 7
 idēo cōtra alios conat' cōcludere q̄ c. fuit ante illo
 instans sicut ante illud pducebatur. Ego uero

replio dñ rñsiones illas ⁊ pono agēs pñcipale intē
di in potētia aut nō ēē otinue idem: ut si succēssive
forā ignis generet: ⁊ sicut succēssive generat ita suc
cessive agat: ⁊ sicut q otinue ē plus de forma ignis
ita ē maioris potētie ad agēdū in b. ⁊ simul nūc in
medio istātū in quo forā ignis q p tūc repit hz p
portōz duplā ad b. ⁊ p tūc q illa forā p tūc non
ager alr pñs egisset: hoc at ē fñm: qā nō pñs fuit.

Ex quo ifero pportōz duplā nō ēē maxiaz nō
aliā miore duplā qre xā. nisi uellemus dicere sicut
M. ifra q ymo pñs fuit hz i nullo istātū pñs. Tñ
mibi tenēdo rñsionē cōez tādē dicēdū q ⁊ de agē
te pñcipi nō opz q si agit pñs agebat: s bñ seqē
q ut ipsū l aliqē eius pñs agebat ⁊ tūc ēēt uerū.

Cōsidera ulterius qñr pbanda ē sequēs sclo. f.
q a. intēderz in motū suū: ⁊ tñ nec p tps nec p in
stās itēderet motū suū: Credo q uelit hoc mō pba
re: si simus in illo istātū ēēt uerz dñe a. itēdit motū
suū ⁊ nō p tps: qā tūc istās durarz p tps nec p o.
qā tūc illo istātū hrēt aliqē gradū motus quē pñs
nō hēbat: qd tamē ē maifeste falsū ut ex pñcis
ptz. Nunc autē ptz rñsio ex dictis: qā cōcedēdū
est q a. in illo istātū hz aliqē gñdū motus gñtia ex
empli ut. iiii. quē prius nō hēbat: ⁊ ille gñdus ē nu
per acqñsitus. Et p idē ptz ad aliā cōclusionē q a.
uelotius mouebit q nūc ⁊ in nulla pportōne uelo
tius: que debz sic pbari: primo mouebitur uelotius
eo q intēdet eius motum continue et in illa ppor
tione uelotius eo q imēdiatē post hoc mouebit ue
locitate ut qñuor: nunc autē mouere quelibet ifra
qñuor: nunc autē uelocitatis ut qñuor ad qñlibz ifra

q̄rner nulla ē p̄portio. Diceret̄ enī q̄ nūc mō
uet̄ uelocitate ut. iiii. sicut q̄libet infra. iiii. mouetur
argumētū igit̄ sup̄fluo fundat̄. Aliter dicēdo s̄z
M. p̄batur solio: q̄a imēdiate post hoc mouebitur
uelotius q̄ nūc eo q̄ nūc nō mouet̄ ut. iiii. sed ime
diate post sic: q̄re imēdiate post hoc itendet motus
et nō per istās t̄m ut p̄z: q̄a istas imēdaret̄ istanti
Nec per t̄ps q̄a ī toto t̄pe sequēti mouebit̄ unifor
miter ut. iiii. Et p̄ idē p̄batur s̄a solio: mō p̄z ex
dictis fūdamētū eius deficere. Considerādū
p̄r ea circa soliones que sequūt̄ s̄m eū: q̄s ūr sibi
sufficiēt̄ ex d̄cis. p̄basse: q̄uis eīz s̄z eius op̄iones
cōcederēt̄: tamē nō oīo s̄z cōem op̄ionē. T̄ide t̄m
p̄riaz q̄ q̄a p̄ticularis ē de uirtūte s̄mōis q̄ s̄z cōez
op̄ionē cōcederet̄ s̄z nō ad intellēm eius. Dicit̄ eī
aliquid successiue p̄ducēdū erit q̄d in nullo istanti e
rit: hoc enīz uerz ē de t̄pe 7 motu q̄ sūt res succes
siue: nō tamē uerz ē s̄z cōez op̄ionē de re p̄manen
te successiue p̄ducenda puta q̄ritate q̄litate s̄d: de
quibz ipse intelligit̄. Correlaria uero sequētia q̄
liter uerificari debēt s̄m euz satis liquet: nō hic nō
extēdo calamū. Considera tamē soliones quas
postea dicit̄ tenēdas: q̄a p̄ma uidet̄ oīa ipsū in se
q̄nētibz quādo dicit̄ q̄ sor. nūq̄ incipit̄ eē: eo q̄ il
le binarius non incipiet̄ esse d̄m̄ratis materia et
aīa intellectiua sor. S̄ilr q̄a in idē binarius nūq̄
desinet̄ eē: sor. nūq̄ desinet̄ eē 7 tamē sor. erit ī a
liquo instāti qui nūc nō ē in aliquo instāti. Cōsi
dera postea r̄siones ad soliones q̄s adducit̄ cōtra
se 7 p̄batōes eaz. P̄ria p̄bat̄ facilliter: q̄a si sor.
erit in fine hore 7 in nullo. o. ante: fine hore erit

primū ēē sui ⁊ tam sor. erit in tota hora ante finē
 hore ḡ xli. Et p idē arguit q̄ incipiet ēē postq̄
 fuerit: quia i fine hore incipiet ēē eo q̄ tūc erit ⁊ n̄
 imēdiate ante in aliquo istāci erit: ⁊ tamē p̄us erit
 uidelz imēdiate ante finē hore: ḡ incipiet ēē postq̄
 fuerit. Tercū uero sic pbat: augeat sor. usq̄ ad
 finē hore ⁊ sit in istāci medio pedalis: tūc arguit
 q̄ in istāci medio nō erit maior ḡ āte: q̄a in istāci
 medio nō erit maior ḡ pedal: ⁊ imēdiate āte erit
 pedalis: ḡ. Ad p̄ma duo M. r̄idet l̄ breuiter ⁊
 succinere. Ad t̄ciū uero nō appz r̄sio: s̄ mibi ūr
 cōcedēd̄ t̄ciū s̄z eū sicut ⁊ duo precedētia. Cōsi
 dera ulterius q̄d dicit d̄ rōnabilibz: dicit ei q̄ nul
 lus hoīs dabit p̄uū: s̄z cuiusq̄ hoīs qui aliq̄n̄ incipit
 et ēē dabit ultīuz: q̄d nota. Ngr̄ non se declarat.
 S̄z priuz sic pbat: si dat̄ primuz ēē sor. sit ḡ sor.
 nūc p̄ i a.ō. ⁊ arguit sic: sor. p̄us fuit in aliquo.ō.
 ḡ a.ō. nō ē priuz ēē ipsius. Assūptū pbat sic: iste
 biarius āte hoc fuit i aliquo.ō. ⁊ iste binarius ē. sor
 uel fuit sor. ḡ sor. fuit āte hoc i aliquo.ō. assūptū
 pz eo q̄ hec aīa anteq̄ iformaret hāc materiā sor.
 prius iforābat ptē: ⁊ p̄ oīs p̄us fuit: ⁊ hec mat̄ia
 ⁊ p̄us fuit i aliquo.ō. ḡ ille binarius. Sedz r̄ba
 rur: q̄a postq̄ hec aīa p̄ ptē āte ptē itroducet i hāc
 mat̄ia dabit ultīuz i quo nō erit i aliq̄ ptē mat̄ie.
 ⁊ p̄ oīs dabit ultīuz nō ēē huius aīe. q̄n̄ ei incipiet i
 duci hec aīa i aliq̄ ptē mat̄ie tūc hec aīa n̄ erit s̄z i
 imēdiate post erit i aliquo.ō. ḡ ⁊ iō erit ultīuz n̄ ēē
 sor. si ei sor. dicat aggregatū ex a forā ⁊ b mā tūc i
 illo.ō. ille biarius n̄ erit q̄a tūc hec aīa n̄ erit ⁊ ime
 diate post il d̄ iste biarius erit i aliq̄.ō. ḡ erit ultīuz
 n̄ ēē illuz

binari: et p idē erit ultimus nō ēē sor. eo q sor. tunc
 nō erit: s̄ immediate post illud sor. erit i aliquo istā
 ti: qā ille binarius immediate post erit i aliquo istāti
 et ille binarius erit sor. ḡ. 2d. Contra hec duo ar
 guit: et p̄ 3 p̄mū: sic ita q sor. dicat aggregatum
 ex a. matia et b. aia intellectia: et tūc seq̄ q dabit̄
 p̄mū 3. i quo b. forā adeq̄te iforābit a. matiaz et sic
 illud c. et arguo q c. erit p̄mū ēē sor. qā ic. 3. sor. erit
 et sor. n̄ immediate ate illud 3. erit i aliquo 3. ḡ. 2d.
 melius sic: cū erimus in c. tūc erit uerū q c. erit pri
 mū eo q ē in c. et sor. immediate an hoc n̄ fuit in ali
 quo istāti ḡ. et tenz oīa p̄ modū exponēdi suuz: et
 aīa pbat supponēdo n̄ dari āpliatōz ut ip̄e ult qā
 si nō sit uera def̄ oppositū. s. sor. immediate ante hoc
 fuit i aliquo istāti: mō hec ē f̄a qā liḡt q aliquid
 qd fuit sor. immediate ate hoc fuit in aliquo istāti: s̄
 hec ur̄ f̄a: qā n̄bīl ate hoc fuit sor. Itē si ēēt uera
 hoc maxie uideret̄ p̄ illas resoluētēs: ille binarius
 immediate ate hoc fuit i aliquo istāti et ille binarius
 fuit sor. ḡ. et mō: p̄ miorē n̄ ēē uerā eo q nūq̄ ate
 hoc fuit sor. Possset ip̄e dicere cauillādo q imo
 ante hoc sor. fuit et immediate ate hoc sor. fuit i tpe
 lz in nullo adeq̄te et in nullo istāti ate hoc fuerit: et
 sic pcedēdū erit q ille binarius fuit sor.. Aliē q
 dā dixerūt argumēto meo q ex illis resoluētibus
 solū sequit̄ q icipit sor. ēē aut icipit ēē sor: s̄ nō se
 quit̄ q sor. icipit ēē. Deinde arguit̄ 3 scd̄z: qā
 fm fundamētū suū si nūc icipit b. aia iroduci p̄ p
 tē ate p̄tē a. matie: et i fine hore adeq̄te iforābit b
 materiā uidelicet in c. instāti: sequit̄ q qdlibet istās
 huius hore antec. erit ultimū nō ēē sor. quod nō ē

rationale: 7 pbat dñā: qz dato .ō. medio i isto nō
 erit for 7 imediate post for. erit in aliquo .ō. eo q
 iste binarius ex a. 7 b. imediate post erit in aliquo
 .ō. 7 for. imediate post illd erit in aliquo .ō. Et si
 cut arguit de uno .ō. post c. ita uī arguedū ē quolz
 alio. Huic posset ipse dñe qz liex in illo .ō. medio
 nō erit for. tam for. erit in illo .ō. medio: 7 p dñs
 pma exponēs eēt flā: qz ly for. dñs preceder. qz aut
 for. erit in illo .ō. medio pñ qz ille binarius erit i il
 lo .ō. 7 ille binarius erit for. 7. Et tñc dñr cōcede
 ref qz for. p maxūz tps erit ateqz erit for. Sed
 cōtra rñspōsiōnē adhuc arguit: sit ita qz nunc dista
 mus p unā horā a pñcipio illius hor in quo icipit b
 aia itroduci in aliquā pñe matie 7 sit illd c. 7 tñc
 fin eū c. erit ultūz nō eē for. 7 dñr in c. .ō. for. iei
 piet. eē: Sz arguit qz nō: quia si sit hoc maxie fo
 ret p eius exponētes: for. in c. nō erit sed imediate
 post c. erit in aliquo .ō. mō pma ē flā quia ille bīa
 rius erit in c. hoc ē maifeste flz sz eū iō nihil pbat
 Arguitur tam adhuc dñ: quia saltē sequit qz quo
 cūqz .ō. dato huius hore atē c. ipsū erit ultmū nō
 eē for. quia cū erimus in .ō. medio erit uex dicere
 for. nō ē in .ō. presētī: 7 imediate post hoc for. erit
 in aliquo .ō. eo qz ille binarius imediate post hoc e
 rit in aliquo .ō. iō tñc erit uex dñe: hoc ē ultmūz
 nō eē for. Et sicut arguit de isto ita de quolz alio.
 Nō igit possit curar qn cōcedēdū sit qz quocūqz
 dato tali quādo ipsū erit erit uex dñe hoc ē ultūz
 nō eē for. Nūc at p veritate dicēda dicā ea que
 mihi apparēt: p si tenemus qz ad idēptitatē cōpo
 siti nat alis sufficiat idēptitas forē. dñr pono duas

h i

conclusiones. Prima Si aia itelleiua for. incipiat sub
ito induci in certā pte matie sic ē possibile ut pū cū
di: tūc dabit pū ēē for. sicut dabit pū .ō. illius
aie i matia qūqz sit illa. Secda pō. si aia for.
p pte ate pte introduce: tūc sicut nō dabit pū
ō. aie for. in matia s ultimū q nō ita dabit ultius
nō ēē for. 7 nō pū ēē ipsius. Si uero tenemus o
pū mgn q ad idēptitatē for. requit hec matia 7
hec forā: oñr dent due conclusiones. Si aia itelleiua i
cipiat subito induci in certā pte matie dabit p
mū ēē for. uel alterius regreis forāz 7 illā matia
ad ēē sui. Secda cōclo. si p pte ante pte inducet
aia itelleiua in matia 7 ad ēē for. rgrat a. materia
grā argumti. tūc qūto erit hec aia itelleiua in a. ma
teria adeqte erit tā cito erit for.: 7 p oñs cū dabit
pū .ō. in quo b. aia erit in a. matia adeqte: nō da
bit pū ēē for. Ad rōez at suā in oppositū quā
elicere possumus ex uerbis suis lz nō in isto loco cū
arguit q for. erit in aliquo .ō. ate illud .ō. qā ille
binarius erit in alio .ō. ante illud .ō. 7 ille bina
rius erit for. q. Rñr negādo oñaz nec ē syllns expo
sitorius ut alā dixi in tēio de aia. Sz o hec rñsio
nō tollit argumtū eo q tñ onotat ly for. sicut li il
le binarius: ita nāqz sigt cōpositū ex hac matia 7
ex hac forā sicut ille binarius: qñ rñsio nō hz colo
rē quā posui in tēio de aia sequēdo opiones cōem.
Huc possz dici q saltē ē illa diuersitat qz li for.
cōnotat hāc matia 7 hāc forāz simul iūctas s nō
li ille binarius. Sequēdo autē opioz cōz q ad
ēē for. sufficiat idēptitas forē: tūc li ille binarius ē
magis cōnotatiuus ut ibi dixi. Cōsidera ulterius

circa correlatia sequētia . cōcedit enī q̄ quīz hō
qui incipiet eē prius incipiet eē q̄ incipiet eē hōmo

Credo q̄ hoc mō verificari uelit: sit sor. grā argu
mētī qui incipiet eē: ad cuius eē requir̄ a. materia
sūt eū b. forā: 7 sequitur tūc q̄ sor. nūq̄ incipiet esse
hō nisi quādo b forā erit adeq̄te ī a. materia: s̄ p̄s
incipiet eē ḡ. Assūptū . pbat: quia in eo .ō. in quo
aīa incipiet introduci in aliquā ptes a. sor. incipiet
eē arguēdo sic: ille binarius incipiet eē 7 ille bina
rius erit sor. ḡ. S̄ appz mibi multipl̄r deficiē
fundamētū eius. s̄ qz eū nō def̄ āpliatō s̄z eū in īf
ta: sor incipit eē solū suppoit .p eo qd̄ incipit eē mō
nihil incipit eē sor. in eā īsto. s̄o qz sic cōcedit ī eā
illo q̄ sor. incipiet eē ita cōcedēd̄ ūr q̄ tūc incipiet eē
hō qā tūc nō erit hō s̄ īmediate post erit hō: qā il
le binarius īmediate post erit hōmo 7 ille binarius
erit sor. ḡ. Itē nō ualz ille modus arguēdi ut p̄s
dixi: ille binarius incipit eē 7 ille binarius ē l̄ erit
sor ḡ. s̄ solū sequitur q̄ aliquod aggr̄n qd̄ erit sor.
incipiet eē. Itē illud ūr d̄dicere fundamento p̄ri
quo .pbatur correlariū p̄dōm. s̄. si aliqs hō incipi
et eē prius incipiet eē x̄l. iō nō sequitur: nullus erit
primus hōmo .pductus ex dato semīe: ḡ x̄l. p̄s ei
ex p̄dictis oīam non ualere. Considera post
hec argumentū quod adducit ad .pbandū q̄ non
dabit̄ p̄mū.ō. introductōis aīe ītellectīe 7 oīr nō
dabit̄ p̄mus hō .pductus. admissō ei q̄ a. sit mīma
caliditas cum qua non possit frare forma dati seīs
Et oīter ad argumentū dicitur q̄ hoc cōtingere
pōt ut def̄ p̄mū eē sor. 7 p̄mū eē aīe eius ī mat̄ia ut
s̄p̄ius .pbatū ē esse possibile: 7 hoc siue caliditas

illius materie sit uniformis siue difformis: 7 dñr qd
si sit uniformis verū ē ut plimū tūc agēs agerū uelo
tius in ptē ppinquā q̄ remotā nō tam necius: imo
pōt equalociter agere in oēs ptē ut s̄ dem̄ ē. Cū
autē dicitur ulcerius qd si passū sit difforē: tūc autē erit
sic difforē qd ager equalocit̄ in ptē ppinq̄ 7 remo
tā ḡ. dñr hoc nō ēē possibile. Dico qd si erit diffor
me in calitate 7 deat in oēs ptes eius eq̄cito indu
cere aīas itellectiua d̄z 7 in oēs ptes eius eq̄cito in
duer̄ a. calitatē: 7 hoc nō p̄t ēē nisi uelocius agerz
ī illas ptes ī q̄b̄ ē minus de calitate qd ēē p̄t pp ī il
lis minus resister̄ s̄z frītate 7 in minus ēē de mlti
tudie forē r̄sistētis. Et ult̄ius dñr qd uerz est si d̄
beret equalocit̄ in ptē ppinq̄ 7 remotā opz remo
tā ēē mioris resister̄ie: s̄ ex hoc nō seq̄t qd ibi plus
d̄z ēē de sili siue de calitate: 7 dñr minus de friate
ut ipse inuit. Staret enī in reōta pte plus ēē de
frītate ḡdualr l̄z ēē mioris r̄sistētie. Nō ḡ seq̄t il
la oclio quā ocludit: uidelz a. calitas p̄as erit ad ex
treūz r̄motius illius passi q̄ in pte ppinq̄ori: nisi
suppositis illis qd ipse suppoit uidelz qd agēs unifor
mit̄ agat quo ad ptes natiē 7 in pte reōtiori sit in
tēfior calitas. falsū est 7 qd nullū erit p̄mū .ō. in
qno erit a. calitas ad aliquē p̄uctū intrinsecū passi:
nisi suppositis illis qd dixi: 7 ult̄ius qd nulla ps pas
si sit uniformis. Cū at̄ dicit ult̄ius qd si fuerit talr
difforē qd uelocius agat in reōtū q̄ ī ppinquū. et di
co hoc ēē possibile pp miorē ēē r̄sistētiā ī pte reōta
et dñr adit̄if dari ptē in quā uelociss̄ie agit saltez
quo ad extremū eius: 7 hoc erit pp minorē resiste
tiā undecūqz hoc p̄ueiat nō tam os ibi ēē plus de

multitudinis calitatis. Multis enim aliis causis fit
 una quantitas minus resistens quam ratione minoris multitudinis:
 ymaginor igitur agens tales habere proportionem ad omnia
 puncta et taliter ad ea differenter agere quod in eodem. id est.
 erit cibus eis introducta a. calitas: et hoc erit simi-
 liori existente calitate in parte remotiori quam in parte pro-
 piniori postquam continue uelocius aget ad puncta remo-
 tiora quam propinquiora: tunc enim in equali tempore intensi-
 ore inducet in remotum quam in propinquum: id non sequitur il-
 lud quod ultimitate concludit uidelicet nullum erit primum. id est. in
 quo foras sequens erit introducta. Considera ultimas
 circa argumenta quod adducit de se et solutiones eius: uerum-
 enim dicit non addendo causas primum et secundum: quia tunc aut
 agens nullam haberet proportionem ad punctum immediatum et aut
 ad quodlibet punctum intrinsecum haberet infinitam: sed negatio il-
 loz calidum non obstat quoniam possibile sit agere in certam parte
 materie scilicet se et quodlibet sui inducere a. calitatem gratia exem-
 pli et contra equeito per totum inducere foras. Causa autem quod potest
 in replicatione de ratione sua esse possibilis et probat intentum
 Rensio autem sua nihil est enim dicit quod hoc nihil probat: eo
 quod adhuc citius praeieter actio ad partem propinquam quam
 enim ita sit tamen adhuc stat tales habere proportionem ad punctum
 intrinsecum quod equeito inducere a gradum calitatis in omnia il-
 la et equeito foras ad omnia illa inducere. Ad secundum
 non respondet quia uerum probat quod argumentum suum maxime
 probat de passo uniformi siue uniformis resistencie: sed
 de passo difformi contingit intentum. Ad tertium non
 respondet quia probat uerum. est enim possibile tale agens ex-
 trinsecum uelocius agere in propinquum et intrinsecum taliter
 agere uelocius in remotum quod illa duo simul equeito
 inducet a. gradum caliditatis per totum: et contra formam
 b. x

stale. Cum aut in ultio notabili dicit: q si agēs
agat uelocius aut equaliter in remotū tūc minus
est de q̄litate i r̄moto nō appz mibi necessariū: pos
sit enīz eē equeq̄dualr l̄z mīoris r̄sistēcie in pte re
mota. Irē possz eē eq̄lr de mltitudine forē l̄z merito
alterius circūstātie mīus r̄sisterz i pte r̄mota.

Sz p rez decisioibus 33. Cōsidera p̄ suppos
eius In p̄ma in libro meo loq̄t solū d̄ re iaiata: in
aliis libris repperi tā de aiatis q̄ de iaiatis: Et si
loq̄retur ulr nō eēt ulr rez sicut d̄ for. desinēte eē
posito q̄ ad eius eē sufficiat sola forā in mat̄ia nisi
forte uellet seq̄ suā fantāsiā q̄ nullus hō desinit eē
Iō forte dicit i l̄ra cuiusl̄z s̄bē d̄sinentis eē 33. rez
tām d̄ret ipse q̄ ad eē for. requir̄ eē huius forme in
hac mat̄ia. T̄l̄cia eius suppo nō tenet sz cōm
opioz uidelz uariata tota mat̄ia uariat d̄positū cuius
ē mat̄ia: idē. ei for. ead̄ aīa manēte p̄t cū diuerf̄ ro
talibz mat̄iebz maner̄. Cōsidera r̄ncez eius ad ar
guētū d̄ ipsū cū arguit: q̄ tūc q̄eqd sufficit corrū
p̄r p̄tē alicuius d̄positi sufficit corrūpe totū: l̄z r̄no
sua uera sit t̄n alia facilior dari pōt 7 magis ut pu
to p̄posito cōueniēs uidelz cōcedēdo q̄ q̄eqd suffi
cit corrūpe p̄tē alicuius totius sufficit corrūpe illd̄
totū cathēgorice nō t̄n sinea. ita ut sufficiat corrūpe
quālz eius p̄tē. Et oīr d̄r q̄ nō r̄quir̄ maior po
tētia ul̄ p̄portio ad corrūpēdū totū cathēgorice q̄
p̄tē l̄z requir̄ maior ad corrūpēdū totū sineath. et
oīr nō maioris difficultatis ē corrūpe totus cathe
gorice q̄ p̄tē: Sz forte seq̄t ip̄e opioz calculatoris
de r̄actōe: q̄ uult passū debilius agēte nō sufficere

alijs pib; in aliq pte agēis corrūpe q̄litate dīas
Vide in correlario sequēte appellat aīaz iē iaiatā
Dicit ei quāz forāz ibālē desinētē eē rē maiatāz.

Cōsidera dū fecit exceptōz sue sēctōis ponēdo r
latōes differre a suis fūdamētis nō loq̄r dñr: dñr ei
phare q̄ veritatis illius tu moueris nō dat ultius
in sui desitōe s; potius p̄mū q̄ nō: ut ē rei veritas.
Ipse autē dicit q̄ eius veritatis nō dat p̄mū s; ulci
mū q̄ nō: 7 hoc ē uerz: 7 hoc ē quo ad eius iceptō
nēz q̄r nō ad ppositū loq̄tur. S; incidit dubiū
Viz ps aīalis dñr. Circa suppos q̄s ibi ponit q̄
p̄ma frōte uere apparēt Videať in solutiōe argum
toz suoz an limitāde sint 7 q̄liter. Cōsidera p̄
mū correlariū cū infert q̄ quodlz mēbrūz alicuius
aīalis ē eiusdē sp̄ei cū quolz mēbro erusdē: hoc enī
nō foret uerz tanēdo in aīali fore forāz p̄ticulares
mēbroz p̄ter aīaz: Tūc enī dñr dicemus q̄ ossis
equi 7 carnis eiusdē nō ē forā ultimata eiusdē sp̄ei
Alterius enīz sp̄iei est forā p̄ticularis carnis 7 al
terius forā ossis: 7 iste sunt ultimate forme. Et
idez uidetur dicendū ad aliud quod ifertur ultius
de homine: q̄uis enim in qualibet parte q̄ritatiua
huius hominis sit eadem aīa numero: tamē p̄ter
illam in diuersis membris diuerse sunt forē p̄ticu
lares 7 ille sūt ultime. Per idē p̄z sequēs corre
lariū nō esse uerum q̄ quelz ps q̄ritatiua alicuius
aīalis 7 illud aīal sunt eiusdēz sp̄iei: Nā ultima
ta forma totius aīalis est aīa: s; ultimata forma p̄
tis non est aīa s; forma p̄ticularis. Si tamen fi
eret instantia de aggregato ex carne 7 nervo: uel
capite manu 7 similibus. Dñr q̄ caput nō est uere

unū p unā forāz s aggrū ex pluribz diuersaz spē
rū q tū iūicē cōtinuāt p forāz unā totius q oibz illis
ptibz ē cōis. Nō igr dūz ultius cōceder ut ipse conce
dit q totū 7 sūc pres sūt eiusdē pfectōis eēntialis
Ad argumētū at cū ulterius inferē q forz possi
bile aliqd trānr de spē in spēs aliā ipso nō corrup
to: cōcedr q ps bouis pōt fieri bos q tam nō ē boi
tam illa ps nullus erat defiate spēi s erat aggrū
quoddā ex pluribz diuersaz spēz iūicē cōtinuatis
p unā forāz ut pns dicebat. Et si arguit q caput
gra exēpli ē unū ens cōtinuū p unā forāz 7 p oīs
induiduū unū 7 p oīs sub una spē tū cōtētū de p
dicamēto ibē: q nō ē aggrū ex induiduis plurius
spēz. Preterea q rē cēt q spēs cēt illa sub q ē hū
det negado oīaz pma: qūis ei pres eius cōtinuēt
p aīaz sunt postea forē pticulares rōe q rū cum sint
spē distincte nō ē totū unū iduiduū s plura iūicē
cōtinuata 7 aggrā. Alr possz qs dīe q caput ē u
nū iduiduū sub defiate spē capitis 7 illud iduiduū
est aggrū ex pluribz induiduis diuersaz spēz q
ad iūicē cōtinuatur p unā forāz eis cōez lz nulli il
loz ultumata. Cūz autē ulterius inferē q qīz ps
ēptitativa hoīs ē hō 7 quelz ps bouis ē bos pīz ex
predcis illud nō ē cōcedendū fm oppositā opinio
nē: 7 oīr negat q quelz ps hoīs 7 hō sint eiusdē
spēi tenēdo lūpius deā. Hoc autē dico sequēdo cōz
opinionē: 7 cū hoc tenēdo in mēbris hoīs fore dis
tinctas forāz pticulares quibz iūicē distinguūtur
Magis tamē alr credidi 7 alio non apparente ma
gis credo hūc mō: 7 oīr teneo pte aīalis esse e
iusdē spēi cū toto isto aīali. Sequēdo autē opi

nonne eodem ut modo sustinui. Rursus ulterius ad aliam
 confirmacionem cum arguitur quod tunc pars hominis esset individuum
 alterius speciei ab homine. Dicitur si loquaris de parte simplici
 ipsa est alterius speciei ab homine ut caro nervus &c. et con-
 ceditur quod illius partis et totius eadem est forma speciei sed
 unius ultimata alterius non. Ad id enim tota est ultima-
 ta homini et non ultimata carni est totaliter hominis totius
 et particularis carnis. Forma vero carnis est ultimata
 carni sed non toti homini et est adequata carni sed non toti homini
 sed est forma totius hominis partialiter: et hoc modo non inco-
 venit diversa individua speciei habere easdem formas speciei uni
 ultimata et alteri non: uni adequata et alteri non. Si
 vero loquaris de parte etherogena ut capite et filibus
 pars ex predictis illa non est individuum unum sub una de-
 finita specie solum eodemque sed agere &c. ut pars deinde est.
 Ad illud autem quod ultimo inducit videlicet dato oppo-
 sito sequitur duas species dantes aut duo individua il-
 larum specierum dantis et non concitum esse equis perfectioris
 essentialis: Non probat ipse conclusionem: sed potest sic probari.
 pars bouis et bos aut pars hominis et homo sunt diversarum
 specierum et tamen eiusdem perfectioris cum maxima utriusque per-
 fectio sit anima que in homine et in parte ipsius est eadem numero
 et in boue et parte ipsius est eiusdem speciei. Quare mihi est
 salvo meliori iudicio cecidenda esse conclusio: neque
 repugnat loquendo de individuis diversarum specierum quo-
 rum unum est pars alterius: et quibus licet maxima eo-
 rum perfectio sit eadem forma numero vel speciei: tamen uni
 illorum est ultimata alteri non: uni est adequata:
 alteri vero non. Considera ulterius cum infert opi-
 niones suam: vera enim dicit secundum illam cui magis as-
 sentio ut prius dixi licet putem oppositum defendi

posse ut hic p[ro]p[ri]us defendi. Cōsidera q[ue] ponit illā
p[er]iculā: q[uo]d dico p[ro]pter p[ar]tes equi habētes forās p[ar]tiales:
7 hoc dicit in r[ati]one ad illud argumētum q[uo]d
pes hoīs esset risibil[is] 7 r[ati]onalis. Cōsidera ul[ter]ius
eā que dicit de augeri 7 diminui dū arguit s[e]c[un]d[u]m se cō
cedēdo cōcl[us]iones quā itendet. Ille cōcl[us]iones vidē
tur cōcedēde supposito q[uo]d nihil vere augeat nisi il
lud q[uo]d recipit aliquā p[ar]tē denovo p[er] intus susceptio
nē alimēti: nō ē enī idē a p[ri]ncipio usq[ue] ad finē id q[uo]d
recipit modū augmēti q[uo]d d[icitur]. Possūt tamē duo ēē
mōi loquēdi uel tres ei oppositi. Primus ē tenēdo
q[uo]d ad idēptitatē oppositi sufficiat idēptitas forē et
nō requiratur idēptitas materie: o[mn]iū d[icitur] ē ut q[uo]d saltē
hō p[ot]est vere augeri quia manz idā hō euz eadē aīa
a p[ri]ncipio s[e]c[un]d[u]m augmēti uel diminutōis usq[ue] ad finē l[et] fiat
mat[er]ie uariatio. Possumus s[e]c[un]d[u]m sequimod[um] 7 q[uo]d
q[uo]d ē t[er]t[er] in q[ue]stione sep[ar]ata de augmēto: uidel[icet] s[e]c[un]d[u]m suppo
nēdo sicut p[ri]us ad idēptitatē oppositi sufficiat idēpti
tatē eorē. s[e]c[un]d[u]m q[uo]d eadē forā nūero extēsa p[ot]est aliq[ua]n
tū eē maior 7 aliq[ua]n[do] mior s[e]c[un]d[u]m maiore aut miorē mat[er]ie
extensio[n]ē 7 sic cū diuers[is] mat[er]iebus sp[eci]es est eadē forā
neduz in hoīe s[e]c[un]d[u]m in oib[us] aliis aīatib[us]: 7 o[mn]iū nedū hō
uere augeat s[e]c[un]d[u]m o[mn]ia aīata postq[uam] post aduētū noue p[ar]tis
manet eadē forā nūero 7 o[mn]iū manent eadē p[ar]tes
formales. ut dicit s[e]c[un]d[u]m de generatōe. Dicit etiā q[uo]d i[n]
transmutatōe nutrimenti fit mat[er]iebus simul pene
tratio: 7 utrāq[ue] s[e]c[un]d[u]m eadē forā nūero i[n]format sine ad
ditiōe noue forme. Tercius modus loquēdi p[ot]est
esse iste supponēdo q[uo]d uera augmētatio l[et] presuppo
nat additiōē p[ar]tis ad p[ar]tē mediātē alimēto nō tamē
requirē ad hoc ut aliq[ua]n[do] uere augeat ipsū ēē oppositū

ex pte pexnti 7 de nouo addita: s; sufficit ipsuz ex
 tendi ad maiores dimēiones cōcurrente cū hoc ad
 ditōe noue ptis aiate ad ptē aiatay que uel pps fu
 erit uel nup fiat: Et tūc oīr dicere q; ps preexi
 tens si extēdat ad maiores dimēsiōes uere augetur
 Sillr ps de nouo addita ad maiores dimēsiōes ex
 tensiā uere auget. Idē 7 dō toto ē possibile: nā possi
 bile ē totū aīal stā p certū tps uerbi grā p horā in
 quo nlla fiat actual ouersio nutrimenti i sbaz aliti lz
 fiat pparatio 7 totū aīal s; se 7 q; lz sui ptē exten
 di s; oēs dyametrū ad maiores dimēsiōes 7 per oīs
 uere augeri. Et pōt teneri s; hūc modū sil cū ingro
 ad uariatōz matie uariari opoitū: 7 s; hāt modū
 ita saluabit de hūtib; aīay extēsiuā sic de hoīe: sic
 7 penes scōz modū de utroq; saluabit: de dimutōe
 eadē sūia ponēda uī s; oēs hos mōs. Penes pīmū
 ps q; de hoīe saltē teneret lz nō de aliis uere dimi
 nui cū maneat cōtinue eadē aīa. Penes scōz de u
 troq; uerificat cū s; illū ita otigat aīay extēsiā eā
 dē nūero odesari ad odensatōz corpis sicut otigit
 eā magis extendi. Penes tciū modū dīref q; pos
 sibile ē aīal p tēpus maner a quo nulla fiat resolu
 tio: 7 a fortōri possibile ē de pte. si ei a q; lz pte oti
 nue fieret r̄solutio subito totū fieret noquantum:
 Quo supposito possibile est prem tam de nouo ad
 ditam q; pexistentēz uere diminui ut i tpe senectu
 tis si fiat otractio alicuius ptis sine resolutōe. Idē
 etiam de toto posito per horam nihil resolui: 7 ta
 men totum contrahi: tunc enim animal uere dimi
 nutur per cōtractōez tē. et manet idē cōposituz
 cū eadē forā et eadem materia per horā. Et penes

habe tereñū modū teneri pōt faciedo mēgrō ad idēpti-
tatē cōpositū requiri idēptitatē matie. Ad illud
autē quod postea mēgr cōcludit: q̄ nihil pōt habe-
re aliā ptē q̄ h̄z manēs idē nūero: illud cōcedit
fm cōz opionē de forā de matia de q̄titate de
q̄litate: de cōposito nero habēte forāz extēsiuaz ⁊
cōcederet fm cōz opioz: S; fz.v. nō cōcederetur
in opionē prius recitata. De habēte autē forāz in
extēsiuaz nō cōcederet fm cōz opionē neq; fz.v.
S; apud mēgr m istū tenētē idēptitatē matie r̄gr
illud cōcederet: mēgr autē prius facit mētōz de in-
aiatis: de illis autē minor ē difficultas. Arist. at
et ceteri cōcedūt sola aiata uere augeri eo q̄ aug-
mētatio ppria supponit aduentū nutrimenti: quod
nō reperitur in reb; maiatis s; bene possūt rarefieri:
Nō ⁊ possūt diminui diminutōe opposita augmē-
tatōi pprie sūpte l; possunt cōdēsari. Et alis ego
dixi q̄ rareficio ⁊ cōdēsatio sūt uerius dicēde mo-
tus q̄ augmētatio ⁊ dimīnūtō aiatoz de q̄b; loq̄t
Arist. eo q̄ in rareficio ⁊ cōdēsatio manz idē mobi-
le a p̄ncip; ad finē. Cū autē ulterius mēgr arguit
cōtra quādā respōsiōz q̄ ē Marsi. p̄ de generatōe.
q̄ plāta manz eadē nūero in augmētatioe uel dimi-
nutōe eo q̄ manz p̄ p̄ncipalior. Dicī pōt q̄ argumē-
tū pbat q̄ nō manz in dimūtōe plante eadē for-
ma nec eadē plāta nūero idēptitate stricte sūpta: ta-
mē idēptitate large sūpta manz idē nūero. Et uide
difficilior mar. loco al. ⁊ pōt pōi tēp alius modus lo-
quēdi ad dēz difficultatē. Cōsidera ult̄iuscū m.
cōcedit argumētū d̄ eū q̄ accipiēdo nutrītōz nt coir-
accipit p̄ uersioe nutrimenti ⁊. non est possibile

aliquod nutriri: oppositū enim huius teneret sicut alios
 per penes cōs opioz saltē cōcederet de hoie: manēte
 enim eadē aīa intellectu nūero succedētibz p̄tibus
 materialibz manz idē opositū: et sic p̄ tps idē for. ue
 re nutrit. De aliis autē aīatis ab hoie ut cōcedēduz
 qd m. pbat nisi reducāmur ad opioz Marsili. Pe
 nes autē modū scēz. s. v. diceret dō oībz aīatis ipsa ue
 re nutriri: et q̄ plāta uel alinus ē idēz nūero a p̄nci
 pio nutritōis usq̄ ad finē cū maneat eadē forā i for
 mās p̄orē et sequētē l̄z sub alia et alia extēsiue. Pe
 nes etiā modū adherētē p̄ pte m̄gō et tenētē q̄
 ad idēptitatē cōpositi regrat idēptitas matie p̄ce
 deret qd m̄gr. cedit. Penes autē Marli. p̄z nō ēē cō
 cedēdu qd m. cōcedit: qz. i fine nutritōis aīati ma
 net idem nūero large licet nō stricte. hoc dicerz suf
 ficere ad mentē Arist. Quo autē ad illud qd dicit
 q̄ nihil pōt habere aliā partē in quā habeat iam
 prius dictū est. Considera ulterius quo ad illum
 modū arguēdi quē facit: q̄ si nutritio esset ouersio
 ad tūc aīatū ex sola matia p̄ma nutrire: quia sola
 matia p̄ma ouertit ad. Nā nō s̄z illōs mōs loquē
 di n̄z s̄z ueritatē seq̄: dicimus ei cibū cōuerti i chi
 lū et chilū in sanguinē et sic de aliis: l̄z sola matia
 remaneat et noua genere forā. Cōuerti m̄qz s̄bā
 līē dō quo itēdimus nō dīc uerz motū ita ut oportet
 at idē cōpositū manere usq̄ in finē: s̄z dicit corrupti
 onē cōpositi cū inductōe noue forē in eius matia. si
 cut et cōcedimus aerē in aq̄ cōuerti et cō. Considera
 ulterius modū illū quē pōnit: q̄ si nutritio ē
 aliquid ipsa ē assimilatio p̄tis materialis nutritiōe
 trē inductōe forme s̄bālis eiusdē sp̄ci ad. loquit

cōditōnaliter qā nō cōcedit motū eē de pñti s̄ de
futuro uel preterito tñ: Cōsidera tamē nā s̄ illū
motū querā ab eo quod ē illud qd̄ uere nutrit: non
pōt s̄ eū dici neq; cōcedi de aīali neq; d̄ pte eius
pexñti materiali nec forāli nec forā nec mātia eius
Restat igit̄ ut illd̄ cōcedat̄ de nutrīto l̄ de mātia
ipius sic ipse uī uelle cōceder̄: s̄ hoc ē derisorīū nu
trīntū nutriti aut mātiā eius pñā. nec hoc uerbis
nec intētiōi Aris. ē cōsensū: q̄r melius ē uti mō loquē
di cōi 7 trāsīr ut pñs dicebat. Cōsidera ulterius
cū dic negādo q̄ cōtinue fit resolutio ab aīali: 7 p
hoc se restringit ad pñū .ō. aīalis: tūc enī nō r̄sol
uit̄ quia tūc deretur pñū eē r̄solutōis 7 hoc credo
fūdamētū eius: s̄ iudicio meo nō oportebat se sic
restringer̄: qā certe uerisīle ē p̄ aliqd̄ tps l̄ paruū
maner̄ posse aliqd̄ aīal sic r̄solutōe alicuius pñs l̄
calor nat̄alis p̄ idē tps cōtinue calefacere 7 subtilia
ret. Admissō aut̄ grā arguēti q̄ ab aliq̄ pte aīati
cōtinue fiet resolutio tūc recurratur ad uias pñs rei
tatas uel ad uia mgn̄i sicut r̄ndēti placuerit. Du
duz autē scīuisti q̄liter sequitur q̄ si a q̄lz pte aīalis
fieret uel inciperet fieri resolutio tūc nulla ps re
maneret x̄l. quia dicas q̄ aliq̄ pars remaneat que
sit 7 sequitur q̄ q̄libet pars eius que pñs fuit est: ali
ter nō remaneret: 7 per dñs nō ē ab ea r̄soluta ali
qua ps. Cōsidera m̄llos mōs arguēdi quos dicit
ualer̄ iter quos ultius uī nō ualer̄: uidelz cūcūlibz
ptis incipit aliq̄ ps augeri s̄ totū incipit eē īfinitum
hec ei dñā uī ualē dubia: ymagier ei talr̄ aliqd̄ au
geri p̄ additōz ut aliqd̄ totū totū addat̄ 7 medie
tas medietati 7 q̄rta psq̄rte pti 7 sic īfinitū siue

Hoc fiat cū penetratōe ptiū ut iudicio meos yma-
 giari siue sine penetratōe xī. q̄r cōsidera q̄l̄r uerifi-
 care itēdit dem suū. Cōsidera uerba sequētia q̄ de-
 clarāt qd̄ pus dixisti q̄ p tps pōt manē idē aīal-
 l̄ calor s̄tinue agat subtiliādo xī. q̄r ut ipse dicit
 id aīal nūcro pōt p tpus alēari aut localr moueri.
 Et uisus die id qd̄ al̄s dixisti q̄ nllus ē uerū mo-
 tus i pnto p̄tutatis nll̄ rarefēio 7 cōdēfatio. T̄iō
 postea qd̄ die ad ar̄s. 7 uerba eius iēparia tu scis
 quid dici os tenēdo oppoitū. Dubiū igit̄ icidit
 utz manēre eadē forā i opposito xī. Si uolumus
 defēfere opioz cōz r̄ndēdū ē ad argumta m. l̄ dif-
 ficile sit: 7 al̄s dixi q̄ loquēdo siue capiēdo t̄mos
 mēre s̄bāl̄r uerior apz mibi opio m̄gri. Ad p̄mū
 igit̄ negat̄ oīa q̄ p̄s for ēēt caput eius 7 sic ē eius
 q̄l̄z p̄e: cuius rō ē q̄a ille t̄ius p̄s nō solū dīc hāc
 aīazitel. cū hac mā s̄ 7 p̄tēl̄ars forās carnis nerui
 ossis xī. s̄ponētū ipsū. ē 7 t̄ius c̄notatius signās
 talē plasmatōz uidelz figura xī 7 talē nūez p̄tū
 taliū t̄ taliū. Caput at̄ dīc aliā figatōz 7 r̄liq̄: et
 l̄ nō ēēt c̄notatius alienius accētis: t̄n c̄notat aut
 s̄bāl̄r s̄ḡt p̄dcās forās s̄bāles p̄tēl̄ars q̄ alie sūt et
 alie nūcro i pede 7 capite 7 aliis p̄tibz: 7 sic una
 ps nō erit alia ut ipse idueit. Cōtra t̄n illā r̄nōnē
 possz istari s̄ qz signo solū aḡḡtū ex mat̄ia totius
 ped̄ for. 7 aīa eius p̄tēmissis aliis formis p̄tēcula-
 ribz: 7 t̄ūc p̄s q̄ hec s̄bāl̄t ē for. cū i cō n̄ sit nll̄ for-
 ma for. 7 mat̄ia et nō ē ibi alia forma s̄bālis: 7 sic
 de q̄l̄z alia argu t̄ q̄re quelz ps ēēt for. et quelibet
 esset quelibet. Item quero: in qua specie sit
 pes s̄bāl̄r acceptus siue hec pars s̄bāl̄ter accepta:

et nō ūr. ēē in aliq: nō enī in spē hūana quia tūc
ēēt hō: nec in spē nerui quia tūc ēēt neruus: 7 per
idē nec in spē carnis aut ossis: 7 sic aliqua sbā uere
una 7 cōtinua nō reponeret in aliqua ipē spālissia
forte dī q̄ pes nō ē sbā uere una s̄ aggregatus
ex plurib: cōtra quia ptes eius uere cōtinuātur: 7
est una sbā cōtinua. Ad hoc ē difficile respōdere
iudicio meo: tamē ut mihi appz. p nūc ad p̄mū dicit
q̄ aggregatū ex mat̄ia totius pedis ser. 7 aīa itel
lectiua eius nō ē ser. nec homo: ad hoc enī q̄ ēēt
homo requireret aīaz intellectiua ēē ultimata foraz
illius aggregati: s̄ hoc nō ē uerū: aīa enī intellecti
ua ē ultimata ferā solius totius cōposite: illius ue
ro aggregati plures sūt uliāte ferē suaz p̄tū: ut
una ē ultimata nerui: alia ossis: s̄ nulla est uliāta
totius. S̄ cōtra dem̄rato illo aggregato ut p̄s
hoc ē sbā aīata sensitiua 7 ē aīal p̄ diffinitōez aīal
et nullū nisi homo 7 ē hō: 7 nullus nisi ser. 7 est
ser. Dī negādo p̄mā oīaz: s̄ dī argui sic: hoc ē
sbā aīata sensitiua p̄ aīam existētes ultimātū eius
actū 7 dī. s̄ aīas ē falsū ut dem̄ ē. Et si dī q̄ tūc
aīal ēēt t̄ius cōnotatiuus 7 accidētāl: quia tūc dif
finiret p̄ extrīseca negat̄ oīa. cū enim dī p̄ aīam
existētē actū eius ultimū oēs illi teneri aut sunt de
p̄nto sbē sicut ly aīa aut trāscēdens eēntiales sicut
ly actus. Cōtra itez instat: si nulla ēēt i ser. for
ma sbālis p̄tē aīaz istō aggregatū feret hō: 7 oī
ter ser. s̄ nūc nō minus ē hō q̄ tūc 7. p̄babilī dī
negādo mīorē eo q̄ tūc illa mat̄ia nō h̄ret forāz ul
timā ul istas forās uliātas q̄s nūc h̄z. Alii uero
dicerēt negādo maiore cū illud aggr̄tū nō sit p̄ se

fecerū existēs: s̄ hec r̄no tūc incidit in illud inēdūe
 mēs: q̄ t̄ius materie s̄bālis aliqd extrīsecū onora
 ret: 7 per idē 7 p̄s aq̄ q̄titatiua nō ēēt aq̄ nec p̄s
 aeris ēēt aer: 7 sic de singulis. Ad s̄cōz d̄r pedē
 nō ēē in aliq̄ defīata sp̄e s̄bē per se: qz nō ē uere et
 simplr cōtinuū: l̄z enīz sit quoddā cōtinuū otinui
 tate materie 7 cōtinuitate forē nō ultimate: nō tñ
 cōtinuitate forē ultimate. forā enīz s̄bālis nerui nō
 cōtinuat forē carnis aut ossis nec eō: 7 d̄nr d̄retur
 illud aḡtū ēē in p̄dicam̄to s̄bē per reductōez aut
 per accēs rōe p̄tū suaz. Cōtra signo aḡtū ex
 mat̄ia nerui for: 7 aīa eius intellectia: tūc illd ē ue
 re cōtinuū 7 ē s̄bā: ḡ in aliq̄ sp̄e 7 nō ūr nisi in sp̄e
 hūana: 7 sic adhuc stat difficultas argūnti. Ad
 hoc p̄babilr r̄nr q̄ l̄z illud sit uere otinū nō tam
 per aliquid qd sit ultima forā eius. Est enim uere
 cōtinuū per forāz nerui sil cū aīa itellectia: s̄ aīa
 itellectia nō ē eius ultimata forā nec forā nerui est
 forā illius aḡtū. Et si arguat ut p̄s q̄ t̄ius ma
 terie s̄bālis ēēt cōnotatiuus r̄ndeatur ut p̄s. Ad
 s̄cōz eius p̄ncipale appz mibi difficillimū satisfice
 re: 7 illud inter cetera mibi magis p̄suadet eius o
 pinionē ēē ueriorē: neqz uideo modū nlluz bene se
 curū r̄ndēdi ad ipsuz: l̄z Albertus p̄uus 7 quidā a
 lii dicerēt q̄ ex ip̄siblli sequit quodl̄z: cū igr sit
 ip̄sibile eādē aīaz nūero sit ēē in diuers̄ mat̄ieby
 tōlibz l̄z deus hoc facer̄ possit nō inēdūent ex hoc
 sequi for. ēē platonē 7 tam for. differre a platone.
 Hec tam̄ r̄nsio multis appz ignaua. l̄z enīz hoc essz
 nat̄aliter ip̄sibile nō tam̄ apud deū ē ip̄sibile
 ymo neqz hoc naturalr repūgt aut ip̄licat d̄dēdm

c 1

Sz ex impossibili natālī 7 possibili supnatālī nō
plicāte dōdōz nō dō sequi impossibile iplicās dōdōz
puta sor. eē platonē 7 sor. simul currēt 7 sedere: et
currere 7 nō currēt 7 sic de alijs. s. hec sequentē da
ta positōe 7 illo casu admissō: qre rñsio nulla. Pre
terea illud nō foret impossibile ymo natālī possibile
ut statiz hic ifra dicef. Mibi tamen occurrit hic
modus rñdendi q illo casu admissō neqz aggrega
tū ex pma materia 7 illa aīa ē sor. neqz aggrtū ex
sa cū illa aīa ē sor. s. aggrtū ex ambabz matēibz cū
eadē aīa ē sor: sicut a fili quādo dō aliquis hō dō nō
uo pducī prius cor pducit 7 oñr alia mēbra pnci
palia anteq alia sint pducta l' aiata dō mēte Aue.
xxi. fēn cap de generatōe embriōis. Cū igr cor fu
erit aiatū 7 cerebrū: alia uero mēbra nō: tūc cor 7
cerebrū euz sint in locis iuicem distantibz nō iuicēz
cōtinuānt neqz ptes itermedie cōtinuānt cū eis cū
nōdū sint aiate: 7 oñr dicēdū erit neqz cor eē sor.
nec cerebrū s. aggrtū ex his. Ex hoc natālī pz
rñonē Alberti pui fore minus rōnabilē. Sz dō rñ
sionē argumti si hec aīa itellīua sit pus adeqte i a.
mātia pncipali tūc hoc ē sor. demrato cōposito ex
utroqz: s. ubi postea infundit deus eandē aīam i b
materiā bipedalem: tunc hoc non minus est sor. q
prius postq in hoc cōposito nō est facta uariatio s
r esponsio nulla. Diceretur oñter negando mino
rem eo q hec aīa erat prius forma adequata huius
materie: nunc autē non. Sed hec respōsio uidet
incidere in illā rñsionē de p se existere: quia si req
ratur cōpositū sbāle per se existere si debet esse in
predicāmto sbē. Itē oñtra istat quia demrato s

aggr̃to hoc ē s̃bā aiata sensicia per se seorsū existēs
 per aiā t̃q̃ formā illius cōpositi ultimātā: ergo ē
 aīal 7 cōter est hō 7 cōter nō aliū q̃ sor. q̃re ī
 s̃io nulla cōtra īnsiōē ad hāc replicatōz. Ad a
 liud cū arguit q̃ ille f̃ius sor. foret acēntalis nega
 tur oīa lā hoc nullū sit īpossibile: possz enī ad hē
 replacitū iponi de nouo taliter ut essz cōnotatiua
 Defendendo autē q̃ sit mere s̃bālis īndetur negā
 do illā oīam: iste f̃ius sor. successiue p̃dicat affirmā
 tiue 7 negatiue ē f̃mo singulari supponēte pro sor.
 sine corruptōe subiecti q̃ d̃c̃. q̃ enī hec aliquando
 sit uera demonstrata pte sor. 7 aliquādo f̃lā sor ma
 inanēte nō accidit quia ly sor. sit cōnotatiua s̃ hoc
 est quia ly hoc cōnotat certā mat̃ia cū certā forā s̃
 q̃ sor. sine materie cōnotatōe s̃igt sor. Si enim ly
 hoc ita sumeret mere s̃bālī 7 sine cōnotatōne sicut
 ly sor. sp ē sor. inanēte hec forz uera hoc ē sor. Ad
 aliā negat illa p̃lō q̃ hec d̃dēōtia hoc ē sor. hoc n̄
 ē sor p̃ totā illā horā erūt uera ubi utrebqz demō
 straf ps sor. q̃ alī erit sor. ut m. suppoit: 7 s̃ur p̃
 totā hāc horā affirmatiua erit f̃lā. Ad argumētū ī
 oppositū negat q̃ illa hoc ē sor. ouertē cū illa hec
 ē sor. dem̃rato sor. p̃ totā illā horā n̄ 7 nūc cōuer
 tit: 7 s̃ur q̃n ī fine hore ablata una pte solū r̃māe
 bit hec ps uerum erit q̃ hoc ē sor. dem̃rato aggr̃to
 q̃d̃ p̃us erat ps sor. s̃ negat q̃ ille tūc ouertē hoc
 ē sor. 7 hoc ē sor. i q̃z una dem̃ret p̃dēm aggr̃tū 7
 ī alia sor mē s̃bālī. Et si arguat q̃ sic qz subiecta
 ouertūt 7 cet̃a sūt p̃ia. q̃ nēt maror. d̃ qz s̃igt oīo
 idē 7 eodē mō negat m̃ior. p̃mū enī hec s̃igt sor.
 cōnotando mat̃ia certā s̃z at mē s̃bālī ip̃sum s̃igt

nullā talē materiā cōnotādo: Aut dī q̄ non signē
oīo idēz quia ly hoc signē certā materiā 7 nō ly hec:
mediate tam̄ 7 per idē nō dem̄rant cio idē. Ad
aliā rōez negat illa cōclio: for. erit pedale in a. o.
et tamē erit maior q̄ pedalis in a. o. Ad argum̄
tū admissō casu q̄ for. sit bipedalis 7 diminuat p
ablatōez pris donec erit pedalis: ita tamē q̄ in a.
instātū erit maior q̄ pedalis: negat tunc illa: for. in
a. o. erit pedale: 7 similr illa: for. in a. o. erit hoc
pedale: 7 cōtr negat illa oīa: aliqd qd̄ erit peda
le in a. o. erit for. § 33. Neqz hic arguit a cōuertē
te ad suā cōuersaz cōuersiōe simplici. Et possz uno
mō dici sicut illa insio ibi poīta q̄ suā cōuertēs est
illa: aliqd qd̄ erit pedale in a. o. erit for. in a. o.

Ad rōez p̄mā in oppositū cū arguit q̄ illa non
possz cōverti in uerā sicut nec illa: albū erit nigrūz
in a. o. negat oīa: Dico enim q̄ utraqz in ueraz
cōverti pōt. Si ei ita forz q̄ in a. o. for. essz talr
diminutus ut remaneret solū hoc pedale: tunc con
uersa 7 cōuertēs essent uere. Illa uero: albū erit ni
grum in a. o. sufficiēter ouertit per istā: qd̄ erit ni
grū in a. o. aliquādo erit albū uel est albus 7 non
opz dīe erit albū in a. o. cuius rō diuersitatis ē q̄
ly albū ē eius cōnotatiuus 7 accēntalis: ly for. at nō

Ad aliā rōz cū argr q̄ adhuc illa ē uera: aliquid
qd̄ erit pedale ī a. o. erit for. ī a. o. qz for. erit for
in a. o. 7 for. aliqn̄ erit aliqd qd̄ erit pedale in a.
o. § 33. Cōsequēt dici possz negādo oīas: s̄ dēt
assū illa mior 7 for. ī a. o. erit aliqd qd̄ erit peda
le in a. o. 7 hec ē falsa ut p̄z. Nota tam̄ q̄ s̄z den
tis. in sophismate s̄ nō icōueniret illas simul esse

uerae in casu predeō sor. erit pedale in a. o. 7 sor.
 i a. o. erit maior q̄ pedal: qm̄ ista deio ma. o. nō o
 terminat uerbū expressū f3 eū s̄ aliud iplicitū in p
 pōe pma: ut sit sensus q̄ sor. aliqn̄ erit aliqd qd̄ e
 rit pedale in a. o. 7 p3 illā fore uerā: negaret tam̄
 illā copulatiuā sor. in a. o. erit pedale 7 in a. o. e
 rit maior q̄ pedal. Alr̄ ad pncipale dici pōt ne
 gādo ut pns illā eē ouertētē suā. Et si qrat q̄ ē igr̄
 sua cōuertēs: Dici pōt f̄ q̄ nō quelz p̄icularis l̄
 indefinita pōt simplr̄ couerti in p̄pōz. s. cōuertibi
 lē cū ea 7 maxie si fuerit cū t̄is accūtalibz 7 cū ta
 li defiatōe qualis est illa. Dici pōt fo q̄ in cō
 uertētē subiectū d3 eē ita mere sbāliter sūptū sicut
 ly sor. 7 si t̄le subiectū sumeret eēt ouertēs falsa: u
 bi. s. ly aliqd solū supponerz 7 uerificari dēret. p re
 sbālī forālī accepta nullā cōnotādo maffiaz. Alr̄
 pōt f̄cio d̄m ad pncipale q̄ illa ē sua cōuertēs quā
 mgr̄ dicit: uidelz aliquid qd̄ erit pedale in a. o. e
 rit sor. 7 illa ē uera: s̄n̄ seqtur ex illo ouersū eē ue
 rā: nec sp̄ oz si una cōuertētū cōuersiōe simplici sit
 uera q̄ altera sit uera 7 potissime in talibz t̄is cōno
 tatiuis ut p̄us. Cōuēntior īnsio ē q̄ ly in a. o. o
 fiat uerbū expressū 7 nō ly pedale cū nō sit uerbū
 neqz uerbū iplicitū: q̄a nulla rō cogit subitelligi:
 Et oīr̄ idem est dicere sor. erit hoc pedale in a. o.
 et sor. in a. o. erit hoc pedale 7 cōuertēs ē h̄mōi i
 a. o. erit pedale in a. o. erit sor. 7 hec ē falsa: 7 n̄
 seqtur sor. in a. o. erit sor. 7 sor. erit hoc ḡ x̄l. cau
 sa s̄ deā. Ad aliā rōez negat illa cōclio: a. est pe
 dale 7 imediate post hoc erit bipedale 7 samē a.
 nūq̄ augebit s̄ potius diminuet. Et in casu suo q̄

et

a. pa pedalis aliqui erit sor. qñ alia pa erit alia
negat q. a. immediate post hoc erit bipedale 7 nega
tur illa oña sor. immediate post hoc erit bipedalis 7
sor. erit a. g. 3d. ppter hanc cāz dēz cū ly a. sit cōno
tatiuus certe matie: nō at ly sor. s. solū sequitur q. a
liqd qd aliquādo erit a. immediate post hoc erit bipe
dale Ad aliud cū ulterius ifertur q. iēpit eē sor.
er p iē p totā hanc horā erit ita q. a. incipit eē sor.
negat oñio 7 oñr negat q. a. immediate post hoc e
rit sor. Et si arguat sic. sor. immediate post hoc erit
sor. 7 sor aliquādo erit a. g. 3d. negat oña ppter
cāz sepe dēam: 7 iō nō opz cōcedere q. p totā istā
horā erit ita 3d. Ad aliā cōclōz q. sor. p totā istā
horā erit alby: 7 tam p totā istā horā erit sūme ni
ger. Dñ negādo cōclōz Modus aut uerificādi istā
cōclōnē estz iste q. sor. sit albus a predmō: 7 sic re
manebit p totā istā horā 7 a. pars eius sit sūme nig
et post illā horā sor. calr diminuet q. nō rmanebit
nisi a. s. in illo casu cōcedr q. sor. p totā illā horāz
erit alby: 7 negat illa: sor. p totā illā horāz erit sū
me niger: 7 sic arguat ut tacite ur arguere q. a. p
totā istā horā erit sūme nigz 7 sor. erit a. g. 3d.
Dicat s. negādo oñaz ppter cāz sepe dēz: s. solū
sequitur q. aliquid uel aliqd qd aliqui erit sor. p to
tā istā horā erit nigz. Dico fo q. lz in aliis finis
pbaret cōclō nō tam in istis. licz enī forte pbare
tur q. sor. immediate post hoc erit nigrū i neutro ge
nere: nō tam sequetur q. sor. immediate post hoc erit
niger in masculino genere: 7 hoc ppter aliā 7 aliā
adiacētā unius adiectiui 7 alterius. 7 iō lz forte
ex illo ante sequet q. sor. immediate post hoc erit sū

me nigrū: adhuc tam nō seq̃ q̃ imediate post hoc
erit sūme niger. Ad aliā oclionez patet rñsio ex
precedentibz. negat̃ emz in casu suo q̃ sor. per totā
illā horā calefiat 7 per eādē frigeat. et nisi pena
ter aliud in casu nisi q̃ una medietas p illā horā
calefiat 7 alia frigeat: 7 utraqz medietas aliqñ
erit sor. adhuc nō hētur que illaz ptiū sit cōcedē
da: n̄ 7 casus ille ē bene possibilis: nisi forte hoc
mō cōtingeret q̃ una medietas resolveret̃ alia ma
nēte p tēpus: deinde medietas resoluta dūertat̃ in
nutrimētū qd̃ postea sūatur a sor. 7 cōuertat̃ i sub
stātiā suā: deinde in p̄cessū resoluat̃ s̄a medietas q̃
remāterat̃ 7 remaneat p̄ma: isto casu magari pos
sumus uerificari casus suū: Mō in p̄posito si pone
ret̃ q̃ utraqz remanēte p horā illā altera illaz ca
lefiat 7 altera equaliter frigeat: tunc neqz sor. p
illā horā calefiat neqz frigeat: s̄ calefiat 7 frige
at copulatis et collectivē. Si uero poneret̃ q̃ per
totā illā horā altera medietas calefiat multo plus
q̃ altera frigeat ita ut calefactio plus sufficiat d̄no
miare q̃ frigeactio: tunc in casu illo cōcederet̃ p
ma pars et negaret̃ s̄a uel ecōuerso si ecōtra pone
retur. Et si arguitur q̃ sor. frigeat per illaz ho
rā: quia medietas per illaz horas frigeat 7 b. p̄
erit sor: 7. T̄ el sic: hoc frigeat per illam horā
et hoc erit sor ergo x̄. negat̃ oīa: 7 causa est sepe
dicta Etiam alia causa est negationis similium cō
sequentiarū ut quidam dicunt que etiam in pre
cedentibus adduci possent: quia s̄ ly hoc non ē ter
minus discretus sed communis potens successiue
de pluribus numero distinctis uere affirmari.

puta de for. et re quod non est for. sicut enim non ualet hec
omnino album currit et album est, for. ergo for. currit
Nec est illud expositorius ita nec ualet predicere omne
nec sunt syllabi expositorii. Ad aliam obliuionem quod pars
for. est maior for. negat obliuio: nec scio in quo casu ue
rificari potest aut uelit ipse uerificare obliuio illam nisi for
te imaginando quod a. pars for. aliam aliam resoluta erit
for. unde a. augeat taliter ut erit maior quam erit for. quoniam
a. erit pars eius: sed nullo casu non probat obliuio: nam probat
ex illo quod for. erit maior for. quod si sic for. per eius resolu
tiones. scilicet a. erit maior for. et a. erit for. ergo ad. cui argu
mento dicitur quod licet ille motus arguendi sit duplici de causa
fallax ut pars est deum tamen maior est neganda. non enim a. e
rit maior for. quoniam erit pars eius utrumque ymo tunc erit minor
for. nam quoniam erit for. quod tunc erit equalis for. siue sibi met
ut pars. Non curant autem in. probare obliuionem quia forte
uidebat et non multum cedere. Ad casum qui potest per aliam
rationem sequenti quod separata manu for. a toto residuo rem
maneat anima intellectiva In utroque dicitur aditendo casum de po
tencia supnat alii: quo admissio negat illa obliuio. duo
sunt homines quorum uterque est for. imo tunc agitur ex utroque
est for. sicut pars deum fuit quoniam anima for. in productione eius
fuit in corde et cerebro nondum alius partibus animatis. Et
sicut pars dicebat ubi deus infundat eandem animam intel
lectiuam in duabus matris totalibus a. b. ex quo dicitur pars
illam esse neganda for. est illa manus aut est illud quod erat
illa manus. Et de hac rationem posset adduci impli
cationes quod adducere sunt ad casus predictos et dari rationes
ibi posite Tunc igitur ad. Ad aliam obliuionem respondet ne
gando de uirtute sermonis scilicet partem ymo aliqua
potest differre a for. uerbi gratia digitus. hec enim quod tunc

etiam si for. diminuat aut resoluat non potest per se manere cum anima intellectiva et ideo non potest esse for.: quia potest concedi quod potest differre a for. et potest differre ab eo quod potest esse for. neque ex hoc sequitur quod possit differre a se ipso ut ipse tacite innuit eo quod ipsa non potest esse for. tamen concedendo utrum quod aliquis pars for. differt a for. et tamen non potest differre a for. nulla pars que potest remanere per se et esse for. Si enim diceretur quod illa potest differre a for. sequitur quod potest differre ab eo quod potest esse for. et ultra cum illa possit esse for. sequitur quod possit differre a seipsa quod est impossibile: et patet ille esse intelligenti logicam

Terminus tamen mutando propositum potest concedi conclusio quam magister ponit noster in delectis. Nulla potest differre a sorte et hoc in certo casu ubi productum esset solus cor for. et relique partes nondum esset anime: tunc enim quicumque pars data quantitativa for. illa potest esse for. quia possit cor illud et eius partes successive resolvere alius partibus non productis taliter ut quicumque parte data illa possit per se seorsum remanere arguendo sic. Si aliquis non possit esse for. sic a. Contra. Dico quod successive resolveretur cor donec remanebit a pars per se alius resolutis: et patet quod a. erit for. et ideo potest esse for. In illo igitur casu videtur concedendam esse conclusionem de virtute sermonis cum ly for. a parte post supponit pro eo quod potest esse for. virtute huius verbi potest: et supponit distributive mobiliter virtute de ly differre. Aliter tamen subtilis locus posset oppositus dicere: et ideo in quocumque casu negare conclusionem: ymo quolibet pars for. potest differre a for. Et si arguatur ut prius quod si a potest differre a for. ergo potest differre ab eo quod potest esse

fer. 7 oñter a seipsa. negatur oñia eo q̃ dñus est or-
dini debito 7 nature terminoꝝ ut fñus singularis r̃
soluat in eòem 7 fñus nò distribuibilis resoluat in
distribuibile: ly for. autē ē fñus singularis 7 nò dis-
tribuibilis: s̃ ly eo q̃ p̃t eē for. est fñus còis 7 di-
tribuibilis. Et nota hñc modū loquēdi in logica
quia ad alia multa p̃ficere p̃t 7 puto ipsū melio-
rē opposito modo. Ad p̃uultimā cōclusionē r̃ur
negādo illā: for. qui fuit for. iaz nò ē for ut argumē-
ta p̃bant in oppositū: 7 ocedet quo ad hoc aggre-
gatū ex a. b. c. p̃tibus fuit for. q̃d iā nò ē for. 7 oce-
ditur q̃ illud nò fuit nisi aīal l̃z oppositū sit possi-
bile puta si aliquādo totū illud aggr̃tū fuisset pars
for. Et ulterius negat illa oñia cū infer̃ q̃ aliq̃d
aīal fuit for. q̃d iam nò ē for. et rō est: quia ly aīal
est terminus mere substantialis nihil cōnotans acci-
dentale neq̃ aliquāz materiam aut partē eius: sed
ly aliquid uerificari potest i. p̃posito pro aliquo ag-
gregato cōcrante certaz materiā 7 partes eius:
quā sicut prius didebatur de modo arguendi reso-
lutorio q̃ in talibus terminis non ualet: sic in pro-
posito dicendū est. Ad ultimā cōclusionē respōn-
detur negādo eam. s. for. per totam illaz horam au-
gebitur et per eandē diminuetur: et in casu suo ne-
gatur prima pars et concedit̃ secunda. Ad rōnē
in oppositū negatur illa oñia quā ipse tacite inuit
a. per totam istam horam augebit̃ et aliquādo erit
for. s̃ d̃. et hoc rōne uel rationibus superius dictis
Et p̃ idē p̃z ad illud q̃d postea arguit: uidel̃z a p̃
erit maior q̃ ē 7 nò erit maior q̃ est: p̃ma ē cōcedē-
da: sc̃da negāda. Ad rōem in oppositū for. nò

erit maior q̄ est ⁊ for. erit a. q̄ 2d. negatur oīa rōe
 prima superius dicta. Etia alia est causa quia ly ma
 ior diuersas habet adiacentiā in ante ⁊ in oīte cū
 in oīte adiaceat ad ly a. ps in ante ad ly for. Ex
 illo enim ante licetcludere q̄ a. pars nō erit for.
 maior q̄ nunc sit. Et sic patz solntas esse oīs rōes
 magri cōtra opinionē cōes. Deo gratias qui mihi
 lumen intellectus donauit. Oppositū tamen ar
 guitur: Unde meduementa que cōtra se adducit ⁊
 nō deducit Primo q̄ for. non manebit for. per tem
 pus et plato 2d. hoc deducitur supposito q̄ a sorte
 cōtinua fiat resolutio: tunc enī non manebit per tē
 pus eadē aīa cū oīo matia eadē: ⁊ p oīs neqz idē
 for. aut si dicas manere for. tunc ly for. esset finis
 rōis ⁊ non diferetis quia successiue de pluribus ue
 rificabitur affirmatiue: ⁊ sic dicit de aliis finis q̄
 difereti ponūt. Sedo adducit q̄ fierz error i di
 tributōibz bōz ⁊ maloz eo q̄ lz for. hodie fecis
 set aliq̄ opus meritorū aut maleficiū ⁊ cras p̄mi
 aret aut pūret nō eēt idē for. q̄ illud fecit aut omi
 sit ⁊ q̄ p̄miabit aut pūret: ⁊ hoc p̄p̄ cōtinuā reso
 lutōes in eo faciū. Tercio adducit q̄ plures sunt
 diu q̄a dato xp̄o qui dicit aggregatū ex diuinitate
 aīa itellectiua ⁊ materia eius: tunc aggr̄tū ex medi
 etate matie aīa eius itellecia ⁊ diuinitate eēt alius
 deus q̄ totus xp̄us p̄p̄ matie alietatē. Et sic dicā
 de aliis p̄tibz matie vno seq̄ret q̄ ificiti eēt di
 hoc mō ymagiatōis quoz alē ab altero dependet
 p̄p̄ matie alietatē. Quarto adducit q̄ oīs possit
 icipe eē ⁊ t̄lineē eē q̄a nisi a xp̄o īsoluat a ps ma
 tie tūc aggr̄tū ex a. matia diuinitate ⁊ aīa itellecia

desinet eē et p oīa tal deus desinet eē. Et p idē alī
quis deus incipiet eē ppter acquisitōz noue forē in
xpo p uia nutritiōis: sicut et in sorte nouus hō inci
piet eē p acquisitōz noue matie p uia nutrimenti
Considera ulterius rñsōez suā ad dubiū: Posi
tio sua uerior mihi appz loquēdo de idēptitate nu
merali stricte sūpta tamē hic sigillatim cōsidera q
dic. Prio suppos sue uere sūt s et eū. Tl uero ifert
q nihil pōt hēre aliā ptē q iā hz: de hoc supius est
satis dēm. Sedo ifert q nihil pōt augeri: d hoc
etiā supius ē satis dēm. Quod at dicit eē de itē
tōe Aris. cōsidera: et uult ille ingr Aris. scio. de aī
ma sentire illud qd cōmētator auer. ei ipcīt de uni
co itellēu in oībz hōibz: cuius tñ oppositū sensisti i
scio de aīa. Impōit et sibi q credidit oē habens
pncipiū hēre finē et eō: cuius tñ oppositū tenemus
de aīa itellectiua de angelis x. Et alii expōito
res ut brūs Thomas opposito mō eū exponūt 8°
phicoz et scio de celo. Cōsidera ultius rñones
ad argūta q adducit s se: Hno ei ad p m ē ualde
cōueniens. Sūtr ad s et de distributōe p m oīz et pe
naz. Ad scīū uero et ad qrtū q plūs eēt dū x.
nō disticte et ordiate rñdz s dat aliqlē mās rñdē
di. Dīct s ad p m apper meo negādo q plūs sūt
dū et oīr q totus xps ē unus dūs et agītū ex me
diate matie cū ead aīa. itel. et dīmitate ē idē dūa
nūero: et sic de aliis eo. q lz uarietas matie uariet
idēptitatē nūeralē quo ad natāz creatā hūanā nō
tñ quo ad naturā dīnā q ē etna et pētus imatīalīf
et dīr negat ut ipē negat ūr q dūs incipiat esse uel
desinat esse. Tñde fm hanc opimōnē cōcederetur

q̄ in christo sūt plures hoīes p̄iales op̄iti ex aīa
 eius intellectua 7 p̄te mat̄ie: nō tam plures dū ut
 prius ē deī. Sīl̄r cōcederet q̄ scā resolutōe ma
 terie in xp̄o q̄ aliquis hō dēfinit eē 7 sīl̄r aliquis
 hō incipit eē p̄ nouā acq̄sitōē mat̄ie per uīā nutri
 tōis 7 ille nūerus trīnarius dēfinit eē p̄ dēfinitōem
 mat̄ie q̄ ē eius unitas 7 xp̄s ut hō dēfinit eē: ex
 hoc tam nō sequitur q̄ aliq̄s d̄us incipiat uel dēfinit
 eē: q̄a sp̄ idē ē deus cū q̄cūq̄ materia uel p̄te mate
 rie xp̄i: Cū sicut deus admixtus fuit mat̄ie xp̄i si
 ue diuinitas diueta fuit sue mat̄ie: ita potuit cōiū
 gi cū q̄cūq̄ mat̄ia alterius hoīs: 7 tūc cōcessū fuis
 set q̄ hoc ē deus dēfinito xp̄o: 7 hoc ē deus alio d̄
 mōstrato 7 tam sp̄ idē fuisset deus. S; adhuc o
 riē dubiū ē. Cōsidera p̄. i hoc dubio sup̄pōz p̄mā
 q̄ oīs q̄litas ē ḡdualis. Cū enī p̄ma frōte modus
 luus p̄bandi extraneus: q̄a quelz est apta reddere
 subiectū suū t̄iatū finire it̄tū: et nulla ē ifinite re
 missa eo q̄ nulla remissio ē ifinita: q̄ nulla reissio
 sit ifinita p̄z quia oppositū ip̄licat d̄dōēz: si enī
 aliq̄ q̄litas ē ifinita remissio aut ifinite reissa seq̄r
 q̄ ē aliq̄te reissa: 7 p̄ oīs aliq̄te int̄sa 7 p̄ oīs
 non ifinite remissa. Cōsidera tam si repiri possit
 aliq̄ q̄litas que nō sit ḡdualis aut it̄sibilis 7 r̄mis
 sibilis sicut forte d̄ q̄litatibz it̄ll̄ntiaz aliq̄ crederet
 Cōsidera postea s̄az sup̄pōz q̄ n̄lla actio nāl p̄t eē
 istātanea: huius ei oppositū tenuisti s̄o d̄ aīa de p̄
 d̄netōe lūis 7 de uisōe aut de p̄duerōe uisionis 7
 silibz. Itē l̄z de silibus nō eēt uerz q̄ fiūt cū resistē
 tia saltē per accēs tamen de actōe intellectuāli nō
 uidetur necessariū ipsas fieri successiue: s; uidet q̄

cōtingat subito fieri. Tenēdo igr̃ oppositū p̃ ad
argem̃tū eius in oppositū negādū eē aūa q̃ nō po
terit agēs subito approxiari passo. Cōsidera ter
ciā sup̃pōez que uera ūr s̃m oēs, de albedie enī et
nigredie ūr notādū in multis casibz Et p̃ ubi ex e
lemētis deat imediate generari aliq̃ mixtū albū
Nō ei eē in p̃ductōe aut itēsiōe albedis i illo mix
to aliq̃e g̃dū nigredis p̃duci cū p̃us in elētis ill
nō fuerit nigredo nec alius color. Itē q̃a multeci
ens ex colore medio fit albedo uel nigredo ubi nō
eē g̃dū albedis aut nigredis cor̃rūpi q̃a cū color il
lo medio nō necessario ē albedo uel nigredo: 7 sic
de aliis ymagiari possumus 7 i casibz multis de ere
dulitate 7 7 hesitacōe uerz satis appz q̃d m̃gr̃ di
cit l̃z cū dā uideant̃ oppositū tenere. Cōsidera i
tercia sup̃pōe cū m̃gr̃ dicit q̃ opio ē assensus uerus
cū formidine: hoc enī nō appz ūl̃r uerz: nā opinio
ita pōt esse circa falsū ut p̃ de mente Aristo. s̃o de
aīa 7 s̃o posteriorz. et ex cōi mō loquēdi: cōtingit
enī aliq̃n̄ p̃inari solē eē micrē terra 7 tūc eius opi
nio ē assensus falsus. Cōsidera correlaria que po
stea infert q̃ aliqs error erit sciētia 7 cō loq̃ ipse
de sciētia cōter sup̃ra q̃ sciūt̃ cōtingētia: 7 tūc ue
rificat̃ p̃mū ponēdo q̃ te cōtinue firmis credente
sor. currēt aliquādo currat 7 aliq̃n̄ nō: 7 tūc idem
assensus sor. currēte erit sciētia qui nō currēte erit
error. Et accipit̃ hic sciētia non p̃ habitu s̃ pro ac
tualī notitia uel assensu. Illud autem correlariū
q̃ eadē sciētia īfinites erit error 7 eē: 7 īfinitu
es sor. incipiet et desinet scire eandem p̃pōem hoc
modo uerificat̃: pono horam futurā diuidi in p̃tes

proportionales in infinitum et credas tu finire per illas
horas hanc propositum per nunc hanc est: et per quod infinites e
rit scia quod infinites erit assensus verus et infinites er
ror: quia infinites assensus falsus. s. in quibus parte pari hor
Et per idem per quod infinites scilicet incipiet scire illam propositum
pars unum hanc est. s. in principio cuiuslibet partis ipsius: et infi
nities desinet scire. s. in principio cuiuslibet partis partis.

Cōsidera ulterius alia correlaria sequentia. s. eis
inferat quod non est dare primum nec ultimum. o. notitie senti
tive puta visionis. eo quod non est dare primum aut ultimum
quod dicitur. Oppositum ei probabiliter posuisti. s. de anima:
Donamus enim species coloris in eodem successu intelli p
successiva intensione coloris et non sufficiat quibus species co
loris quod tunc quibus reissa cum visionis s. sufficiat. ex. species
ut duo et nulla remissior: tunc igitur quoniam erit in oculo species
ut duo visio producat et erit minima visio quod est primum: erit
tamen gradualis et per omnes decedat s. supponit eius tam ali
qua actio naturalis alie fore istantanea: et per id si reitra
tur species in oculo existens intensa ut. iii. donec per totum
oculum perveniret ad quod dicitur ut duo: tunc dabit ultimum
visionis si ulterius remitteret eo quod tunc erit visio alius
stantibus conditionibus et immediate post non erit aliquis visio
cum non possit visio produci cum remitteret specie quam ut
duo. Tenui etiam alteram partem quam magis tenet et
verisimilior apparet et contra quod non est danda remississi
ma species coloris que sufficit ad visionem causandam
sed intensissima que non. ex. ut duo: et tunc non
daretur minima visio: s. infinite remissa esse pos
sit aliqua visio et contra non daretur primus gradus
visionis acquisitus nec ultimus deperditus et cum
nec primum. o. visionis nec ultimum. Nota tamen

q̄ sp̄ huius uisiōis daret p̄mū 7 s̄l̄r ultimū: l̄z ēīz
aliquis ḡdus huius uisiōis p̄us fuerit p̄ductus nūq̄
tamē fuit hec uisiō nisi quādo h̄z oēs p̄tes eius gra
duales simul: s̄z dabit p̄mū .ō. in quo hēbit oēs p̄
tes ḡduales eius simul: ergo x̄l̄. et p̄c̄ito incipiet
aliquis ḡdus huius uisiōis dep̄di tā cito hec uisiō
desinet ēē: nō in sui deperditōe dabit ultimū. Cū
autē ulterius infert q̄ oīs notitia sensitua sit ex
p̄x̄nti notitia s̄s̄itua uidelz t̄q̄ ex p̄te eius ḡduali
uez ēēt s̄z suā op̄iōz: tenēdo tam̄ oppositū tunc op
positū d̄retur ut p̄z: 7 tenui idē q̄d ēz ip̄se in q̄oni
bus posteriorz. Cūz 7 ulterius infert q̄ nō dabi
tur p̄mus cōceptus p̄ p̄ductus adhuc uerilius tene
ri pōt op̄positū q̄ de sensatōe. Cōceptus enīz mēta
les magis p̄ducūt sine r̄sistētia q̄ sensatōes et cū
hoc sūt iduisibiles extēsiue: quelz at̄ sensatio ē di
uisibilis extēsiue. S̄l̄r ubi in mēte scr̄. sit sp̄s co
loris uel s̄bē uel al̄ius sufficiens cāre cōceptū aut no
titiā mentalē s̄z nō cāt p̄pter iaduertētia: tūc q̄ ci
to for̄. incipiet aduerterē cābitur cōceptus mētal̄is 7
sic erit p̄m̄s 7 p̄ cōceptus p̄ductus. Et idē argu
mētū de sensatōe fieri posset. Secūdu tam̄ aliaz
opinionē d̄retur q̄ illa aduertētia acq̄ret per p̄tes
ante p̄tē l̄z in t̄pe modico: 7 sic uisiō uel cōceptus
per p̄tē at̄e partē acq̄ret. Cōsidera n̄l̄ius corr̄
lariū sequēs cū toto notabl̄i suo: ea nāqz q̄ ibi dīc
uera uidēt: si t̄n̄ aliquis tenerz q̄ nō quilz assensu
p̄tēunqz r̄missus 7 sine formidie sufficit dici scia
s̄z ad minus requit q̄ sit cāte intēsiōis sicut ueril̄is
app̄z: tunc daret p̄mū scie 7 s̄l̄r ultimū quādo ess̄
assensu t̄n̄ intēsus 7 at̄e nō uel post nō. Itē i cāu

quo aliq̄ latitudo assensus possz subito acqui 7 sibi
 to depdi postq̄ acquit sine r̄sistēcia: nō satis possibi
 le n̄r: tūc 7 daretur p̄mū quo ad icēptōz 7 ultimū
 quo ad dehtōz. Cōsidera postea q̄ dic pertinēcia
 ad logicā de oīa scita ēē bona cuius aīis sit scitū 7
 oīs nō: 7 alia q̄ ibi dic q̄ uera satis apparēt. Cō
 sidera postea q̄ m. dic d̄ se i ar. 7 r̄nōz ad illd̄ argu
 mētū qd̄ tāgit difficultatē quā poit hētis. i. sophis
 mate illo. Neutrūz ceulū habēdo. ea nāqz q̄ m. dicat
 satis uera 7 uerisilia sūt: tam cōcedi possz s̄z exte
 riore aliqd̄ distīcte cōprehēdē 7 aliquid cōfuse l̄z
 m̄gr̄ oppositū dicat: nec sequit̄: aliq̄ distīcte cōpre
 dit q̄ cōpoit uel diuidit: si ei uisus for. uideat duos
 hōies quoz utrūqz p se cōprehēdat ita ut unus n̄
 uiuet ad cōprehēsiōz alterius 7 aprehēdat hoc t̄p̄
 hoc sine illo 7 eō illd̄ t̄p̄ illd̄ 7 n̄ hoc: tūc utrūqz
 distīcte cōprehēdit: Juxta quē modū possz cōce
 di ut hētis dic loco al. q̄ uisus for. gr̄a exēpli p̄us
 uidebit totū q̄dratū p se distīguēdo a quolz alio q̄
 p̄cipiet p̄tē per se distīcte cōprehēdēdo a quolz alio
 Et oīr possz cōcedi q̄ in casu hētis. d̄ ap. p̄xiatōe
 uisibilis dab̄ de fco p̄m. o. in quo a. uisibile a uisu
 distīcte cōprehēdet̄ 7 idē erit ultimū in quo nul
 la p̄s distīcte cōprehēd̄ l̄z m. uideat sentīr̄ oppo
 tū: uī ei uelle q̄ aliquid erit ultimū. o. in quo uis
 bile no nerit distīcte cōprehēd̄ a uisu cū nō detur
 mīma sensatio neqz mīmū sensatū aut mīmū sensi
 bile. Et mibi uī cū hētis. q̄ l̄z nō daret̄ mīmū qd̄
 distīcte cōprehēdi possz oī p̄m in quo possz: tamē
 daret̄ mīmū qd̄ absolute icipiet uideri p se 7 p̄mū
 o. in quo distīcte uidebitur: 7 hoc suppoito q̄ nō
 d i

dent neq; dari possint optie et cōstāte: tñ dato op
posito q̄ optie dari possint q̄a nō r̄p̄ḡt dīet nō sō
lū dari p̄mū in actu aut mīmū in actu sed primum
q̄d pōt et mīmū q̄d pōt.

De ordine conceptuū xxi. Cōsidera qd postea dicit
mgr. de ordine cōceptuū: Nā in qōib; de aīa et pos
tenor; notasti ordinē qui appz ualde cōueniēs: q̄
sicut sensus exterior p̄ apprehēdit idmūdū in con
creto: uerbi grā hoc albū: ita et itelleūs p̄us appre
hēdit: et per oīs talis conceptus p̄us ē in itellectus: et
oīs distinguēdo s̄bāz ab accīte aut abstrahēdo unū
ab alio p̄us abstrahit conceptū magisulē et p̄ oīs mi
nus ul; donec ad spēalissia dūciat aut saltē itelleūs
d̄ natura sui sic aptus ē facer p̄cedēdo faciliōri mō
sue cognitōis. Et ide q̄ locis p̄ci septa sūt per ordi
nē. Dicit et Arīst. cū equocatoib; p̄cessisse p̄ poste
rior; et p̄ phicoz; tam de ordani al; utrūq; textū
sine equocis et illuc recurre. Cōsidera ulterius cū
iple conat p̄bare q̄ credulitas et hesitatio circa eā
dē rem nō necessario se mutuo expellāt l; ue; sic
dictū suū ut puto tam ut plurius ut puto accidit q̄
itēlio credulitatis ē cā r̄missiōis hesitatiois qñ d̄ ea
dē rehabēt. hesitatio et credulitas: et cō itēlio hesi
tatiois ē cā r̄missiōis credulitatis: ubi ei de eadē re
hēatur credulitas et hesitatio et nō fiat obliuio nec
iaduertētia nec opdat aliq̄ euidētia ad aliq̄ p̄tū
s̄ intēdat credulitas: hoc ē q̄a magis itelleūs ad
herz uni p̄ti et oīs alēi mīus manētib; p̄dēis et oīs
reitet hesitatio. Sūl; cō si itēdr hesitatio hoc ē q̄a
itelleūs magis adherz oppoite p̄ti q̄ p̄us siue hoc
sit p̄ adiūctā euidētiā siue q̄līcūq; alr et p̄ oīs alēi

partem minus adheret statim predictis quod reitet ere
dulas. Considera ulterius cum magis implicite ponit
plures regulas: quarum prima est ut colligitur ex verbis eius
quod si for. nihil sentiat nec intelligat et aliquando sentiet et
intelliget prius per tempus sentiat quam intelligat. hoc illa non
est necessaria et in certo casu non vera: si eis loquimur de homine
quando aliquid intellexerit sicut in infantia nam repugnare
ut quod sit tunc cum infans aliquid per se sentiat sine mora tempus
et aliquid intelligat postquam intellectio eam sine resisten
tia: si loquimur de homine adulto adhuc fortius non est
vera: homine enim aut dormiente aut de nullo penitus con
siderante nec per se adverte contingit ipsum immediate
moveri ad intelligendum per species reuertas per nouam ad
uertentiam consideratam nulla precedere aut scilicet cum noua
sensatio: et tunc non prius per tempus sentiet quam intelliget con
cedere tunc quod in eodem homine prius nata est sentientia quam in
telligere: et ut plurimum verum est quod Magister dicit
presertim de incipiente de nouo sentire: de quo
apparere meo loquitur Magister. Verum enim
est quod ille prius tempore sentiet quam intelligat sal
tem ut plurimum.

Secunda regula est: Si for. nihil sentit incom
plexe nec complexe et aliquando aliquid sentiet
tam complexe quam incomplexe prius per tempus sentiet
incomplexe: quia scilicet prius sentiet sensu exte
riori quam interiori. Iterum hec regula potest habere istantiam
quia possibile est produci de nouo specie albedinis tamen
in sensu exteriori quam interiori de se sufficiente causa
re sensationem nullam produci sensationem defec
tu spirituum aut debite aduertentie: deinde in
perueniente simul debita aduertentia utrobique

sicut satis possibile ē: aut utrobique si occurrere suf-
ficiēte q̄ritate spūs ut satis possibile ē fiat sēsato
in s. su tā itiori q̄ extiori: 7 p̄ q̄ si fieri poterit.
Itē si loquimur de hōie nō incipiēte sentiri de nouo
possibile ē for. nihil extius sentiēte nec iterius itua-
tā ēē spēs i sensu itiori a q̄ postea moueat for. ad
sentiēdū iterius l̄z nihil extius sentiat. Mḡr tñ ut
credo itellit de hōie de nouo incipiēte x̄i. Cōcedē d̄
tām puto q̄ q̄i sp̄ de nouo debēs sentiri sicut infās
p̄s tēpōr sentit sensu exteriori q̄ itiori 7 p̄ oīs
prius icōplexe q̄ cōplexe: 7 q̄ sp̄ q̄z sēsies de no-
uop̄s nat̄a sēsies sēsū extiori n̄z itiori op̄ndē possit
nisi cōphēder̄ l̄ cōphēdiss̄ extiori: 7 p̄ oīs prius
nat̄a icōplexe q̄ cōplexe q̄uis 7 sensus itior nō
mīus icōplexe q̄ cōplexe op̄phēder̄ p̄t: l̄z oppositū
sūp̄ficialr̄ uideat̄ uelle mḡr. Tercia r̄la ē ista: si
for. aliqd̄ itelliget icōplexe 7 cōplexe 7 tūc nihil i-
telligit p̄s itelliget icōplexe q̄ cōplexe: 7 uī sp̄
uelle q̄ prius tēpore. Itēz uī h̄re instātiāz: si loq̄-
mur de infāte uēz ē ut plurimū 7 q̄i sēp q̄ incipi-
ēs itelligere prius tēpōr itelligit icōplexe: 7
ulr̄ uēz ē q̄ p̄s natura: nō tām uī illa cōditōnal̄
necessaria cū cōtingere possit oppositū aut saltē nō
repugnat simul for. incipere itelligere deū 7 deū
esse. Si loquimur de adultopatz q̄ simul tēpōr
pōt incipē for. itelligere cōplexe 7 icōplexe per
spēs reseruatās ut ipso surgēte a sōpno: vīmo itaret
q̄ prius cōplexe itelliget q̄ solū icōplexe: itel-
ligere tām icōplexe sēp est prius natura 7 tēp̄
causa p̄supposita ab itelligere cōplexe. Quar-
ta r̄la: si for. nihil itelligat affirmatiē nec negatiē

et aliquando aliquid intelliget tam affirmative q̄ ne
 gative prius tēpore intelliget tā affirmative q̄ nega
 tive. Iterū r̄gula nō est cōditōnalr̄ uera: itat eis
 for iam adultu dormire 7 actu pro tūc nihil intelli
 gere: deinde ipso surgēte a sōno p̄ spēs iterius ref
 uatas p̄ intelligēt se nō dormir̄ aut aliquid aliud
 negative anteq̄ aliud affirmative intelligat: q̄ non
 prius p̄ tps affirmative. forte d̄r q̄ intellr̄ d̄ infāte
 nup̄ intelligēte: aut q̄ r̄la sic intelligit: si ser. nihil
 intelligat nec unq̄ aliquid intellexerit affirmative ul
 negative x̄i. S; adhuc isto mō intelligēdo n̄r du
 bia r̄la: quia nō n̄r repr̄gēre q̄ cū ser. incipiat d̄ no
 uo intelligere cōplexe sit incipiet intelligere affirmative
 et negative: uerbi gr̄a ubi p̄us intellexiss; incōplexe
 m̄rem 7 patrē eius incōplexe p̄ spēs in eo r̄fuatas
 poterit sit̄ icipe intelligere hoc ēē hoc utrobiqu; m̄rē
 demonstrando: et hoc demonstrata matre nō ēē hoc
 demonstrato p̄re: Nec uideo ullā repugnātiāz huius
 casus. Cōcedēdū tamē mibi appz q̄ sic est ut plu
 rimū q̄ homo incipēs de nouo intelligere prius tē
 pore intelligit affirmative tamq̄ aliqd qd̄ est intellee
 tui facilius 7 naturalius. Et alterius q̄ affirmative
 intelligere ē in eo prius natura: 7 nūq̄ aliqd nega
 tive intelligeret nisi intelligat affirmative uel p̄as affir
 mative intellexerit. Quia r̄la: Si for. nihil ere
 dit n; discredet 7 aliquando aliqd credet et aliquid
 discredet p̄us tpe credet q̄ discredet. Nec q̄ h; in
 stātiā: p̄ de hōie adulto surgēte nup̄ ex sōno 7 iei
 piēte p̄pōea refuatas discredere se dormir̄. forte
 d̄r q̄ intellr̄ de eo qui actu nihil intelligit nec unq̄
 aliquid intellexerit ut d̄notāt eius uerba ī p̄batōe

d 3

regule sue. Adhuc regula habet dubium: stare enim
in mente scilicet debetis de nouo intelligere iam esse foras
has duas propositiones hoc est hoc utrobique demonstrando
inter: et hoc demonstrato preter hoc demonstrata inter quibus
neuter prius credidit nec discredidit sed nunc incipiat al
teri adhibere et alteri discredere. non enim ut aliqua esse
repugnantia ita contingere quare si tempore credet et disere
det et non prius tempore credet. Concedit tamen ut plurius
ita euenire ut magis dicit et quod credere est natura prius quam
discredere et intellectu naturalius ad quod facilius in
clinat: nam intellectu nunc aliquid discredere nisi uel ac
tu aliquid crederet uel prius aliquid credidisset. Con
sidera diligenter super his.

Et consilium dicendum est de uirtuoso et uicioso. Considera diligenter quod dicit de uirtute et uicio: quod uno
modo dicit per se et ultimum affirmative sed alio modo datur ne
gative: et uidetur satis uera quod magis ibi dicit: tamen iste
modus prius quem ponit de uirtute. quod non quilibet habitus
rectificans appetitum sed quicunque rei suus est denominan
dus uirtus: sed requiritur quod sit ad minus sub determina
to gradum uel ultra aut quod sit ultra datum gradum. Et
ulterius considera dum concedit uiciosum esse uirtuosum: uero
quia forte alii dicerent quod ad denotandum homines uirtu
osus non sufficit una uirtus sed omnes si in eodem requirun
tur. Item dicit quod medium non repugnat extremis: hoc
non uidetur uerum: sicut enim timiditas repugnat auda
cie que sunt extrema: ita fortitudo utriusque extremo re
pugnat licet minus quam extremum extremo. Similiter sicut aua
ricia repugnat prodigalitati ita liberalitas utriusque ex
tremo repugnat licet minus quam extrema inter se.

De sanitate et egritudine. Considera quod ibi

dicunt q̄ multū oſſormia ſūt hiſ q̄ eōr ſcribūtur i me-
dicia ⁊ preſcrip. Ma. q̄l̄r trāſeūdo de egritudine in
neutralitatē dabit p̄mū. nō eē egritudis ⁊ oīr p̄m
eē neutralitatis: ⁊ tūc erit maxia diſpō q̄ ē neutra-
litas: ⁊ oīr trāſeūdo de neutralitate in ſaītātē da-
bit p̄mū. o. ſaītatis: ⁊ idē erit p̄mū nō eē neutrali-
tatis quia nō dat mīma neutralitaſ ſ; bene dabilis
ē mīma ſaītata. Si autē eō fiat trāſitus de ſaītate
in neutralitatē dabit ultimū ſaītatis ⁊ idē erit ul-
timū nō eē neutralitatis: Et ſi oīr fiet trāſitus de
neutralitate in egritudinē dabit ul-
tius neutralita-
tis ⁊ idē erit ultimū nō eē egritudis. Cās autē ſo-
ruſ ſatis icelligit peritus in medicina ⁊ ſcripſi al-
is in nōtis medicie: Tamē cōſidera poſtea q̄a nō r̄n-
det ad argūta ſo adducta ſ; ſeipſuſ niſi forte ad
p̄mū ⁊ adhuc ualde diminue. Ad ſ; p̄cedr q̄ da-
bilis ē reiſſiſſia ſaītata ſiue reiſſiſſius ḡduſ ſaītatis
ſ. ille q̄ imediat latitudi neutralitatis ⁊ oīr q̄ la-
tudo ſaītatis tiatur icluſiue in extrēo eius reiſſio-
ri. Ad p̄m vero dic q̄ ſanū in opliōe ē egrū i uu-
mero: ex hoc tamē nō ſe declarat an cōcedere uelit
absolute ſanū eē egrū. l; p̄a fr̄te uideat q̄ ſit: me-
dici tñ oēs adnerſant nō p̄cedētes corpus absolute
eē ſanū niſi ſit ſ; oēs nat̄al ſanū ⁊ p̄ ipſiſſi b̄nt
q̄ iō absolute ſit ſanū ⁊ egrū accipiedo egritudinē p̄
diſpōe p̄nāz. ſi tñ uolumus absolute ⁊ loice r̄nder
non eſſet forte malus modus loquendi oppoſitus
puta q̄ ſortes ſit ſanus habens complexionem
de ſe ſanaſ uel aptam eſſe x̄i. et ē eger habens cō-
poſitionem egrā. Dicere ei poſſumus q̄ ſanū ⁊ e-
grū ſūt genera ⁊ ſanū in cōpōe uel egrā. Similr

sanū in cōpōe uel egrus sunt spēs: nō sequit for. est
in cōpōne sanus ḡ sanus: 7 est in cōpōne eger ḡ e
ger: nec tales finī sunt diminutiu ut cōr medici
dicant dicentes q̄ ibi arḡr a fm quid ad simplicē
Sed adhuc magis uerisile uel rōnabile ap̄z q̄ bo
na cōplexio absolute dicat sanitas siue sit bene cō
pōi cōiunera siue male Et eodē modo bona cōposi
tio est absolute sanitas siue bene cōplexioi cōiuncta
siue nō Et hoc n̄ sentire Plus p̄ cōmētator: 7 de
hoc scripsi in anotatis medicie l̄z Ia. 7 alii moderi
sentiat oppositū: quo cōcesso d̄n̄r cōcedendū n̄r for
eē simul eē sanū 7 egrū quia a cōpositōe sana que
ē absolute sanitas d̄z dici sanus: et a cōpōe q̄ ē abso
lute egritudo debet dici eger.

Aduerte itaqz sup̄his Aliquid autē res successi
ua 3d. Cōsidera q̄ m̄gr in hoc cap̄ dic adducēs pro
fecto argumēta fortia ad p̄bādū nullū successiuum
eē. Cōsidera igr̄ p̄ q̄ dicit circa p̄mā sup̄pōem q̄
absolute uera n̄r de uirtute sermōis. s. quelz pars te
poris ē 7 oēs partes tēporis sūt siue collectivē siue
diuisiue. Cōsidera 7 faz sup̄pōem. s. si moueri ē
ipsus ē alit̄ se h̄re q̄ p̄ns it̄r̄sece 7 for̄at̄ p̄ tēpus
Si nāqz p̄ illa uerba denotet̄ illud totū se h̄re ali
ter 3d. eē diffinitōz motus aut moueri ut p̄ma fron
te notare uerba uident̄ tūc nō uidēt̄ uera p̄ q̄a for
te existēte albo 7 plōne n̄ ḡ si fiat plo. alby aequiē
noua similitudo for. 7 p̄ illā for. se h̄z alr̄ it̄r̄sece et
formalr̄ q̄ p̄us 7 p̄ tps 7 tam for. nō mouet̄. Itēz
faba ascendente 7 occurrēte molari descēdēt̄ i. d̄.
cōtactus non mouet̄ faba quia tunc si p̄ moueret̄ mo
tu sursum 7 motu deorsū 7 d̄n̄r motus cōtinuarēt̄ur

et tam se hz alr q̄ p̄us it̄insece ⁊ formalr. T̄r ta
mē m̄gr in quod correlari sequēti nō posuisse illa
uerba diffinitive s̄ solū cōsequētiue: ut. s. sor. moue
tur q̄ se hz alr q̄ p̄us it̄insece x̄l. S̄ adhuc
hec h̄ret iest̄iciā de sor. moto uersus unā d̄riāz posi
tōis ⁊ totus motus. s. celū et centrū et r̄liqua moue
rent uersus eandē d̄riā equali uelocitate: tūc enī
forti uō acquireret aliq̄d ubi ⁊ p̄ oīs nō se alr ha
beret it̄insece ⁊ formalr q̄ p̄us ⁊ tam moueretur.
D̄retur autē huic argūto aut q̄ illa oīa solū te
net ex ordine naturali: aut q̄ it̄ellr oīs sic q̄ ipsū
se hz aliter x̄l. uel merito motus ē aptū se alr h̄re

Contra tam p̄mā r̄nsiōz poss̄ istari de sor. moto
in nauī que moueat ad oīā d̄riāz positōis eq̄li uelo
citate: ad cuius motū ⁊ moueret sor. p̄ acc̄is: tūc
enīz eēt in eodē aspectū ad celū ⁊ centrū ⁊ p̄ oīs in
eodē ubi: ⁊ p̄ oīs nō se alr h̄ret x̄l. et tam sor. mo
ueret. App̄z igr f̄ar̄nsio securior. T̄ez tam sal
uādo dē m̄grī dicef q̄ uigor uerboz suoz ī hoc
cōsistit: q̄ si sor. mouet de presenti tūc p̄ tps se hz
formalr aliter: ⁊ quia hoc ē īpossibile ut ip̄e dicit.
quia tūc motus de presenti eēt per r̄pus: ⁊ p̄ oīs
taz motus q̄ r̄ps ess̄ in presenti. o. q̄d ē īpossibile
Iō reputat ip̄e fore īpossibile de presenti sor. uel
aliud mobile moueri. Cōsidera ulterius cū ifert
correlariū q̄ nihil potest in. o. moueri nec aliq̄s mo
tus pōt eē in. o. s̄z op̄inōē cōez: quidā cōcedunt
hoc de uirtute f̄mōis q̄ sor. nō pōt moueri in. o.
tam hec ē cōcedēda sor. mouetur ⁊ nō formalr seq
tur ergo in. o. presenti mouet s̄ bene seqtur q̄ mo
uetur in. o. presenti uel in r̄pore. Negatur autēz

ab eis for. moveri in .o. quia p illa denotat .o. eē
mēsurā adeq̄rā motus. Et quidā ulterius cōcedūt
illā in .o. presenti for. moveri: s̄ nō sequit̄ ulterius
a prepost q̄ for. movet̄ in .o. Quidā autē audacius
utrāq; cōcesserunt dicētes q̄ illa for. movet̄ in .o.
aut motus ē in .o. nō denotat̄ .o. eē mēsurā adeq̄
tam motus: s̄ sufficit q̄ sit adequata mensura ali
cuius idivisibilis motus: puta alicuius mutati eē ip
sive. Cōsidera ulterius aliud correlariū cū inferre
illat̄ oīas nō valere: for. se h̄x alr̄ q̄ prius q̄ movet̄
for. immediate ante hoc movebat̄ ⁊ immediate post hoc
movebat̄ q̄ movet̄. T̄erz̄ ē q̄ ille oīe nō valent s̄
nō ea eā q̄ ipse putat: nā ipse vult oīs eē ipossibile
qz sequitur p̄ntialr̄ motū eē qd̄ reputat̄ p̄ ipossibili.

Nota tam̄ dū pbat̄ int̄tū ponit̄ dirēc̄ i casu qd̄
int̄dit̄ p̄bare nisi lra sit corrupta. Ego vero dico
illas nō valere in quibuscūq; casibz T̄erbi gr̄a in casū
de faba ascēdente ⁊ postea descēdēte siue occurrat
ei molaris vel qualitercūq; Sed posset dici q̄ oī
tia hec valet: sortes se habet̄ aliter q̄ prius ⁊ ime
diate post hoc se habebit̄ aliter q̄ nunc ⁊ hōc int̄
sece ⁊ formaliter quocūq; impedim̄to deducto ergo
for. movet̄. Per idēz alia oīa tenet̄ cum illa p̄ticu
la qu: cūq; impedim̄to deducto T̄el sic: for. imedi
ate ante hoc movebat̄ ⁊ immediate post hoc moveba
tur eadē sp̄e sp̄ealissima motus s̄. Cōsidera ulte
rius correlariū qd̄ infert̄ oī cōex opinionē tenētē q̄
tēpus presentialr̄ ē Et cōsidera oīa argum̄ta sequē
tia contra eōem opinionē Pro q̄ sustinēda r̄ndebo
id singula argum̄ta Primo igitur cum infert̄ q̄
nulla pars tēporis desinat̄ eē Negat̄ oīa: ad p̄ba

etionē: sit a. b. tra presens cuius medietas b. preterit
et alia que sit c. sit futura: tūc dñter dicit q̄ b. nūc
desinit eē quia nūc nō est ⁊ imediate ante hoc fuit
Et cū arguitur q̄ nō quia tūc pari rōne c. nō est:
Cū igit a. sit adeq̄te cōpositū ex b. c. sequitur q̄ a
liq̄d q̄d adeq̄te componitur ex his que non sunt.

Rñdetur cōcedēdo cōclionē: nec hoc icōducit de
rebus successivis. Et si arguitur illā eē falsā de vir
tute sermonis: a cōponit ex b. c. quia ly b. c. suppo
nit respēctū huius uerbi cōponit solū pro eo quod est
q̄re sequitur q̄ b. ⁊ c. sunt. Dicitur dñt p̄m cōz
opinionē q̄ ly cōponit est uerbū ampliatiuū dans
suppōnē p̄ eo quod est uel fuit uel erit. Ad aliā
rōnem cū arguitur q̄ tunc nihil erit uel fuit altero
prius: negat dñā: cōclionē illā non pbat. Qz dice
re possumus pbatōz ex dictis eius presertim in ca
p̄lo eius de incipit ⁊ desinit. quia si sor. erit prius
q̄ plato sit ita q̄ per aiuz erit prius q̄ plato. Con
tra arguit sic: ita cito erit plato sicut sor. erit q̄ sor
nō erit pus ⁊ c. assūptū pbat quia plato erit in hoc
tpe demōstrato toto tpe futuro eo q̄ erit in aliqua p
te ipsius ⁊ hoc tempus erit ita cito sicut sor. erit eo
q̄ aliqua pars eius erit ita cito sicut sor. erit ⁊ q̄ ci
to erit aliqua pars temporis illud tempus erit er
go ⁊ c. Tz l' arguo sic: tūc plato erit ⁊ tūc erit ita ci
to sicut sor. erit q̄ ⁊ c. Huic rñdet negādo utrāq̄
dñām: nec ille modus arguendi est syllus expoito
torrus: fallacia enī in hoc cōsistit: quia illi ei ita
cito resoluūt ac si eēnt unus eius cōis r̄solubit: q̄d
tū nō ē uerū imo ex mō siḡtōis sue r̄puḡt eis equi
ualer nōi recto uel obliquo. Item in alio fallacia

ed fuit quia in fello expofitio ei refoluit fuis obli-
 liquus aut equalens obliquo debet mior fui in reo
 aut in equalenti terio reo ficut fi refoluit hec ppo
 homine tu uides fic refoluit hunc tu uidet 7 hic e
 homo g. 3d. Itē fi refoluit illa aliquādo tu eris fic
 refoluit in hoc .o. uel tpe tu eris: 7 hoc erit aliqñ
 ubi ly aliquādo teneat in reo: et ē fenfus q. hoc .o.
 erit aliqñ tēpus uel .o. g. 3d. 7 nō intelligat mior
 cū pdicato obliquo ita ut fit fenfus: hoc .o. erit in a
 liquo tpe uel .o. iō nō feqret: in a. hora futura tu e
 ris: 7 a. hora erit in b. o. g. in b. tu eris pofito q. tu
 eris pofit b 7 nō in b. nec ante: 7 fit b. it m fca a.
 here: Sicut 7 nō fequit hūc equū tu uides 7 hic e
 quus ē fortis. ergo for. tu uides. In pposito igr cū
 argr fic: tūc plo. erit 7 tūc erit ita cito ficut for. erit
 Si illi fi ita cito equaleret alicui fmo reo in miori
 ppoē pna ualerz f. pcedi fi nulli fio cathegorico
 equalēt reo nec obliquo: 7 fi alicui equaleret poti
 us equaleret obliquo: qm in reo illa fignificaz q.
 hoc tps erit aliq res demrato ita cito ficut for. erit
 qd falſū ē ut pz. Et ultimate dico q. fi aliq cōclō
 fequit ex illo ante aut talibz pmissis ē illa: i ali
 quo tpe qd erit ita cito ficut for. erit plo erit. Ad
 alia dclōz cū ifert: qequid unq fuit imediate ante
 hoc fuit: 7 qequid unq erit imediate pofit hoc erit
 fp demrato. o. pñri: negat dclō ad pbatōz quam
 tam hic nō adducit Rur puta fi fic argueret fi cō
 clufio nō fit uera: fit igr q. atixps erit 7 nō tamen
 imediate pofit hoc erit. Sz d: in hoc tpe atixps
 erit demonstrato toto tēpore futuro et hoc tempus
 imediate pofit hoc erit eo q. imediate pofit hoc

aliq̄ ps eius erit q̄ antixps imēdiatē post hoc erit.
 Dicit negādo oñaz. Si r negaret similis de pre-
 terito credēdo: si in hoc tēpōr adā fuit demōstrato
 toto tēpore prererito 7 hoc tēpus imēdiatē āre hoc
 fuit q̄ adā imēdiatē ante hoc fuit: eius cā est oīno
 filis precedēti: p̄ q̄a ly imēdiatē post hoc pbat tēp-
 ūs r solubilis eū tam nō sit r solubilis s̄ potius ex
 ponibilis ut ps. Alia cā ē: quia ly ly imēdiatē post
 hoc eēt r solubilis: tūc mīor ut prius dem̄ ē debēz
 sūi in reō: uidelz illa: hoc tēpus imēdiatē post hoc
 erit: Mō hoc ē flm: nā ly imēdiatē nō resoluit in
 finū cathegoricū: 7 si in aliquē r solueret potius re-
 solueret in obliquū. Si enī r solueretur in rem eēt
 sensua q̄ hoc tēpus erit aliq̄ res deā imēdiatē post
 hoc qd̄ ē derisoriu: Si igr aliq̄ oclio seqretur ex
 illis preissis erit illa i aliquo tpe qd̄ imēdiatē post
 erit antixps erit: pportō abili dī de illa de pterito
 adā imēdiatē ante hoc fuit. Ad aliā cōclionē q̄
 nihil incipiet aut desinet eē: negat illa oclio: eius
 pbatio pēdet ex precedētibz arguēdo sic: si aliqd
 incipiet eē sit igr sor. qui i a.ō. incipiet eē: aut igr in
 a.ō. erit 7 nō imēdiatē ante a. aut in a nō erit sed
 imēdiatē post pinū ē falsū: ymo si sor. erit in a. ime-
 diatē ante a erit eo q̄ tūc erit demōstrato toto tpe
 futuro: 7 tūc imēdiatē āre a erit: q̄ sor. imēdiatē an-
 te a. erit. Si dī fo mō arguit q̄ i a sor. erit qz tūc
 sor. erit ut pus 7 tūc siue hoc tpa erit i a. q̄ dī. Dī
 ad utrūqz negādo oñaz: p̄ nō ualz p eas deās. 7 si
 dī aliq̄ oclio i ferri opz q̄ sit illa in aliquo tēpore
 qd̄ imēdiatē ante a. erit sor. erit. Vel possz aliqs
 dicere 7 in idem redit q̄ ad hoc q̄ oñia ualeat oī

sic arguere: in hoc tpe ser. adeq̃te erit ⁊ hoc tpus i
mediate aē a. erit q̃ m. s. maior ē flā. Et silr dici
possz in oñtue p̃ dictis. Secda oclō ⁊ nō ualz p̃p̃
eās predcās: cū enīz dī in mīeri hoc tps erit in a. il
la prepō in cū suo ablatio nō pōt in reō r̃solui ymo
nec in tīuz eathegoricū: s̃ si sūat hoc p̃dicatuz hoc
tps erit tps in a. tūc rē inferet illa oclō: in aliquo
tpe qd̃ erit in a. ser. erit. Ad aliā oclōz r̃nr negan
do illā uidelz q̃qd̃ fuit p̃ īfinitū tps fuit aut q̃qd̃
erit p̃ īfinitū tps erit eo q̃ illa dēio distribuit tīnū
sequētē: denotat igr̃ q̃ q̃qd̃ erit p̃ īfinitū tps q̃l̃z
ptē erit ⁊ hoc ē flz ut ps. Cōcedit̃ tam̃ q̃ q̃quid
erit in finito tpe erit supposita eternitate mūdi qz
quicquid erit in tēpore īfinito ⁊ erit in tpe finito
īp̃tūcūqz. Ad aliā cū arguit̃ q̃ si tempus sit una
pars desinit eē. negat̃ oclō. m̃gr̃ at̃ ūr̃ īponer̃ aduer
sario q̃ illa sit p̃cedēda: dic̃ ei q̃ s̃z pōtēz cōcedēd̃
ē q̃ ly ps p̃fēta ē ⁊ ps futura ē Et forte quidā
erāt suo tpe illō p̃cedētēz ut ip̃e ūr̃ dīe i ca. d̃ icipit.
Ego at̃ dīcī ē illā negādo nec uideo uā illud p̃bā
dīmsi forte illā quā prius posuit uidelz q̃ b. nō d̃
sunt esse: quia tunc aliquod quod est cōponeret̃ ex
his que non sunt: hoc autē nō mēduenit in rebus
suecessiuis ut prius erat dēi: aut potest esse illa q̃a
si b. d̃sinit eē hoc erit in medio. d̃. hore: s̃ arg̃ q̃ e
rit in medio. d̃. hore ergo tuue nō desinet eē: A s̃ūp
tuz arguit̃ quia tunc b. erit demonstrata tota hora
et tunc erit in medio īstanci eo q̃ quodlibet rem
pus habet esse in quolibet suo īdiuisibili siue īstā
ti ergo b. erit in medio īstāti. Hūc autē rīdetur
negando oñam: causa prius dicta. p̃dicatū enim

illius minoris sumit in obliquo: et si sumatur minor
hoc modo tunc erit aliquod ens uel tempus in medio
o. tunc licebit inferre istam conclusionem: in aliquo en
te uel tempore quod erit in medio instanti erit b.

Ad alias conditiones sequentes negatur oēs qz fū
datur super cōcesso a quibuscūq. Negat igitur q. si ali
quid erit ipse est et si aliquid fuit ipse est: et oñr
negat q. si ante xps erit ipse ē: et si adam fuit ada
est: Et oñter negat q. si aliq. ppositio erit uera ip
ipsa ē uera. Et si aliq. fuit uera ipsa est uera. Et oñr
negat q. necius dicitur necio q. pbaret ab eo sic po
nēdo q. illa: deus ē que nūc ē necaria aliqui erit im
possibilis significando. s. hōmē ēē asinū. et tūc ps q. si
erat impossibilis nūc ē impossibilis et p oñs nūc dī
citur necessario et tam nūc ē necia. A sili pbaret q. cō
tingēs dīcitur impossibili ponēdo q. illa tu curris ali
quādo erit necia significando denm esse. Et similr
negat illa cōclio: antieristius attingent et necio erit
Negz ulla pōt ēē uia ad illud pbandū: naz pñs q.
illa cōclio nō ualet erit impossibilis q. ē impossibilis
erit necessaria ergo est necessaria. Ideo concluditur
quod de tempore et motu dī. Considera que di
cit in positione sua que probabilis est. Et comē
quēter secundū positionez suam i loquitur et cōce
dit quedam: Quādo igitur cōcedit q. celum inci
pit et desinit moueri hoc modo uerificatur: celum i
o. presenti nō mouet et imēdiatē añ instās presens
moueatur ergo desinit moueri. Similiter celus
in instanti presenti non mouetur et imēdiatē
post instās presens mouebit q. incipit moueri. q. aūc
celus non moueat i. o. pñti ps quia dato opposito

sequitur qd motus ē in .ō. hoc atq; s; eū ē impossibile
S; aliq; poss; arguer; d; ipsū p ipsū met: assum
do ei cas ueritatis illoz uerboz incipit 7 desinit
per negatōz d; pñci eo mō quo affligit in cap de in
cipit. ille eēnt false. Pa ei exponēs huius ppōis: ce
lū incipit moueri ē illa imediate post hoc celus mo
uebr in aliquo.ō. et huus celū desinit moueri ē il
la: celū imediate ante hoc mouebat in aliquo.ō.
et utraq; illaz ē fl'a s; eū: q; ille nō sūt ocedēde.
Et hoc maxie s; eū poss; d;e q; quo ad exponēs
de incipit 7 desinit loqur s; cōir loquētes. Cōce
dit ulterius q; nulla res succiua incipit uel desinit
ēē p fūdamtū luū: quia si nō detur q; a. motus uel
tēpus desinat ēē: cū igr hoc ēē nō p; p pōes de pre
senti erit p r'motōz: 7 tūc oportet q; imediate an
te .ō. p'sens a. fuit: s; hoc ē fl'z: q; a motus l' tēpus
nō fuit nisi in mēsurā sibi eqli: s; nullus pōt ēē mo
tus successiuus q; imediate āte hoc fuerit tēp i mēsurā
sibi eqli ut satis p; . Idē dico de tēpōr p idē a non
incipit ēē: q; si sic hoc ēē q; a imediate post hoc e
rit: hoc atq; ē fl'z per idē fūdamtū. Nos at d;emus
fin opiom cōes q; ymo a motus preteritus imedia
te āte hoc fuit 7 nūc nō ē iō desinit ēē Nec ē ueruz
q; a nō hēbit ēē nisi in mēsurā eqli ymo sp hēbit ēē
qñcūq; ps eius hēbit ēē s; imediate āte hoc aliqua
pars eius fuit s; d; . Et p idē a motus faturus inci
pit ēē 7 imediate post hoc erit: nec op; q; si erit so
lū erit in mēsurā sibi eqli ymo erit in oī mēsurā i q
erit ps eius s; imediate post hoc erit aliq; pars eius
s; d; . Idē dico d; tēpōr ocedēdo q; ē possibile a tē
pus incipit uel desinet ēē. Dicit 7 ulterius q; nō

est possibile qd aliqd aliqte uelocit l' tarde incipiat
moueri pōt f3 eū pbari qz def opōitū uerbi q̄tia
q for. aliqte uelocit uel tarde incipiat l' desinat mo
ueri tūc seq̄t qd aliqta uelocitas l' tarditas motus
incipit eē: p3 oīa qz ly aliqte uelocit l' tarde suppo
nit defiate 7 ultra eū uelocitas aut tarditas motus
nō sint nisi motus: seq̄t qd aliqs motus incipit l' oī
nit eē: 7 hoc ē icōueniēs apud eū. Nos at dremus
oppositū 7 dcederemus oīs utriusq̄ uerz 7 notā
riū qd tū ipse h3 p icōueniēti: cōcedit tamen ipse
q incipit aliquis motus eē 7 possibile ē qd aliqd inci
piat infinite tarde moueri: 7 hoc satis p3 apud oīs.

Dic ulterius qd quocūqz successiuo liqto qd erit
nulla erit pā ps eius: qdā lra die nlla erit ps eius
Si die pnia: lra ē clara 7 apd alios. si die absolu
te ps eius: hoc mō uerificat: f3 eū: qz def opōitū
q a. erit ps b. qd si b. erit qn a. erit: uel nō. si sic:
seq̄tur qd eadē erit mēsurā eq̄lis utriusqz ut p3: patz
oīa: qz nullū successiuū erit nisi i mēsurabili eq̄li.

Ex quo ulterius ifert qd a. erit eq̄le b. 7 ps q̄ti
tatiā eq̄lis totū et si dī qd nō tūc nō erit ps b. seq̄t
a. erit ps b. in e. tpe q̄ b. erit i e. tpe cū ly ps iſtrin
gat ly b. ad stādū p eodē tpe. Ridelū ei dīet qd
aliqd erit ps alterius quādo totū nō erit. Nos aut
dremus qd imo a. erit ps b. 7 hoc quādo b. erit grā
exēpli medietas hor erit qn hora erit: s negatur
oīr qd tā a. q̄ b. nō hēbūt eē nisi in mēsurā sibi ade
q̄ta ymo b. hēbit eē i q̄lz eius pte. Cōsidera ultius
argūnta q adducit d illā deſeptōz Moueri ē aliqd
se hēre alr q̄ pūs itrinſete 7 forālī 7 solutōes ad il
la argūnta. Et ulterius uide q̄lī ad illa argūnta

e i

¶ dñe f3 cōs op̄os Ad p̄mū put nūc mibi occurrere
rñdebo q̄ ubi aīa for. alēet ad scīaz tūc aīa nō alēa
tur i corde nec i pede nec i maū l' i alia pte s̄ aīa in
toto cathegorice alterat. ¶ Idē ei ille ppōes aīa
alēat i corde l' i pede: 7 siēs denōre quādā extēsi
onē aīe in tali pte aut appropatōz illi pti s̄ aīa nō
appropriat pti s̄ toti 7 ē īdiuilibilis ut p3: Conce
det tam q̄ aīa existens in pede alteratur ad scīaz
Similiter existens in manu 7 in corde alterat: s̄
ex hoc non sequit̄ q̄ alteratur in pede aut in manu
Ideo dicunt quidā q̄ in manu alterat s̄ non alte
ratur in manu Et isti habēt intellectū predictū unde
licz in manu alterat. i. in manu existēs alterat Se
cū dū tamē ueritatē iste sūt cōuertibiles in manu al
terat et alterat in manu. Possumus s̄o cōcedere
q̄ aīa for. nō in q̄liqz eius pte q̄titatiua alteratur
ad scīam. s̄. in capite pede manu &c. s̄ in aliq̄ defia
ta pte s̄z in qua fantasinata fundāt subiectie sibi
ad scīam deseruiētia uidelicet in cerebro aut corde
uel utroqz Et eodē modo si aīa for. alteretur ad sē
satōem i defiaata parte 7 nō alia alterat: ut si ad
auditōz i aure alēat 7 si ad extiatōz ul' imagiatio
in cerebro 7 sic de aliis. Et cū arguit̄ contra: q̄
aīa in pede recipit scientiaz 7 hoc per tempus ergo
&c. Dicit̄ negādo assūptū: uel forte melius dñam.
sed soluz recipit scientiaz in cerebro uel corde: s̄ cō
ceditur q̄ aīa existens in pede recipit scīam. Nec ta
mē rñsio nō uidet̄ secura quia in pede est aliq̄ qua
litas que prius non fuit in eo: 7 per dñs in eo recep
ta quare pes illam recipit: 7 per dñs ad illam alte
ratur: quā aīa in pede ad illam alterabat. Itē

ut ipse arguit pes se habet aliter q̄ prius intrinsece
 et formalr ergo 34. Possz p̄babilr dici negando
 oñaz penultima: 7 hoc est quia pes solū recipit per
 accūs 7 per modū sequele ppter aīaz existēte eādē
 nūero in toto: que cū in toto p se recipiat sciāz: aut
 ut separata recipiat aut recipiat p se in defmata pte
 s. cerebro uel corde oñr in pede recipit cū 7 in pede
 existat ibi tali sciā iforāta Sz ex hoc nō ulterius
 seqt q̄ pes uel aīa in pede alterabatur ad illā. Pos
 sumus dñe fciō concedēdo q̄ in q̄lz pte q̄ritatia for.
 aīa eius alt abaf ad sciāz 7 hoc p accūs 7 p modū
 sequele aut in aliq̄ p se 7 in aliq̄ p accūs fz aliques:
 sz ex hoc nō seqt illā pte puta pedem uel manū uē
 eor uel cerebrū alterari ad illā 7 hoc ppter causam
 deāz. Itē q̄a sciā 7 siles aīe passiōes itellēue non
 sūt apte p se recipi in organo aliquo extēso neque
 aliqua talū prius de natura sui est apta recipe per
 se aliq̄d hmoi accētū ut patet. Possumus 7 q̄r
 to cōcedere q̄ aīa tam in pede q̄ in manu 7 uliter
 in q̄libet pte q̄ritatiua recipit sciā ipsa p se: que
 libet autē pars per accūs 7 per modū sequele: 7 oñr
 q̄ in manu pede 34 alteraf uel pōt alterari ad sciē
 tiā: nō tamē cōcedēdū est ex illo q̄ pes uel manus
 aut sciāt aut itelligat q̄a ille sūt denoiatōes q̄ soli
 aīe 7 toti cōposito attribuūt. De sensatōe autē
 dicemus uerbi grā uisiōe q̄ aīa scr. nō recipit illaz
 nec alteraf ad illā nisi in oculo 7 nō in q̄lz pte: et
 pñter q̄ nulla alia pars recipit uisionē nec ad illaz
 alteratur. Cum autē Magister ulterius arguit
 q̄ pari ratione si una manus moueatur motu lo
 cali 7 reliqua localiter mouetur: 7 sic de residuis

ptibus. Dicit negando omnia et similitudinem ymo
mota una manu et alia quiescente dicendum est quod nec
illa manus localiter mouetur nec anima localiter mouetur
in illa manu. Causa uero diuersificatis est quia scia est
quantitas spiritualis et indiuisibilis que per se recipitur in anima.
In parte uero non recipitur nisi per accensum et per mo-
dum sequele: quare huiusmodi accensio denotare possunt
saltem per accensum partes in quibus recipiuntur per modum
sequele ut manum pedem etc. Motus autem localis et alii
motus proprie sumpti per se recipiuntur in composito
et in parte quantitatiua per se recipi possunt: in anima autem
non recipiunt nec recipi possunt nec per se nec per accensum.
Imo nec etiam forma extensa ipsum recipit sicut nec
foram parietis huius in se albedinem totalem nec partialem. di-
cant alii ut sibi placet. Ideo non oportet si una manus
mouetur aliam moueri motu locali aut alio motu proprie
sumpto. Cum igitur arguitur sic: anima fortis non potest
aliquid recipere in una parte quin istud recipiat in
qualibet alia: ergo si motus localis est subiectiue in
anima existente in una manu est etiam subiectiue in anima ex-
istente in pede uel alia manu: quare pes uel alia ma-
nus recipit illum. Dicit adhuc de uirtute sermone omnis
concedendo omniam primam sed omnis eius est una conditio
nalis que nihil potest inesse: adhuc enim non probatur
animus eius: uidelicet motus localis recipit uel est subiec-
tiue in anima forte in una eius manu imo illud est negan-
dum sicut et omnis ut prius est dictum. Ad aliud cum
arguitur quocumque motu mouetur pars mouetur totus
etc. Dicitur illud non est ultimum uerum de qualibet parte
quolibet toto: sed est uerum de toto opposito: Si namque
anima forte aut alia eius pars mouetur aliquo alio motu

pprie uel i pprie supposito for. etiam moueret illo motu
 si 7 aliq pars q̄ritatiua manus mouet aliquo motu
 manus illo motu moueret: s̄ nō sic opz de pte q̄li
 tatiua siue sc̄ali 7 de toto qd nō est per se existens
 s̄ ps alterius sicut in pposito cōtingit. Itē illud ē
 uerū quādo sit ps que mouet uellē apta moueri illo
 motu per se 7 habes illū motū in se subiectiue: mō
 aia for. nō est apta moueri p se localr nec habz nec
 habere pōt in se subiectiue motū localē. Ex his
 ps q̄ nō opz dicit ea que mgr̄ dicit de motu locali
 Primo cū dicit q̄ si aia for mouet motu locali i ali
 qua pte mouet 7 eodē motu in q̄lz eius pte: hoc ē
 enī manifeste falsū: ymo mota manu 7 pede q̄scē
 te nō mouet aia in pede motu locali. fundamētum
 autē suū ad hoc pbandū facilr deficiet. Cōcedit ei
 q̄ oē accēs existēs in aia for. in maū ē 7 in aia for.
 in pede: mō motus localis nō ē in aia for. subiectiue
 neqz in maū neqz in pede ut ps ē dictū. Et licet
 gr̄a cōplacēdi socio cōcederet q̄ ille motus est sub
 iectiue in aia p̄tialiter 7 p accēs: tūc nō essz uerū
 q̄ si ē in ea in una pte ē in ea in q̄lz pte: und tunc
 motus localis in casu nro nō ēēt in aia in pede licz
 possit cōcedi q̄ ēēt in aia existēte in pede. Non opz
 concedere q̄ aia mouet motu locali in aliq pte: et
 tamē illa pars quiescit: unde cōcedr q̄ pes quiescit
 in casu nostro: 7 negatur q̄ aia moueatur motu lo
 cali in pede: licet cōcedendū sit q̄ aia existēs in pe
 de locali motu mouetur: Cū idē autem ipse facere
 diuam inter illas p̄pōnes: mouet localr 7 mouet
 motu locali: quia ad unā illaz uult sequi q̄ mouet
 sitū in pede: ad aliā at nō. Cū nō opz cōcedere

e 3

q̄ motus localis ē in aliquo cōposito ⁊ tñ cōpositū illud nō mouet illo motu saltē in eā nō: q̄ in illo eā nō ē uerū q̄ motus localis sit ī pede nec ⁊ ē in aīa in pede siue put ē ps pedis ymo nullo mō ē in aīa ut p̄us dēi ē: ⁊ si in ea eēt iesset p̄tialr ⁊ p acci dens: ⁊ tunc nō oporteret q̄ silr eēt in pede. Illud autē qd̄ ultio adduxit q̄ non oī motu quo mouet ps alicuius totius mouet totū est uerū ut prius dixi loquēdo de quolq̄ toto ⁊ q̄libet parte indrñe licet oppositū sit uerū de toto p se existēte ⁊ parte p̄titiua siue de pte apta moueri p se ⁊ habente motū in se subiectie: l̄z hec adhuc hēat instātiā ut uideb̄ in solutōe sequētis argum̄ti. Ad aliā rōz de mixto nunc p̄mo producto r̄ndz s̄ m̄gr s̄z eōz op̄inonē ⁊ melius q̄ illud nō mouet l̄z aliqua ps eius p̄titiua moueat: s̄ nō r̄ndz ad argum̄tū ī oppositū cū arḡr q̄ motus localis ē in eo: ⁊ q̄ ps eius materialis mouet q̄r illud ⁊ mouetur. Dicī pōt dū plr q̄ nō mō tenedo q̄ motus localis ē p̄ncipalr ī cōposito: ⁊ q̄ uariat̄ ad uariatōz cōpositi licet eadē materia maneat. D̄retur tūc negādo q̄ motus localis sit in toto adeq̄te l̄z in multis eius p̄tibz p̄titiuis sit motus localis ⁊ breuiter in q̄lq̄ q̄ p̄us p̄ducta fuit. Silr nō ē motus adeq̄te in tota eius materia s̄ in multis eius p̄tibz: s̄ illud totū nūc incipit moueri p̄ remotōz de p̄senti. Si uero teneret̄ altera op̄inio q̄ motus ē p̄ncipalr subiectie in materia et q̄ uariat̄ ad solā materie uarietate ⁊ manēte eadē materia cōposito uariato manz idē motus: tūc cōcederetur q̄ motus ē in toto cōposito: ⁊ q̄ pars eius materialis mouet uidelz tota eius materia: p̄

etiā q̄ritatū eius mouet 7 tam illud nō mouetur
 S; ſeq̄tur ex iſtis preiſſis q̄ ipſū aut mouet aut ī
 cipit moueri. Hoc tamē ultēmū h̄ret inſtātiā ubi ī
 cipit aliq̄ ps eius corrūpi q̄ tūc illud nō imēdiate
 poſt hoc eēt: iō. nō imēdiate poſt hoc moueret: Iō
 l; illud ſic cōtingētiā nō tam neciuz in eadē n̄o q̄ il
 lud incipiat moueri. Ex huius igr̄ appz illā limita
 tiōz ſupius poſitā h̄re inſtātiā quo ad illā p̄pōem
 mota aliqua p̄te mouet totū cuius ē ps. oportebit
 igr̄ illā limitatiōz adducere ubi. ſ. illd cōpoſitū ime
 diate an p̄ns. d. fuerit 7 imēdiate poſt d. p̄ns erit.
 S; dubiū ē poſito q̄ a. mixtū otinnet poſtea motū
 lōalē p̄ horā 7 ī ſie h̄c incipiat r̄ſolui aliq̄ ps alius
 manētib; 7 motus nūqd ī ſie a. moueb̄r. Idē d̄rēf
 d̄ ſer aqua otinnet p̄ horā fiat r̄ſolutō 7 otinnet mo
 ueatur ſupponēdo q̄ motus p̄ncipal̄ h̄z eē ī mat̄ia
 Poſſ; dici p̄r ad p̄cā q̄ in fine non moueb̄r ſ; in
 quol; .d. ante finē moueb̄r: 7 hoc ē qz nō imēdia
 te poſt finē moueb̄r neqz erit. Aliter 7 poſſumus
 dicē ad p̄ncipale tenendo ſemper op̄inionem ſam
 q̄ a mouetur: neqz oportet q̄ oē quod mouet ime
 diate an hoc mouebatur. Si r̄ non op̄erz q̄ oīne
 quod mouetur imēdiate poſt hoc mouebit: ſ; illud
 eſſet uezz ubi illud imēdiate ante hoc fuerit 7 ime
 diate poſt hoc erit: aut q̄ illud eſt nerum de p̄ci
 pali ſubiecto motus uidel; de mat̄ia p̄ma: de ſario
 autē ut op̄oſito illd non opz. Et ulterius q̄ omne
 illud quod mouet aut ipſum aut aliqua ſui ps ime
 diate ante hoc mouebatur 7 imēdiate poſt hoc mo
 uebitur. Aut dici poſteſt q̄ intelligitur de mobili
 quod primo mouet. i. ſm ſe 7 quālibet eius parte.

Magister autē postea ingredit̃ aliā fantasiā dīc̃
 aliā solutiōem s̃m opinionem eius q̃ oē generādu
 successiue cuius erit dare p̃m̃ .ō. erit in tempore
 ante primū esse s̃m. Tbi namq; cōceditur q̃ a. mix
 tum imēdiate ante hoc fuit licet in nullo .ō. ante
 hoc ⁊ imēdiate ante hoc mouebat̃: et ibi cōcedit q̃
 aliquod generandū incipiet esse postq̃ fuerit: que
 cōclusio hoc modo declarari pōt s̃m eius: q̃a in fine
 hore gr̃a exēpli a. mixtus erit ⁊ nō imēdiate ante
 in aliquo .ō. erit q̃ tunc incipiet esse et tamen ante
 finē hore erit licet in nullo tēpore adequate: ergo
 prius erit q̃ incipiet esse: ⁊ p̃ oīs incipiet esse postq̃
 fuerit. T̃erū tamē ultimatē cōcedit unā solutiōem q̃
 valde dubia est neq; uideo ullū modū ipsas p̃ban
 dū uidelz aliqd erit postq̃ desinet eē: q̃a si ita sit di
 cat̃ q̃ a. erit postq̃ desinet eē: aut igr hoc uerifica
 bit̃ p̃ remotōes aut perpositōes de p̃nci. Nō s̃ mō
 repug̃t eis q̃ a. corali desinat eē ut in e.ō. non erit
 et q̃ imēdiate post e. erit q̃a tūc corruptus rediret.
 Nec s̃o mō q̃a tūc opz q̃ in e.ō. erit ⁊ nō imēdia
 te post in aliquo .ō. erit: ⁊ tamē imēdiate post e. e
 rit. s̃m tpe: S̃z hoc appz ridiculū dīc̃ euz res aliq̃
 enrrūpit̃ ⁊ p̃ oēm de presētī ipsa erit post sui cor
 ruptōes siue dicat̃ q̃ erit in tēpe siue in .ō. Consi
 dera igr an hēat aliuz modū p̃bandi predcās solū
 tiōē. Ad ultimā rōz p̃ncipalē magr negat ⁊ bñ
 q̃ motus ⁊ tēps nō differāt a rebz p̃manētibz. T̃e
 rū nō r̃ndet cōplete ad argumētū in ōriū arguitur
 ergo q̃ aliqs ē motus qui non est successiuus: nega
 tur ōnī: ad p̃batōes dicit igr q̃ p̃ de tertio mo
 tu uniformi quo ad subiectū q̃ō difformit̃ mouetur

quo ad tēpus: credo q̄ hoc mō ingr̄ occulte ē ducē
 uelit: sit a. mobile qd̄ otinue p̄ horā futurā itēdat
 motū suū tam dū mouet cōtinue oēs eius p̄tēs eq̄li
 uelocitate moueāt 7 sumus nūc i medio. o. motus 7
 signet̄ motextēsus i a. q̄ sit b. 7 seq̄t̄ q̄ ille motus
 nūq̄ ante hoc fuit: cū eiz ille motus nūc sit itēsus ut
 iii. ḡ exēpli 7 nūq̄ ante sic fuit itēsus: seq̄t̄ q̄ ille
 motus nūq̄ ante hoc fuit. Itē q̄a intēsis fit p̄ addi
 tōes p̄tis ad p̄tē utraq̄ remanēte q̄r motus ille q̄
 nūc ē nō ante hoc fuit: p̄z oīa cū otinue intēderit
 motū suū 7 per oīs a nō ē motus successiuus quia
 tunc prius fuisset. Rēdetur saluo meliori iuditō
 q̄ in illo casu ille motus fuit prius supposito idem
 esse mobile cōtinue: 7 negatur illa oīa: ille motus
 nūc est intēsus ut. iii. 7 nūq̄ ante fuit sic intēsus
 ergo nūq̄ ante fuit. Concedit̄ ei q̄ idē motus nūero
 pōt̄ eē aliq̄n intēsiōr 7 aliquādo remissiōr sicut iō
 eē possit uelociōr 7 aliquādo tardior s̄m q̄ plus p̄
 ipsū aut minus acquirit̄ defectu i tēpore eq̄li. De
 eq̄litate uero 7 calitate uel albedie secus d̄rēt. Nō
 enīz possit eadē q̄litas nūero esse aliquādo intēsiōr
 et aliq̄n remissiōr s̄ cōtinue est alia 7 alia q̄litas
 ubi subiectū intēdat̄ in illa. Nō enīz motus est res
 absolutā que acquiratur per motūz sicut qualitas.

Per hoc patet ad 4am. dicitur enīz q̄ intēsis q̄li
 tatis fit per additōes partis ad partē utraq̄ rema
 nente: non sic autē de motu vmo idē nūero est p̄mo
 remotior 7 postea intensior. Sed hic esset bonū
 dubiū quia dato b. motu intēso ut q̄tuor in eo est al
 signare p̄tes graduales abiūcem differentes solūz
 s̄m intēsiōem et nō s̄m extensionem subiecti uel
 e /

t p^{is}. Signet due medietates ut duo qⁱ sint e. d. 7
 q^{uo} nūquid utraq^{ue} illaz ante hoc fuit ut nō: si sic
 seq^{ut} q^{uod} ante hoc cōponebat itē siue ex duab^{us} medi
 etatib^{us} ut duo: 7 p^{er} o^mn^{es} āte hoc fuit intēsus ut .iii
 q^{uo}d ipugⁿt casui Si d^{icitur} q^{uod} nō: sit igr^{itur} q^{uod} e. āte hoc fu
 erit s^{ed} nō d. 7 tūc seq^{ut} q^{uod} b. āte hoc nō fuit postq^{uam}
 aliq^{uando} eius p^{er} āte hoc nō fuit. Cōsidera bene Re
 uiter d^{icitur} q^{uod} utraq^{ue} medietas āte hoc fuit Et negat^{ur}
 ulterius o^mn^{ia} cū ifert^{ur} q^{uod} āte hoc cōponebat ille mo
 tus ex duab^{us} medietatib^{us} ut duo q^{uod} illa medietas q^{uod}
 nūc ē itēsa ut .ii. nūq^{uam} āte hoc fuit ut duo s^{ed} ipsamet
 nūero fuit aliq^{uando} ut unū 7 cōtinue āte hoc reissior
 q^{uod} ut duo. Ad aliā āt rōz q^{uod} in subiecto aliquo fi
 nito eēt accūs ifinitū siue ut uult ipse d^{icitur}re ifinita ac
 cidētia utputa ifiniti motus: eo q^{uod} aliquo subiecto
 moto mouet^{ur} o^mn^{es} accūs q^{uo}d ē in eo: 7 p^{er} o^mn^{es} mouetur
 motus in eo ex^{tra}ns 7 hoc mediāte alio motu: 7 pari
 tōe de alio motu dicēdū erit 7 sic erit p^{re}ssus in in
 finitū in motib^{us} 7 p^{er} o^mn^{es} cū ex o^mn^{ib}us illis fiat unū
 erit motus ifinitus 7 accūs unū ifinitū. Ad hoc r^{ati}o
 det^{ur} negādo o^mn^{es} p^{ri}mā ad p^{ro}batōz negat^{ur} q^{uod} motus
 moueat 7 o^mn^{is} q^{uod} o^mn^{es} accūs subiecti moti aut mobil^{is}
 moueat: s^{ed} ill^{ud} ē uer^{um} de accūsib^{us} absolutis 7 non
 r^{ati}o respectiuis q^{uod}lis ē motus. Hec r^{ati}o habet dubiū
 Quā in aliquo ubi est ille motus in quo p^{ri}us non fuit
 s^{ed} mutauit ubi: 7 p^{er} o^mn^{es} per se uel p^{er} accūs mouetur
 aut ē motus. Cōsidera q^{uod} de hoc sit dicēdū. Al^{iter}
 posset dici concedēdo q^{uod} motus mouet^{ur} per accidēs
 s^{ed} nō mediāte alio motu: s^{ed} mouet^{ur} p^{er} se ita q^{uod} b. mo
 tus ē per se cā ut cōtinue aliud ubi 7 ali^{ud} p^{er} accūs ac
 quirat 7 p^{er} o^mn^{es} ē cā q^{uod} ipsemet p^{er} accūs moueat: et

he nō opz cōcedere motū aliū esse quo mouet b. nec
 in motibz esse processus in infinitū nec accidēt aliqđ
 fore infinitū Ad aliā cōclio. ē qđ motus diuisibi
 lis ēēt subiectie īdiuisibili 7 in extēso lz in aliquo
 pposito cōcesseris cōclioz ut pz ex his qđ fo d aia
 dixi: tam in pposito negat cōclio. dī ei motū loca
 lē nō ēē quocūqz mō subiectiue in aia ut in pcedēti
 bus satis est dēm. Addit autē postea ingr qđ mo
 tus nō mouet nec moueri pōt qđ mobile manet idēz
 sub utroqz fīo 7 supple nō sic de motu appz. Ad
 dit ulterius qđ nec p aliquo.ō. ē extēsus adeq̄te p
 sūm aliqđ. Hec tam fō habēt dubiū: p p̄mū qđ
 pur appz qđ motus saltē p accidēs mouet ubi ut oīs
 dicebat. Scđz 7 appz mirabile: nā possibile ē ibm
 aliqđ quo ad oēs eius ptes moueri: 7 tūc motus ē
 rit extēsus adeq̄te p ipiū l' ab ipō. Cōsidera quō
 uelit verificār dēm suū 7 nūqd ī ātēdo eā aut ab
 solute intendat verificare. forte ult' verificār p hoc
 qđ fīz eū in pcedētibz in nullo .ō. ē aliqđ motus iō
 nec ī aliquo .ō. ē aliqđ motus adeq̄te extēsus p
 aliqđ sūm. Sz incidit dubiū 2d. Cōsidera p sup
 pōz. p̄mā. s qđ p̄trāsīt p̄s p̄trāsīt totū cuius ē p̄s
 7 q̄cūqz uelocitate mouet p̄s mouet 7 totū. hec eīz
 p̄ssz h̄re īstātiā fēz in ea. pcedēti. p̄bādo. s. qđ ē pos
 sibile p̄tē aliqđ moueri lz totū nō moueat iō si uolu
 imus ilđ tē lītē hec sup̄pō ut ī pcedēti limitabat
 Cōsidera ult'ius īnōz ad dubiū 7 ea qđ ibi dicq̄ oīa
 uera uidēt 7 cōcordāt cū his qđ dixisti n. d aia ī hac
 diffiel. 7 ūr hic opletius dīe qđ illic dixisti. oīa ul
 t'ius īnōz ad illā diffi. qđ tūc appōrtōe fita p̄uēit
 uelocitas īfī. hāc tetigisti n. d aia ī ar. d applicatōe

corporum et illic habes alium modum descendendi videlicet quod
cum aer qui expellitur non moveatur nisi ad motum lapidis
de descendens: lapis autem descendens finitum habet proportionem
super resistenciam: tunc non convenit quod consecutivae
ab illa proportionem finitae infinitae velocitatis perveniret:
nulla tu erit velocitas infinita sicut nulla erit pars quae
adequate et secundum quodlibet suum moveatur infinite velociter
quousque ab illa proportionem finita motus lapidis et veloci-
tas finita solus perveniat quia ille motus per et princi-
paliter pervenit ex illa proportionem: tamen ex omni non i-
convenit aere infinitae velocitate moveri. Quamvis ergo
hec ratio coloris habeat in casu de applicatione corporum
adiunctum: non tamen habet locum in casu de elevatione: tunc enim
aer qui ingreditur ad centrum illorum corporum non move-
bitur volenter per impulsionem factam ab alio: sed a seipso mo-
vebitur naturaliter ne daretur vacuum et tamen infinitae veloci-
tate immediate post hoc movebitur et agens erit finitum cum
resistencia finita et per omnia a proportionem finita perveniet mo-
tus per iterum principium ab illa pervenies velocitatis infinite
illa igitur ratio hic non habet locum. Unde igitur ratio illorum. **Ad.**
qui dicit quod illa infinitae velocitatis perveniret ab agente
finito cum latitudine tamen proportionum infinita eo quod in
finite modicam resistenciam habuit aliquando ille aer. Con-
sidera tu autem qualiter verum est quod infinite modicam resis-
tenciam habet. Postea vero declarat quod ille aer habe-
bit resistenciam extrinsecam ex parte illorum duorum corporum
et intrinsecam ex parte primi aeris sibi iuncti resistenciatum
propter divisionem earum et per praecedentem resistenciam sequenti. Sed
hoc non potest procedere deo: nam autem quod non infinite modi-
ca erit resistenciam intrinsecam immo non minor tanta gratia exem-
pli ut i. et immediate post hoc infinite modibus pars et infi-

nite modice potencie p[er] aliq[ue] aeris moueb[ur]: q[ui]re por-
 tus dicendū ēēt q[uo]d i[n]fite modica erit aliquādo. p[ro]p[or]tō
 q[uo]d q[uo]d i[n]fite mag[is] erit. Et si uell[is] d[ic]e q[uo]d i[n]fite modi-
 ca erit resistēcia i[n]trīseca quia i[m]mediate post hoc infi-
 nitus modicus aer p[re]cedēs r[es]istet seq[ue]nti ita q[uo]d i[m]me-
 diate post hoc i[n]fite modice potencie aer moueb[ur] ad
 centrum eo q[uo]d i[n]fite modicus ē[st] ut p[ri]us d[ic]tū ē. Iō
 ex hoc nō cōcluderet[ur] q[uo]d i[m]mediate post hoc infinite
 mag[is] erit. p[ro]p[or]tō aeris moti ad r[es]istēcia suā. Cōsid[er]a
 ra igr[is] bene ac diligēter solutōz huius difficultatis
 Dici p[ot]est q[uo]d aer ille acq[ui]rit certū q[ua]ntū potētie a na-
 tura q[uo]d cōi ad uitādū uacuū: 7 o[mn]i cū i[n]fita modica a-
 liq[ua]n[do] erit resistēcia i[n]finita. p[ro]p[or]tio ē[st]. Cōsidera
 illa exēpla q[ue] adducit cōueiēcia ad p[ro]p[or]tōez 7 ui-
 dent[ur] satis uera q[ue] dicit[ur]: ut illud exēplū de i[n]finitis mo-
 bilibus posit[is] in s[patio] p[ri]mo a. s[patio] ē[st]. Itē aliud ex-
 emplū de diuidēte a. corpus p[er] s[uper]ficies eius ita ut
 diuidēsē s[uper]ficie i[n]cipiat didere: 7 sic o[mn]i[n]e d[ic]at
 sic uerbi g[ra]tia ēēt securus: in quo casu cōcedit q[uo]d tā b[ea]-
 t[us] ē. moueb[ur] i[n]finita uelocitate: q[uo]d p[ot]est sic declarari
 si nūc didēs i[m]mediate applicatū s[uper]ficiē a. corp[or]is
 7 sic illa s[uper]ficies digital[is] q[ua]ntitas ip[s]ius didētis 7
 signēt[ur] duo p[un]cta i[n] a. o[mn]i[n]e ab illa s[uper]ficie didētis
 distācia solū p[er] se i[n] digitalē q[ua]ntitatē 7 i[n]cipiat nūc di-
 uider[ur] 7 seq[ue]t[ur] q[uo]d illa duo p[un]c[t]a. i[m]mediate post hoc dis-
 tabūt ad m[ag]is p[er] digitalē q[ua]ntitatē. s. p[er] tāta q[ua]ntitas est
 s[uper]ficies didētis q[uo]d i[m]mediate post hoc p[er]trālibūt ad
 m[ag]is s[e]c[un]d[u]m digitalē s[patio]m. et sic arg[ui]t[ur] de hoc. o[mn]i[n]e de
 quolz aliq[ui]d ē arguendū: sic q[uo]d p[er] de ligno d[ic]it[ur] cū se-
 curi nōb[is] lē h[ab]ite i[n]finitē occurrēte ligno. s. unū ē q[uo]d
 postea d[ic]it[ur] 7 u[er]ū dubiū q[ua]ntū. s. cōcedit q[uo]d aliq[ua]n[do] uelocitas

ifita erit adeq̃te i hora nō tam erit p q̃l pte il
 lus hor. illa nāz duo maifeste r̃pugr̃ uidet̃: nā i q̃
 l pte hor̃ uerificab̃r hoc nō p̃deō aliq̃ duo p̃ueta
 subito p̃trās̃r l̃ eē p̃trās̃tura certā distāciaz ut p̃us
 dicebat̃ nisi forte recurrere uelit ad op̃iōz suā q̃ il
 le motu l̃ ista uelocitas q̃ adeq̃te mēfab̃r hora nō
 erit i aliq̃ pte hor̃ qz motus nō erit nisi i mēsurā si
 bi adeq̃ta. Itē dic q̃ dab̃r p̃m. o. i quo b. c. distabūt
 iter se. f. illō in quo s̃ erit cōplete diuis̃z. hoc ũr du
 biū de uirtute f̃mōis: nā quādo erit seiscā disio ali
 q̃ ptes b. 7 c. iuicē distabūt: q̃r aliq̃d mediū ĩpo
 nerur ĩ illas ptes 7 p̃ oīs inter b 7 c. 7 p̃ oīs b
 et c erūt mediata: q̃re tūc in medio. o. distabūt et
 nō solū in fine diuisionis. Huic pōt dupl̃r r̃nde
 ri. Priō absolute defendēdo. M. cōcedemus q̃ iter
 e 7 b. erit i dato. o. aliq̃ distācia: s̃ ex hoc nō seq̃r̃
 q̃ distabūt: bñ at̃ celudi pōt q̃ b 7 c. l̃ tūc simpl̃r
 distabūt l̃ s̃ qd: 7 hoc cōcedet̃ p̃ fa pte. Ex quo
 nō ul̃ius seq̃r̃ q̃ absolute distabūt. Al̃r dici pōt
 q̃ ymo tūc distabūt absolute 7 negaret̃ q̃ b c. sine
 imediata 7 tam̃ se t̃agūt ymo sūt imediata qz ha
 bēt aliq̃d mediū ĩ se situatū. cēd̃r tam̃ q̃ erūt f̃z
 qd imediata puta f̃z ptes se t̃agētes. Mgr̃ at̃ itel
 ligit q̃ erit dar̃ p̃m. o. i quo cōplete distabūt 7 il
 lud credit̃ eē finē dionis aut̃ itellit̃ ut puto. Nota
 tam̃ circa p̃us dēi q̃ l̃z cēdat q̃ uelocitas ifinita
 erit adeq̃te i hora nō tam̃ sic itellit̃ q̃ i aliquo. o. e
 rit illa uelocitas ifita ymo i nullo. o. erit 7 f̃z cōez
 op̃iōz de motu eo q̃ i nullo. o. elōgabūt ptes ime
 diate ab iuicē s̃ imediate post q̃dēliqz. o. erit infi
 nita uelocitas aliq̃z prius q̃ p illo. o. erūt imedi

ate: 7 forte hoc intellexit M. quando dixit q non p
 qly pte hor erit uelocitas ifita. Cōsidera poſtea
 alia q ſequūt 7 q dic ō mutato ibito i uacuo: q ſia
 nera ſūt 7 pulchra Cōsidera poſtea circa illo du
 biū de ſperico tāgēte planū. p cōsidera argūta q
 ſubtilia ſūt: 7 uide moē deducēdi illā ſolūōz q ii
 ſpericu tāgerz planū ſiſcialr tūc uel a cētro circuli
 ad circūferētiā linee ducte eēnt ieqles ul t angulus
 reilīneus hret duos angulos reōs deſcribēdo figu
 rā ſicut hic in margine. Si enim ſpericu tangeret
 planūz ſm totam ſuperficiem comprehenſam inter
 illas duas lineas extremas tunc linea media foret
 minor aliis duabus extremis: 7 ſic habebit prima
 p cōcluſiōz. Et ſi ſit equalis cuz illa cadēs ſup
 planū dyametrālī cauſet angulus rectum: tunc con
 ſtituto triangulo ex linea media cum altera extre
 marūz 7 alia tertia linea in ſuperficie plani ille tri
 angulus habebit duos angulos quorum uterqz eſt
 rectus uidelicet illum qui cauſatur a linea media:
 et alterum qui cauſatur ab altera linea extrema.
 Cum enim ille linee ſint equales eis debent in
 triangulo opponi anguli equales: quia maiori ma
 ior opponitur 7 minori minor: 7 equali equalis ut
 p ſ geometric. Cuſ igit angulus cātū a linea me
 dia ſit rectus 7 opponatur linee extreme: ſequitur
 q angulus cauſatus a linea extrema et oppoſitus
 linee medie ſit rectus: quod fuit deducendum.

Cōsidera poſtea in reſponſione: ubi dicit q nō
 eſt poſſibile q aliquid tangatur ab alio ſm quam
 libet eius partē: ibi ei uidet uelle q maſia 7 forā
 extēſa ſit corpus: 7 ſequitur modū Alberti pui qui

sic arguit: materia et forma extensa est longa lata et profunda ergo est corpus. Ego autem alius dixi oppositum et quod illa omnia non ualent: sed bene ualent sic arguendo: materia et forma est per se longa lata et profunda ergo est corpus: sed alius est falsum ymo materia et forma solus per accidens est longa lata et profunda. Ibi et dicitur quod forma scilicet extensa tangit materiam et eodem modo quolibet eius parte: hoc autem non apparet proprie deinde quia se tangere debet habere aliquo modo distinctionem situm: hoc autem non apparet in his oportet ipsum dicere quod hoc non oportet. Ideo considera bene si deinde eius est probabile. Dicit et ibi magister. quod si tactus corporeus scilicet qualis parte non sit possibilis est tamen possibilis contactus superficialis aut punctalis. De lineali uero nulla ibi fit mentionem et tamen talis est possibilis: ut scilicet quod duo corpora aut due superficies solus se tangant secundum lineas. Patet prima de duabus superficiebus: ut si duo trianguli superficiales equales sibi iuxta ponantur ut latus unius immediatus lateri alterius. Similiter pro se de duobus corporibus: ut si duo corpora triangulata sic inuicem applicentur quod solum se tangant secundum lineas terminantes eorum superficies: et que sunt latera triangularis illorum corporum. Postea dicere quod licet non fecerit mentionem de contactu lineali: tamen dedit intelligere per contactum superficialem punctalem. Considera ulterius quando magister in responsione argumentorum dicit hanc omniam non ualere: inter a. sphericum et b. planum cadit aliqua distantia ergo a. distat a b.: hoc enim concordat cum una responsione data hic superius defendendo magister in casu de diuidendo secundum superficiem. Sed tunc uidendum erit

quar oña nō ualēt: 7 quid requirē ad hoc q̄ aliqua
distēt. Credo q̄ ipse dicet q̄ requirē q̄ iter ea s̄m
se 7 quodl̄s sui iterponat aliq̄d mediū sine aliqua
distācia. S; ut puto hoc q̄uolūtariē dictū: si q̄s ei
tenere uelit s; r̄nsionē positā loco dicto credo q̄ nō
ess; minus ymo magis rōalis 7 facili; se defenderet
ab argūntis in oppositū. Nō igr̄ s; illā r̄nsionē in
ēduēret q̄ a. sp̄icū t̄gūt b. 7 tam distat a b. 7 a
et b. sūt mediata p̄ aliquā distāciā p̄uā distāt Te
ne tamē quā uis. Cōsidera ulterius q̄n dicit q̄ il
lā oña nō ualēt: a. 7 b. sūt imēdiata s; se t̄gūt: ut
si a. 7 b. ponerēt in uacuo nō tam se t̄gētia: yma
ginat̄ enī M. iter a. 7 b. nihil iterpoi: s; nō capit
intelleūs dari uacūū i quo nihil sit 7 iponāt a. 7 b
nō se t̄gētia: si ei nō se t̄gūt o; ibi imaginari quā
dā dim̄siōez aut linealē aut sup̄ficialē aut corpore
am positā iter illa. Itē in quocūq; uacuo itellecto
cōtigit ymaginari tā a. q̄ b. ibi moueri successiue aut
subito mutari: s; hoc ymaginari nō possumus nisi y
maginata distācia p̄trāsita ab illo mobili: q̄a neciuz
ē ymaginari distāciā ymaginato uacuo: 7 p̄ oñs inf
a 7 b. nō se t̄gētia iterponet aliq̄ distācia si non
nat̄ alis saltē in aliq̄ 7 p̄ oñs non erūt imēdiata
Mibi app̄z saluo meliori iuditō argūntū p̄hā ne
rū: s; cōsidera qd d̄rēt defēdēdo ipsū. Cōsidera
ult̄ius cū dic q̄ si a. sp̄icū corrūpet alis manētib;
tunc aer circūst̄is nō ēēt p̄foratus s; in finitū subtil̄
uersus p̄ctū cōtactus. Quidā ex hoc cōcludere co
nātur q̄ s̄m euz infinite raritatis possireē aliquis
aer. Sed mihi apparet q̄ hoc cōcludr nō possit ex
uerbis eius: s; cū loq̄tur cōditional̄. s; lo; p̄cederz

hoc ad ymaginatōes nō esset peccatū maxie cū argu-
mēta nō petāt hāc difficultatē. Tercio qz nō seq̃
aer uersus pūctū cōtactus in infinitū subtiliādo p-
cedit: ergo infinite raritatis: ymo stat q̃ per totum
sit equalr rarus: 7 tamē sic subtiliādo pcedat. 7
uerba sua sequētia declarat: hoc tamē quādo dicit
teriatur enī ad nō gradū pfunditatis uersus pū-
ctū illuz. Ult igr q̃ subtilitas non sit nisi parua
pfunditas sicut etiā cōiter loquimur: euz igit infini-
te parue pfunditatis sit uel esset aliq̃ pars illius a-
eris uersus pūctū illuz: ideo infinite subtilis esset
aliqua huius pars. **C**onsidera ulterius solutiōne
alterius argūti de mō speriei qui cōueniēs ē: Et
dñr aduerte duo pulchra 7 subtilia exēpla que ibi
ponit: 7 ea que ibi dicit ualde subtilia 7 uera sunt
In eo aut quod dicit de lumie 7 umbra credo lras
cōir reperiri corruptā 7 sic rept in tribz libris. Sz
iuditio meo hec ē sentētia. Prio dicit loquendo de
uirtute sermōis d̃ p̃spectiuos q̃ opacū finitū oppo-
sitū lūoso finito non facit umbrā infinitā lz sit eo
maius qa umbra nō ē nisi lumē reissuz: mō nō fecit
lumē reissuz in infinitū 7 dato q̃ umbra foret pri-
uatio lūis aut ipedimētū radioz incidentū: tamen
talis priuatio aut ipedimētū nō esset infinitam eo
q̃ luminosum non potest multiplicare lumen in in-
finitū. Nihil autem dicitur alteruz priuare uel im-
pedire ab effectu quē illud alterū pducere nō pōt
hoc non dicit tpsē. **P**ostea uero uidetur dicer q̃
si luminosum prius egisset per spatiū infinitum et
opponeretur sibi opacuz quod sufficeret causā um-
bram idest impedire radices incidentes per infini-

reus spaciuz radios incidētes impediret: Si eis suf-
ficeret impedire ad a. punctum a fortiori ad quāz
ultra a. 7 sic per spaciū infinitū. Et ad hunc itellec-
tus uerificaret ipsū eāre umbrā infinitā. Ad aliū
casuz est eius responsio cōueniens.

S forte 3 illud quod in insidē illa presupponi-
tur. Cōsidera bene totā insidē quā mgr ponit ad
illuz casū q̄ stāte opaco iuxta posito lūolo augeat
illud lūosū in p̄ma pte p̄portionabili ad duplum
In fa ad q̄druplū 7 sic in infinitū. Prius rō ē facti-
uera: S; postea dic Nec pōt eē q̄ quelz ps agat
ad tantā distātiāz nisi quelz ps sit potētie infinite
et habeat in se lūces infinitam. Hoc dupliciter non
videtur uerū. Primo quia posset esse q̄ quelibz ps
saltem finita esset potētie solum finite et tamē
sufficeret multiplicare ad tantam distātiāz uide-
licet usque ad iuxta extremitatē opaci: ponen-
do scilicet q̄ sicut scdm pedale illius luminosi est
gratia exempli in duplo remotius ab opaco q̄
primū: ita sit primo in duplo maioris potētie
ad agendum: Et sicut tertium est in triplo remo-
tius: ita sit in triplo maioris potētie: et sic in
infinitū. Et p̄t q̄ q̄olibet tale pedale sufficiat a-
gere lūmē usqz ad iuxta extremitatē opaci: 7 tamē
nullū illorū ē potētie infinite ymo solū fite. Ego hic
dicere duplū. 7 no mō argumētū p̄bat uerit: tē s;
p̄ mgrō drēt ipsū defēdēdo lūam fuisse diuinas: s;
d; dre nisi q̄lz ps infinita sit infinite potētie 7 hoc ue-
rū eēt i casū p̄dco. lz eis q̄d; pedale alūosū sit po-
tētie fite tñ q̄lz ps ex r̄sistētibz pedalibz opoita ē i
fite potētie. alr absolute tener possumus lūas ut stat

Et ōnter dicemus in casu predicto q̄ q̄olibz pedale
le est infinite potētie: T̄nde licet quodlz p se quo
ad potētiā eēnalem sic finite potētie: tam q̄olibet
iūctū cū aliis aggregādo sūt potētiā eēnales 7 iūua
mētuz q̄d recipit ab aliis ē infinite potētie: 7 iō ar
gumētū non pcedit. **S**ecūdo non videt̄ illud dēm
uerū: quia bene possz. eē q̄ quodlz pedale a. in casu
nostro multiplicaret lūm usqz ad opacū licz nullū
illoz haberet lucē infinitā: Et puto q̄ intelligat
infinitā in multitudine ubi. s. scōz pedale in duplo
plus habet q̄ primū: 7 terciū in triplo plus 7 sic
in infinitum. Nec pōt hic r̄nderi sicut ad precedēs
quia licet illo mō. cōcederet̄ quodlz pedale eē potē
tie infinite eēnaliter 7 accidentaliter hī: nō tam di
cēdū est aliquod illoz pedaliū habere in se lucē
infinitā: eo q̄ neqz eēnaliter neqz accidentalit̄ unū il
loz hz in se lūm aliū pedale aliqñ idē accēs eēt
in plibz subiectis ab invicē distinctis. Si vero itellex
issz lucē infinitā itēsiue q̄d nō puto adhuc videret̄
magis flz. nā adhuc ūr possibile quālz pte illius eē
infinite potētie: q̄a ifinitā multitudiez lūis cōtine
ret: 7 q̄a ad ifinitū spaciū sufficet lūm multiplica
re lz nō hēat lucē ifinite intēsū. possit ei lūosū au
geri in potētia lz i t̄du lūis nō augeat ut satis pz
in mat̄ia de lūosis. Nibi appz argumēta pbare ve
ritatē Et p̄. p m. dico q̄ n̄ itellit lucē ifita itēsiue
sī mltitudine. **S**ecūdo q̄ lra d̄re d̄z nisi q̄lz ps ifini
ta ponat̄ eē infinite potentie 7 habere in se lucē
infinitam. Aliqui tamen sunt libri qui non ha
bent illam secundam partem: et habeat in se lu
cem infinitā. Cōsidera bene. **C**ōsidera ultius cū

magister dicit q̄ admissio illi casu dicitur illud opaco
nullā causaret umbrā quia umbra non est nisi lūm
reflexus et remissus: ibi autē nullū eoret lumē reif
sum sed infinite intensus uel eb infinitis partibz in
finite potēcie multiplicatus. **¶** Forte melius eēt di
cere q̄ umbra est priuatio radiorū incidentiū in a
liquo medio cum presentia radiorū reflexorū in
illo Nam ex modo loquendi mgrī ubi sol aliquod
mediū illūaret in illo interposito opaco ibi umbra
causaretur: **¶** Ubi enī sol aliquā partē terre illūiet
sine interpositōe opaci adhuc in illo medio preter
radios incidentes multiplicabūtur reflexi a p̄tibz
aeris circūstantibz: **¶** Ubi enī est incidens radius
pro maiori parte est reflexus sed non eō: 7 p̄ oīs
ibi causaret umbra a nullo opaco interposito: qd̄ uī
irrōnabile. **¶** Credo oportebit supplere dictū mgrī
ipsum defendendo: umbra non est nisi lumen reflex
um 7 remissus sine presentia radiorū incidentium
Aut dicemus q̄ illud dictū nō fuit positū a mgrō
per modū diffinitōis: sed quia ita absolute ē uerū
q̄ umbra realiter est tale lumen. **¶** Uerū tamen iste
terminus umbra aliquid ultra cōnotat qd̄ requirit
poni in eius diffinitōe si placet diffinire umbram
ut prius dixi q̄ est priuatio radiorū incidentium
dicitur eo modo quo solet de sōno diffiniri mihi appy
ualde rōnabile. **¶** Cum autē dicit ulterius q̄ illū
lumen foret infinite intensum certe ut prius dixi
non oportet etiā licet lūosus esset infinite potencie.
alia tamen uerba dissimulatiue posita suppleant hunc
defectum cum dicit uel ab infinitis partibus infini
te potencie multiplicatum: quasi mgr̄ perpendit

primā partē non fore necessariā. Vide tamē uerba
sequētia in solutione unius argumēti que absolute il-
lud affirmāt. ¶ Contraigitur arguitur 3d.

¶ Cōsidera in hoc argumēto cū dicit q̄ lūosū non
multiplicaret in easū illo radiū siquē ppēdiculari-
ter incidētē ad opacū alr ei parallele occurrerēt iua-
tem quo mō sequit̄ q̄ alr parallele 3d. ¶ Credo sal-
uo meliori intellectu hoc mō intelligendū ē: q̄a linea
ppēdiculariter eadēs supra punctū extremū lūosi
et linea ppēdicularit̄ eadēs supra opacū cū sint poi-
ta in eodē medio rēo lūosū et opacū cū sint sibi iua-
tes parallele: cū igr̄ ab eodē pūcto lūosi a quo di-
cis duci lineā ppēdiculārē ad opacū ducat̄ et linea
ppēdicularis ad ultimū pūctū lūosi sitaati. s. in ta-
li medio sequit̄ q̄ ille due linee ppēdiclāres erunt
parallele et ille due linee cōcurrūt in eodē puncto
lūosi 3d. ¶ Cōsidera in meliori mō uerificari p̄-
in quibsdā tamē libris illa lra nō reperitur alr pal-
lele cōcurrerēt. ¶ Cōsidera ulterius in solutōe ar-
gumēti in q̄ absolute cōcedit q̄ si lūosū sit infinite
potētie in medio lūis susceptio circa totū lumen ab
eo pducit̄ est infinite intensus. ¶ Hoc tamē nō as-
rōnabile ut prius dixi. Itē quia dato tali lūosū
celūpnaris figure ad puncta sibi imediata non pro-
ducit intensus lumen quod habeat in seipso sed lu-
men in eo est finite intensus ut ponit̄ et ipsemet cō-
cedit in r̄nsione quādo cōcedit ipsū agē ultra gra-
dus p̄prius: ergo ad puncta imediata solū finite i-
tensū lumen pducit: s. ad pūcta remota remissius
pducit q̄ ad imediata: s. ad nullū punctū produ-
cit lumen infinitū intensiue. Item non uidet̄ uerz

fundamentū suū q̄ lumen illud esse infinite inten-
sus puenit ex reflexione: quia illo dato cōtingerz
etiā lūiosū finitū ⁊ finite p̄tētie ager lumē intē-
sius q̄ habeat in seipso: t̄z ad p̄tētia remota q̄ ad
immediata: oīs nō apparet bene rationabile ⁊ parer
oīa postq̄ illud lūiosū gr̄a exēpli nō habet in se
nisi lumen intensus ut. iii. ⁊ in p̄ncipio sit pedale
ubi crescat in infinitū sicut ponitur aliquādo pdu-
cet ad idem punctum lumen in duplo intensus q̄
nunc s̄m eum et aliquando in quadruplo intensus
et per oīs aliquādo intensius q̄ habeat in seipso.

¶ Item licet cōcederetur ei q̄ lux finite itensa p-
ducere posset qualitatem alterius sp̄ci uidelicet lu-
men sub itentiori gradu finito q̄ ipsa sit: ⁊ p̄ oīs
ageret ultra gradum propriū: non tamen uerisimile
apparet lucem finite intensam posse producere lu-
men infinite intensum. **¶** Item sicut duo lūiosa
abiūcē distincta agentia in idem punctum nou pro-
ducunt unū lumen ex illis duobus cōpositum s̄m
uerores opinionē s̄ aggregatū quoddam maioris
multitudinis lūis: ita in p̄posito l̄z oēs p̄tēs illius
lūiosi infinite p̄ducerent quoddā aggregatum ex
lumine infinite multitudinis cū ex illis non fiat
unum non ex hoc produceretur lumen infinite itē-
sam. **¶** Considera super his licet hucusq̄ mihi
apparet uerisimilius oppositum eius quod maḡ te-
net: l̄z ad hoc ultimū ē facile r̄nder dicēdo q̄ non
est simile de duobz lūiosis separatis ⁊ de p̄tibus il-
lius lūiosi quia ex illis p̄tibus fit uere unū: ⁊ ex
lucibus oīum illaz fit una lux: et ex lūibus oīaz il-
larū fit unū lumen: et sic oīs ex effectiū p̄ductis

ex omnibus illis fit unus effectus : et sic ex lunis
omnibus productis ab illis in eodem puncto fit unus lu
men : non sic autem est de duobus luminosis separatis. Si
uelis prout oppositam tenere uide quod differant mul
tudo luminis et eius intensio : quia si non differrent for
te magis uerum diceret quod sicut ab illo lumine infinito
ad idem punctum produceretur lumen infinite mul
titudinis sic produceretur lumen infinite intensiois

Aduerte ulterius illos tres modos aliquid age
di ultra gradum proprium : qui uidentur satis ueri
et subtile. Cetera sunt satis nota.

Et sic fines impono huic laudabili operi Ad laudem
Omnipotentis dei Beatissime eius matris uirgis
Marie Apostolorum omnium : Martirum et Confesso
rum : Angelorum et eius militie celestis Prophetarum
et patriarcharum : beatorumque Sebastiani boni
forti rochi : Bernardini siri : Augustini Thome et
agno Petri martiris et Nicolai de colerino : Be
ate Chaterine Lucie et Appollonie : et omnium sancto
rum dei Et hoc tempore iualefcentis pestilentie in ci
uitate Papie : a qua defensus sum cum tota familia
mea : Et ob hanc decensionem infinitas habeo gratias
oportere deo et omnibus sanctis eius Amen . secunda
decembris . M ccccl.

Mgr Bonus Gallus impressit in oppido Cellensi ma
cipio florentino Anno dni M cccclxxviii.

